Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/36/EY,**

annettu 7 päivänä syyskuuta 2005,

ammattipätevyyden tunnustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 2006/100/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	141	20.12.2006

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 271, 16.10.2007, s. 18 (2005/36/EY)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/36/EY,

annettu 7 päivänä syyskuuta 2005,

ammattipätevyyden tunnustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 40 artiklan, 47 artiklan 1 kohdan ja 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen sekä 55 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti yksi yhteisön tavoitteista on henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta rajoittavien esteiden poistaminen jäsenvaltioiden väliltä. Jäsenvaltioiden kansalaisten osalta kyse on erityisesti oikeudesta harjoittaa ammattia itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkattuna työntekijänä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä. Lisäksi perustamissopimuksen 47 artiklan 1 kohdassa määrätään annettavaksi direktiivejä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta.

(2) Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen johdosta komissio antoi tiedonannon ”Palvelujen sisämarkkinastrategia”, jonka tavoitteena on erityisesti tehdä palvelujen vapaasta tarjoamisesta yhtä helppoa yhteisön alueella kuin yksittäisen jäsenvaltion alueella. Komission annettua tiedonannon ”Kaikille avoimet uudet eurooppalaiset työmarkkinat”, Tukholmassa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2001 kokoontunut Eurooppa-neuvosto antoi komissiolle tehtäväksi esittää kevään 2002 Eurooppa-neuvostolle ehdotuksia, joiden tavoitteena on yhtenäisempi, avoimempi ja joustavampi ammattipätevyyksien ja opintojaksojen tunnustamisjärjestelmä.

(3) Tässä direktiivissä annettavat takeet, joiden mukaan yhdessä jäsenvaltiossa ammattipätevyytensä hankkineet henkilöt voivat ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa samaa ammattia toisessa jäsenvaltiossa samoin oikeuksin kuin kyseisen valtion kansalaiset, eivät saa rajoittaa muuttavan ammattihenkilön velvollisuutta noudattaa kyseisen jäsenvaltion mahdollisesti asettamia syrjimättömiä edellytyksiä ammatin harjoittamiselle, edellyttäen että ne ovat objektiivisesti perusteltuja ja oikeasuhtaisia.

(4) Palvelujen vapaan tarjoamisen helpottamiseksi olisi säädettävä erityissääntöjä, joilla laajennetaan ammattitoiminnan harjoittami-

([1]) EYVL C 181 E, 30.7.2002, s. 183.
([2]) EUVL C 61, 14.3.2003, s. 67.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 11. helmikuuta 2004 (EUVL C 97 E, 22.4.2004, s. 230), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 21. joulukuuta 2004 (EUVL C 58 E, 8.3.2005, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. toukokuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2005.

▼B

sen mahdollisuutta alkuperäisellä ammattinimikkeellä. Etäpalveluina tarjottavien tietoyhteiskunnan palvelujen osalta olisi sovellettava myös tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ([1]) säännöksiä.

(5) Koska toisaalta väliaikaisen ja satunnaisen rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen ja toisaalta sijoittautumisen osalta on perustettu erilaiset järjestelmät, olisi täsmennettävä perusteet näiden kahden käsitteen erottamiseksi toisistaan siinä tapauksessa, että palvelun tarjoaja siirtyy vastaanottavan jäsenvaltion alueelle.

(6) Palvelujen tarjoamisen edistämisessä on otettava tarkasti huomioon kansanterveys ja yleinen turvallisuus sekä kuluttajansuoja. Tämän vuoksi olisi annettava erityisiä säännöksiä sellaisista säännellyistä ammateista, joilla on kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen liittyviä vaikutuksia ja joiden harjoittajat tarjoavat rajat ylittäviä palveluja väliaikaisesti tai satunnaisesti.

(7) Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat tarvittaessa ja yhteisön oikeuden mukaisesti säätää ilmoitukseen liittyvistä vaatimuksista. Nämä vaatimukset eivät saisi aiheuttaa suhteetonta rasitetta palvelujen tarjoajille eivätkä estää palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämistä tai tehdä siitä vähemmän houkuttelevaa. Tällaisten vaatimusten tarpeellisuutta olisi arvioitava säännöllisesti uudelleen jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä koskevien yhteisön puitteiden perustamisessa tapahtuneen edistymisen perusteella.

(8) Palvelun tarjoajaan olisi sovellettava niitä vastaanottavan jäsenvaltion kurinpitosäännöksiä, jotka koskevat välittömästi ja nimenomaisesti ammattipätevyyttä, kuten ammattien määrittelyä, ammattiin kuuluvaa tai siihen yksinomaisesti rajoitettua toimintaa, ammattinimikkeiden käyttöä sekä vakavaa ammattivirhettä, joka liittyy välittömästi ja nimenomaisesti kuluttajansuojaan ja turvallisuuteen.

(9) Sijoittautumisvapautta koskevat periaatteet ja takeet, jotka ovat perustana erilaisille voimassa oleville tunnustamisjärjestelmille, säilytetään, mutta kyseisiä tunnustamisjärjestelmiä koskevia sääntöjä olisi parannettava saadun kokemuksen perusteella. Lisäksi asiaa koskevia direktiivejä on muutettu useita kertoja, ja niiden säännökset olisi järjesteltävä uudelleen ja järkeistettävä yhdenmukaistamalla sovellettavat periaatteet. Tämän vuoksi olisi korvattava neuvoston direktiivit 89/48/ETY ([2]) ja 92/51/ETY ([3]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/42/EY ([4]), joka koskee tutkintotodistusten yleistä tunnustamisjärjestelmää, sekä neuvoston direktiivit 77/452/ETY ([5]), 77/453/ETY ([6]), 78/686/ETY ([7]), 78/687/ETY ([8]), 78/1026/ETY ([9]),

([1]) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.
([2]) EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/19/EY (EYVL L 206, 31.7.2001, s. 1).
([3]) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2004/108/EY (EUVL L 32, 5.2.2004, s. 15).
([4]) EYVL L 201, 31.7.1999, s. 77.
([5]) EYVL L 176, 15.7.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([6]) EYVL L 176, 15.7.1977, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/19/EY.
([7]) EYVL L 233, 24.8.1978, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([8]) EYVL L 233, 24.8.1978, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([9]) EYVL L 362, 23.12.1978, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/19/EY.

▼B

78/1027/ETY ([1]), 80/154/ETY ([2]), 80/155/ETY ([3]), 85/384/ETY ([4]), 85/432/ETY ([5]), 85/433/ETY ([6]) ja 93/16/ETY ([7]), jotka koskevat yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin, kätilön, arkkitehdin, proviisorin ja lääkärin ammattia, ja ne olisi koottava yhdeksi säädökseksi.

(10) Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta tunnustaa lainsäädäntönsä mukaisesti ammattipätevyys, jonka kolmannen maan kansalainen on hankkinut Euroopan unionin ulkopuolella. Tunnustamisessa olisi aina noudatettava koulutuksen vähimmäisvaatimuksia tiettyjen ammattien osalta.

(11) Niiden ammattien osalta, jotka koulutuksesta annettujen asiakirjojen tunnustamista koskeva yleinen järjestelmä, jäljempänä ”yleinen järjestelmä”, kattaa, jäsenvaltioiden olisi säilytettävä oikeus määrittää tarvittava pätevyyden vähimmäistaso voidakseen taata alueellaan tarjottavien palvelujen laadun. Perustamissopimuksen 10, 39 ja 43 artiklan mukaisesti ne eivät kuitenkaan saisi vaatia jäsenvaltion kansalaista hankkimaan pätevyyttä, jonka ne yleensä määrittelevät ainoastaan kansallisen koulutusjärjestelmänsä mukaisesti annetuilla tutkintotodistuksilla, jos asianomainen on jo hankkinut tämän pätevyyden kokonaan tai osittain toisessa jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi olisi säädettävä, että jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion, jossa ammatti on säännelty, on otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa hankittu pätevyys ja arvioitava, vastaako se sen itsensä vaatimaa pätevyyttä. Tällä tunnustamista koskevalla yleisellä järjestelmällä ei kuitenkaan estetä jäsenvaltiota asettamasta kaikille alueellaan ammattia harjoittaville erityisvaatimuksia, joiden perusteena on yleisen edun mukaisten ammatillisten sääntöjen noudattaminen. Tällaisia ovat erityisesti ammattitoiminnan organisointia koskevat säännöt, ammatilliset säännöt mukaan lukien ammattieettiset säännöt sekä valvonta- ja vastuusäännöt. Direktiivin tavoitteena ei ole puuttua jäsenvaltioiden perusteltuun oikeuteen estää kansalaisiaan kiertämästä eri ammatteja koskevaa kansallista lainsäädäntöä.

(12) Tämä direktiivi koskee toisessa jäsenvaltiossa hankitun ammattipätevyyden tunnustamista jäsenvaltiossa. Se ei kuitenkaan koske toisen jäsenvaltion tämän direktiivin nojalla tekemien tunnustamispäätösten tunnustamista. Näin ollen henkilö, jonka ammattipätevyys on tunnustettu tämän direktiivin nojalla, ei voi käyttää mainittua tunnustamista nauttiakseen kotijäsenvaltiossaan erilaisia oikeuksia kuin niitä, jotka johtuvat kyseisessä jäsenvaltiossa hankitusta ammattipätevyydestä, jollei hän osoita hankkineensa ammatillista lisäpätevyyttä vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

(13) Yleiseen järjestelmään kuuluvan tunnustamismekanismin määrittelemiseksi on jaoteltava erilaiset kansalliset koulutusjärjestelmät eri tasoihin. Näillä tasoilla, jotka luodaan vain yleisen järjestelmän toimivuutta varten, ei ole vaikutusta kansallisiin koulutusrakenteisiin eikä jäsenvaltioiden toimivaltaan tällä alalla.

([1]) EYVL L 362, 23.12.1978, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/19/EY.
([2]) EYVL L 33, 11.2.1980, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([3]) EYVL L 33, 11.2.1980, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/19/EY.
([4]) EYVL L 223, 21.8.1985, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([5]) EYVL L 253, 24.9.1985, s. 34, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/19/EY.
([6]) EYVL L 253, 24.9.1985, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([7]) EYVL L 165, 7.7.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

(14) Direktiiveissä 89/48/ETY ja 92/51/ETY vahvistetut tunnustamisjärjestelmät eivät muutu. Näin ollen henkilölle, jolla on todistus keskiasteen jälkeisen vähintään vuoden pituisen koulutuksen suorittamisesta, olisi myönnettävä pääsy säänneltyyn ammattiin jäsenvaltiossa, jossa vaaditaan ammatin harjoittamisen aloittamiseksi todistusta nelivuotisen korkea-asteen koulutuksen tai yliopistokoulutuksen suorittamisesta, huolimatta siitä, mille tasolle vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittu todistus kuuluu. Sen sijaan jos säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiseksi vaaditaan todistus pidemmän kuin nelivuotisen korkea-asteen koulutuksen tai yliopistokoulutuksen suorittamisesta, pääsy olisi myönnettävä ainoastaan niille, joilla on todistus vähintään kolmen vuoden pituisen korkea-asteen koulutuksen tai yliopistokoulutuksen suorittamisesta.

(15) Koska koulutusta koskevia vähimmäisvaatimuksia, joita edellytetään niiltä, jotka haluavat ryhtyä harjoittamaan yleiseen järjestelmään kuuluvaa ammattia, ei ole yhdenmukaistettu, olisi tarpeen säätää vastaanottavan jäsenvaltion mahdollisuudesta vaatia korvaavan toimenpiteen suorittamista. Tämän toimenpiteen olisi oltava oikeasuhtainen, ja siinä on otettava huomioon erityisesti hakijan ammattikokemus. Kokemus on osoittanut, että muuttajan valinnan mukaan joko kelpoisuuskokeen tai sopeutumisajan vaatiminen tarjoaa riittävät takeet kyseisen henkilön pätevyyden tasosta, joten poikkeaminen tästä valinnanmahdollisuudesta olisi kussakin yksittäistapauksessa perusteltava yleiseen etuun liittyvällä pakottavalla syyllä.

(16) Ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi siten, että samalla varmistetaan riittävä pätevyystaso, erilaisten ammatillisten yhdistysten ja järjestöjen tai jäsenvaltioiden olisi voitava ehdottaa Euroopan laajuisesti yhteisiä vähimmäisvaatimuksia. Tässä direktiivissä olisi tällaiset aloitteet otettava huomioon tietyin edellytyksin siten, että samalla otetaan huomioon jäsenvaltioiden toimivalta päättää pätevyysvaatimuksista eri ammattien harjoittamiseksi niiden alueella samoin kuin niiden koulutus- ja ammattikoulutusjärjestelmien sisällöstä ja organisoinnista sekä noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä ja erityisesti yhteisön kilpailulainsäädäntöä; samalla olisi kuitenkin edistettävä automaattista tunnustamista yleisessä järjestelmässä. Jotta ammatillinen järjestö voisi esittää yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, sen olisi oltava edustava kansallisella ja eurooppalaisella tasolla. Yhteiset vähimmäisvaatimukset ovat vaatimuksia, joilla voidaan tasoittaa hyvinkin erilaisia olennaisia eroja, joita on havaittu koulutusvaatimusten välillä vähintään kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioista, joissa mukana ovat kaikki ne jäsenvaltiot, joissa ammattia säännellään. Näihin vaatimuksiin voisi kuulua esimerkiksi täydennyskoulutus, valvottu harjoittelujakso, kelpoisuuskoe tai säädetty työkokemuksen vähimmäismäärä tai näiden yhdistelmiä.

(17) Jotta voitaisiin ottaa huomioon kaikki tilanteet, joita varten ei vielä ole lainkaan ammattipätevyyden tunnustamista koskevia säännöksiä, yleinen järjestelmä olisi laajennettava koskemaan tapauksia, joita mikään erityisjärjestelmä ei kata joko sen vuoksi, että kyseinen ammatti ei kuulu näihin järjestelmiin, tai sen vuoksi, että vaikka ammatti kuuluisikin johonkin tällaiseen erityisjärjestelmään, hakija ei täytä vaadittuja edellytyksiä voidakseen hyötyä siitä.

(18) Sääntöjä, joiden nojalla voidaan ryhtyä harjoittamaan tiettyä kauppa-, teollisuus- tai käsiteollisuusalan toimintaa, olisi yksinkertaistettava niissä jäsenvaltioissa, joissa kyseiset ammatit ovat säänneltyjä, tapauksissa, joissa kyseistä toimintaa on harjoitettu toisessa jäsenvaltiossa kohtuullinen aika, josta ei ole liian kauan; samalla olisi kuitenkin säilytettävä tällaista toimintaa koskeva automaattisen tunnustamisen järjestelmä, joka perustuu ammattikokemukseen.

▼B

(19) Vapaan liikkuvuuden ja lääkärien, yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkärien, eläinlääkärien, kätilöiden, proviisorien ja arkkitehtien ammattipätevyydestä annettujen asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen olisi pohjauduttava perusperiaatteeseen, joka on muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen automaattinen tunnustaminen koulutusta koskevien vähimmäisvaatimusten yhteensovittamisen perusteella. Lisäksi lääkärin, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin, kätilön ja proviisorin ammatin harjoittamiseen ryhtymisen edellytyksenä olisi oltava, että henkilöllä on tietty koulutuksesta annettava asiakirja, joka takaa, että asianomainen on suorittanut asetettuja vähimmäisvaatimuksia vastaavan koulutuksen. Tätä järjestelmää olisi täydennettävä erilaisilla saavutetuilla oikeuksilla, joista pätevät ammattihenkilöt voivat hyötyä tietyin edellytyksin.

(20) Lääkärien ja hammaslääkärien pätevöitymisjärjestelmän ominaispiirteiden ja vastavuoroista tunnustamista koskevan yhteisön säännöstön huomioon ottamiseksi on perusteltua säilyttää kaikille tämän direktiivin hyväksymispäivään mennessä tunnustetuille erikoisaloille automaattisen tunnustamisen periaate niillä lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisaloilla, jotka ovat yhteisiä ainakin kahdelle jäsenvaltiolle. Sitä vastoin järjestelmän yksinkertaistamiseksi automaattisen tunnustamisen periaatteen ulottaminen uusiin lääketieteen erikoisaloihin tämän direktiivin voimaantulon jälkeen olisi rajoitettava niihin, jotka ovat yhteisiä ainakin kahdelle viidesosalle jäsenvaltioista. Lisäksi tässä direktiivissä ei estetä jäsenvaltioita sopimasta omien sääntöjensä mukaisesta automaattisen tunnustamisen käytännöstä, joka koskee niitä lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisaloja, jotka ovat niille yhteisiä ja joita ei tunnusteta automaattisesti tämän direktiivin mukaisesti.

(21) Lääkärin peruskoulutuksesta annettujen asiakirjojen automaattisen tunnustamisen ei pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan yhdistää tai olla yhdistämättä kyseiset asiakirjat ammattitoimintaan.

(22) Kaikissa jäsenvaltioissa hammaslääkärin ammatin olisi oltava oma, lääkärin ammatista ja myös hammas- ja suusairauksien erikoislääkärin ammatista erillinen ammattinsa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että hammaslääkärit saavat koulutuksensa aikana tarvittavan ammattitaidon toimintaan, johon sisältyy hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten poikkeavuuksien ja sairauksien ennaltaehkäisy, diagnosointi ja hoito. Hammaslääkärin ammattitoimintaa voisivat harjoittaa tässä direktiivissä tarkoitetun hammaslääkärin koulutuksesta annetun asiakirjan haltijat.

(23) Ei ole osoittautunut toivottavaksi edellyttää yhtä yhdenmukaista kätilöiden koulutuslinjaa kaikissa jäsenvaltioissa. Sen sijaan jäsenvaltioiden olisi saatava päättää mahdollisimman vapaasti koulutuksensa järjestämisestä.

(24) Yksinkertaistamisen vuoksi olisi käytettävä käsitettä ”proviisori”, jotta voidaan rajata koulutuksesta annettujen asiakirjojen automaattista tunnustamista koskevien säännösten soveltamisalaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tästä toiminnasta annettujen kansallisten säännösten erityispiirteitä.

(25) Proviisorin koulutuksesta annettujen asiakirjojen haltijat ovat lääkealan asiantuntijoita, ja heillä olisi periaatteessa oltava mahdollisuus päästä harjoittamaan kaikissa jäsenvaltioissa ainakin tiettyjä tämän alan toimia. Tällä direktiivillä määritellään tämä vähimmäisala, mutta sillä ei pitäisi voida rajoittaa sitä toimintaa, jota proviisorit saavat harjoittaa jäsenvaltioissa, erityisesti kliiniseen kemiaan kuuluvien analyysien osalta, eikä toisaalta voida myöntää heille yksinoikeutta, sillä yksinoikeuden myöntäminen kuuluu edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan. Tämän direktiivin säännöksillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta asettaa lisäkoulutusvaatimuksia niiden toimintojen harjoittami-

▼B

selle, jotka eivät kuulu yhteensovitettuun toiminnan vähimmäisalaan. Näin ollen vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava asettaa näitä vaatimuksia kansalaisille, joilla on tämän direktiivin mukaisesti automaattisesti tunnustettava koulutuksesta annettu asiakirja.

(26) Tällä direktiivillä ei yhteensoviteta kaikkia farmasian alan toiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edellytyksiä. Etenkin apteekkien maantieteellisestä jakaumasta ja lääkejakelun yksinoikeudesta päättämisen olisi kuuluttava edelleen jäsenvaltioille. Tässä direktiivissä ei puututa niihin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, joissa kielletään yrityksiltä tiettyjen farmasian alan toimintojen harjoittaminen tai asetetaan tiettyjä edellytyksiä näiden toimintojen harjoittamiseksi.

(27) Arkkitehtuuri, rakennusten laatu ja niiden sopeutuminen ympäristöönsä sekä luonnon- ja kaupunkiympäristön ja yhteisen sekä yksityisen kulttuuriperinnön kunnioittaminen koskettavat kaikkia. Tästä syystä koulutuksesta annettujen asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen olisi perustuttava laadullisiin ja määrällisiin arviointiperusteisiin, joiden avulla huolehditaan siitä, että tunnustettujen koulutuksesta annettujen asiakirjojen haltijoilla on edellytykset ymmärtää ja ilmaista käytännössä yksilöiden, yhteiskunnan eri ryhmien ja yhteisöjen tarpeet tilasuunnittelussa, rakennusten suunnittelussa, sijoittelussa ja rakentamisessa, arkkitehtuuriperinnön säilyttämisessä ja kohentamisessa sekä luonnon tasapainon säilyttämisessä.

(28) Arkkitehtuurin alaa ja arkkitehdin ammattitoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat kansalliset säädökset ovat laajuudeltaan hyvin erilaisia. Useimmissa jäsenvaltioissa arkkitehtuurin alalla toimivat ovat säädösten mukaan tai käytännössä henkilöitä, joilla on arkkitehdin arvo sekä sen lisäksi mahdollisesti jokin muu arvo, vaikka tällaisilla henkilöillä ei kuitenkaan ole yksinoikeutta mainittuun toimintaan, ellei laissa toisin säädetä. Tällä alalla tai sen osa-alueilla voivat toimia myös muiden ammattikuntien edustajat, varsinkin insinöörit, joilla on rakennustekninen erikoiskoulutus. Tämän direktiivin yksinkertaistamiseksi olisi käytettävä käsitettä ”arkkitehti”, jotta voidaan rajata arkkitehtuurin alan koulutuksesta annettujen asiakirjojen automaattista tunnustamista koskevien säännösten soveltamisala, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näistä toiminnoista annettujen kansallisten säännösten erityispiirteitä.

(29) Jos säännellyn ammatin kansallisella ja Euroopan tasolla edustava ammattijärjestö tai -yhdistys perustellusti vaatii erityisiä säännöksiä, jotka koskevat ammattipätevyyden tunnustamista koulutuksen vähimmäisvaatimusten koordinoinnin perusteella, komissio arvioi, onko aiheellista antaa ehdotus tämän direktiivin muuttamisesta.

(30) Ammattipätevyyden tunnustamisjärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi olisi määritettävä sen täytäntöönpanoa koskevat yhdenmukaiset muodollisuudet ja menettelysäännöt sekä tietyt ammatin harjoittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(31) Koska jäsenvaltioiden välinen ja jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö on omiaan helpottamaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja siitä johtuvien velvoitteiden noudattamista, olisi asetettava sitä koskevat yksityiskohtaiset menettelysäännöt.

(32) Ammattihenkilöiden vapaata liikkuvuutta voisi helpottaa se, että ammattiyhdistykset ja -järjestöt ottaisivat käyttöön Euroopan tason ammattikortin, jolloin erityisesti tiedonvaihto vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion välillä nopeutuisi. Ammattikortin olisi mahdollistettava eri jäsenvaltioihin sijoittautuvien ammattihenkilöiden uran seuranta. Kortti voisi tietosuojasäännöksiä tarkasti noudattaen sisältää tiedot henkilön ammattipätevyydestä (yliopisto tai laitokset, joissa tämä on opiskellut, hankittu pätevyys, ammattikokemus), henkilön laillisesta sijoittautumisesta, hänelle mahdollisesti langetetuista ammatin harjoittamiseen liitty-

▼B

vistä rangaistuksista ja tiedot vastaavasta toimivaltaisesta viranomaisesta.

(33) Tunnustamisjärjestelmän avoimuus voidaan varmistaa perustamalla yhteystahojen verkko, jonka tehtävänä on antaa jäsenvaltioiden kansalaisille tietoa ja avustaa heitä. Yhteystahot antavat kaikki tunnustamismenettelyyn liittyvät tiedot ja osoitteet kansalaisille, jotka niitä pyytävät, sekä komissiolle. Se, että kukin jäsenvaltio nimeää yhden tähän verkkoon kuuluvan yhteystahon, ei vaikuta toimivallan järjestämiseen kansallisella tasolla. Se ei esimerkiksi estä sitä, että kansallisella tasolla nimettäisiin useita virastoja, koska edellä mainittuun verkkoon kuuluva yhteystaho vastaisi eri virastojen välisestä koordinoinnista ja antaisi kansalaisille tarvittaessa tiedot asianomaisesta toimivaltaisesta virastosta.

(34) Alakohtaisissa direktiiveissä ja yleisessä järjestelmässä perustettujen eri tunnustamisjärjestelmien hallinnointi on osoittautunut raskaaksi ja monimutkaiseksi. Sen vuoksi on syytä yksinkertaistaa tämän direktiivin hallinnointia ja sen ajantasaistamista tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, erityisesti silloin, kun koulutuksen vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu koulutuksesta annettujen asiakirjojen automaattista tunnustamista varten. Tätä varten olisi perustettava yksi ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevä komitea, jotta voidaan taata eri ammatinharjoittajia edustavien järjestöjen asianmukainen osallistuminen myös Euroopan tasolla.

(35) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(36) Jäsenvaltiot laativat tämän direktiivin täytäntöönpanosta määräaikaisia kertomuksia, jotka sisältävät tilastotietoja; näiden kertomusten avulla voidaan selvittää ammattipätevyyden tunnustamista koskevan järjestelmän vaikutukset.

(37) On syytä säätää tarkoituksenmukaisesta menettelystä tilapäisten toimenpiteiden käyttöön ottamiseksi siinä tapauksessa, että tämän direktiivin jonkin säännöksen soveltamisesta aiheutuu merkittäviä ongelmia jäsenvaltiossa.

(38) Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan siltä osin kuin on kyse niiden kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän organisoinnista ja niiden toimintojen määrittämisestä, joita voidaan harjoittaa kyseisen järjestelmän piirissä.

(39) Tieteen ja tekniikan nopean kehityksen vuoksi elinikäisellä oppimisella on erityistä merkitystä useissa ammateissa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden asiana on määrätä yksityiskohtaisista säännöistä, joiden mukaisesti asianmukaisella ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan, että ammattihenkilöt pysyvät tieteen ja tekniikan kehityksen tasalla.

(40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli ammattipätevyyden tunnustamista koskevien sääntöjen järkeistämistä, yksinkertaistamista ja parantamista, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(41) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdan eikä 45 artiklan soveltamista etenkään notaarien osalta.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(42) Direktiiviä sovelletaan sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen osalta, tämän kuitenkaan rajoittamatta muiden ammattipätevyyden tunnustamista koskevien erityisten oikeussäännösten soveltamista, joita on esimerkiksi liikenteen, vakuutusedustuksen ja lakisääteisen tilintarkastuksen aloilla. Tämä direktiivi ei vaikuta asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/249/ETY ([1]) soveltamiseen asianajajien palvelujen tarjoamisen osalta tai asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY ([2]) soveltamiseen asianajajien sijoittautumisoikeuden osalta. Lakimiesten ammattipätevyyden tunnustamisen välitöntä sijoittautumista varten vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeellä olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan.

(43) Tämä direktiivi koskee, siltä osin kuin vapaat ammatit ovat säänneltyjä, myös ”vapaan ammatin harjoittajia”, joilla tässä direktiivissä tarkoitetaan henkilöitä, jotka erityisen ammattipätevyyden nojalla henkilökohtaisesti, omavastuisesti ja ammatillisesti riippumattomasti tuottavat henkisiä palveluja toimeksiantajan edun tai yleisen edun vuoksi. Vapaan ammatin harjoittajan toiminta voi jäsenvaltioissa olla perustamissopimuksen määräysten mukaisesti valtiollisen lainsäädännön ja kulloisenkin ammattiryhmän sen puitteissa itsenäisesti laatimien sääntöjen mukaisesti erityisten ammattioikeudellisten sidonnaisuuksien alaista, joilla taataan ammatillisuus, palvelujen laatu sekä luottamuksellinen suhde asiakkaan kanssa.

(44) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä kuluttajien ja terveyden korkeatasoisen suojan takaamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltion, joka vaatii säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai sen harjoittamiseksi alueellaan määrättyä ammattipätevyyttä (jäljempänä ”vastaanottava jäsenvaltio”), on tunnustettava kyseisen ammatin harjoittamisen aloittamiseen ja sen harjoittamiseen ammattipätevyys, joka on hankittu yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa (jäljempänä ”kotijäsenvaltio”) ja joka antaa kyseisen pätevyyden haltijalle oikeuden harjoittaa siellä samaa ammattia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan niihin jäsenvaltion kansalaisiin, jotka haluavat harjoittaa säänneltyä ammattia joko itsenäisinä ammatinharjoittajina tai palkattuina työntekijöinä, vapaiden ammattien harjoittajat mu-

([1]) EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

([2]) EYVL L 77, 14.3.1998, s. 36, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

▼B

kaan luettuina, muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä.

2. Kukin jäsenvaltio voi antaa oman lainsäädäntönsä mukaisesti jäsenvaltioiden kansalaisille, jotka ovat hankkineet ammattipätevyyden muualla kuin jossakin jäsenvaltiossa, luvan harjoittaa alueellaan 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua säänneltyä ammattia. Tämän direktiivin III osaston III luvun soveltamisalaan kuuluvien ammattien ensimmäisessä tunnustamisessa on noudatettava mainitussa luvussa tarkoitettuja koulutuksen vähimmäisvaatimuksia.

3. Jos muussa yhteisön oikeuden säädöksessä vahvistetaan järjestelyjä, jotka suoraan koskevat ammattipätevyyden tunnustamista tietyn säännellyn ammatin osalta, tämän direktiivin vastaavia säännöksiä ei sovelleta.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) ”säännellyllä ammatilla” yhdestä tai useammasta toiminnan lajista koostuvaa ammattitoimintaa, jonka aloittamisen tai harjoittamisen tai jonkin harjoittamisen muodon edellytyksenä on, suoraan tai välillisesti, lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla tietyn ammattipätevyyden omaaminen; yksi tällainen ammattitoiminnan harjoittamisen muoto on sellaisen ammattinimikkeen käyttö, johon lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla vain tietyn ammattipätevyyden omaavilla henkilöillä on oikeus. Kun ensimmäistä virkettä ei sovelleta, säänneltyyn ammattiin rinnastetaan 2 kohdassa tarkoitettu ammatti;

b) ”ammattipätevyydellä” pätevyyttä, josta on osoituksena ammattipätevyydestä annettu asiakirja, 11 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu pätevyystodistus ja/tai ammattikokemus;

c) ”muodollista pätevyyttä osoittavalla asiakirjalla” jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn viranomaisen antamia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista pätevyyttä osoittavia asiakirjoja pääosin yhteisössä suoritetusta ammatillisesta koulutuksesta. Kun ensimmäistä virkettä ei sovelleta, muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan rinnastetaan 3 kohdassa tarkoitettu asiakirja;

d) ”toimivaltaisella viranomaisella” viranomaista tai elintä, jotka jäsenvaltiot ovat valtuuttaneet myöntämään tai ottamaan vastaan tutkintotodistuksia ja muita asiakirjoja tai tietoja, sekä ottamaan vastaan hakemuksia ja tehdä tässä direktiivissä tarkoitettuja päätöksiä;

e) ”säännellyllä ammatillisella koulutuksella” koulutusta, joka on erityisesti suunnattu tietyn ammatin harjoittamiseen ja käsittää koulutuksen, jota tarvittaessa täydennetään ammattiin perehdyttävällä koulutuksella tai työharjoittelulla tai työelämään tutustumisella.

Ammatillisen koulutuksen, työharjoittelun tai työkokemuksen rakenne ja taso määritellään asianomaisen jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä, tai niitä valvoo tai ne hyväksyy kyseistä tehtävää varten nimetty viranomainen;

f) ”ammattikokemuksella” kyseisen ammatin tosiasiallista ja luvallista harjoittamista jäsenvaltiossa;

g) ”sopeutumisajalla” säännellyn ammatin harjoittamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa kyseisen ammatin pätevän harjoittajan valvonnassa siihen mahdollisesti liittyvine täydennyskoulutuksineen. Ohjatusta harjoitteluajasta tehdään arviointi. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa määräykset sopeutumisaikaa ja

▼B

sen arviointia sekä muuttajan asemaa harjoitteluaikana koskevista seikoista.

Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat harjoittelijan aseman vastaanottavassa valtiossa erityisesti oleskeluluvan ja velvoitteiden, sosiaalisten oikeuksien ja etuuksien, korvauksien ja palkkauksen osalta yhteisön asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti;

h) ”kelpoisuuskokeella” vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten laatimaa, yksinomaan ammatillista tietämystä mittaavaa koetta, jonka tarkoituksena on arvioida hakijan kykyä harjoittaa säänneltyä ammattia kyseisessä jäsenvaltiossa. Tätä koetta varten toimivaltaisten viranomaisten on laadittava kyseisen jäsenvaltion edellyttämän koulutuksen ja hakijan saaman koulutuksen vertailuun perustuva luettelo aiheista, jotka eivät sisälly hakijan tutkintotodistukseen tai muuhun muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan.

Kelpoisuuskokeessa on otettava huomioon, että hakija on pätevä ammatinharjoittaja kotijäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, josta hän tulee. Sen tulee sisältää edellä tarkoitetusta luettelosta valittavat aiheet, joiden tuntemusta pidetään olennaisen tärkeänä, jotta hakija voi harjoittaa ammattiaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Koe voi sisältää kysymyksiä myös vastaanottavassa jäsenvaltiossa kyseiseen toimintaan sovellettavan hyvän ammattitavan tuntemuksesta.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset määräävät kelpoisuuskokeen yksityiskohtaisista säännöistä ja määrittävät kyseisessä valtiossa kelpoisuuskokeeseen valmistautuvan hakijan aseman;

i) ”yritysjohtajalla” sellaista henkilöä, joka on toiminut kyseisen ammattialan yrityksessä

   i) joko yritysjohtajana tai yrityksen sivuliikkeen johtajana, tai

   ii) yrityksen omistajan tai johtajan sijaisena, jos kyseiseen tehtävään liittyvä vastuu vastaa kyseisen omistajan tai johtajan vastuuta, taikka

   iii) johtavassa asemassa yrityksen kaupallisissa ja/tai teknisissä tehtävissä, mihin on kuulunut vastuu yhdestä tai useammasta yrityksen osastosta.

2. Säännellyksi ammatiksi rinnastetaan liitteessä I tarkoitetun yhdistyksen tai järjestön jäsenten harjoittama ammatti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhdistysten tai järjestöjen tarkoituksena on erityisesti edistää ja ylläpitää korkeaa tasoa kyseisellä ammattialalla. Jäsenvaltio on ne tätä varten erityisesti tunnustanut, ja ne myöntävät muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan jäsenilleen, huolehtivat, että yhdistyksen tai järjestön jäsenet noudattavat sen määräämiä ammattisääntöjä, ja myöntävät heille oikeuden käyttää tätä koulutuksesta annettua asiakirjaa vastaavaa nimikettä, lyhennettä tai asemaa.

Silloin kun jäsenvaltio tunnustaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhdistyksen tai järjestön, sen on ilmoitettava siitä komissiolle, joka julkaisee asianmukaisen ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan rinnastetaan kolmannessa maassa myönnetty muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja edellyttäen, että asiakirjan haltijalla on kolmen vuoden ammattikokemus kyseiseltä ammattialalta sen jäsenvaltion alueella, joka on tunnustanut kyseisen asiakirjan 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka on antanut siitä todistuksen.

▼B

4 artikla

Tunnustamisen vaikutukset

1. Ammattipätevyyden tunnustaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa antaa edunsaajalle oikeuden ryhtyä harjoittamaan kyseisessä jäsenvaltiossa samaa ammattia kuin se, johon kyseisellä henkilöllä on pätevyys kotijäsenvaltiossaan, sekä harjoittaa sitä siellä samoin edellytyksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion omat kansalaiset.

2. Tässä direktiivissä ammatti, jota hakija haluaa harjoittaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, on sama kuin se ammatti, johon kyseisellä henkilöllä on pätevyys kotijäsenvaltiossaan, jos ammatin käsittämät toiminnan lajit ovat vastaavanlaiset.

II OSASTO

PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUS

5 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapauden periaate

1. Jäsenvaltiot eivät voi mistään ammattipätevyyteen liittyvästä syystä rajoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta toisessa jäsenvaltiossa,

a) jos palvelun tarjoaja on laillisesti sijoittautunut jäsenvaltioon (jäljempänä ”sijoittautumisjäsenvaltio”) harjoittaakseen siellä samaa ammattia ja jos ammatti on säännelty kyseisessä valtiossa, ja

b) palvelun tarjoajan muuttaessa, jos palvelun tarjoaja on harjoittanut asianomaista ammattia sijoittautumisjäsenvaltiossa vähintään kahden vuoden ajan viimeisten kymmenen vuoden aikana, mikäli ammatti ei ole säännelty sijoittautumisjäsenvaltiossa. Kahden vuoden kokemusta koskevaa ehtoa ei sovelleta, jos joko ammattikoulutus tai ammattiin johtava koulutus on säännelty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön oikeuden erityissäännösten ja tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan soveltamista.

2. Tämän osaston säännöksiä sovelletaan ainoastaan, jos palvelun tarjoaja siirtyy vastaanottavan jäsenvaltion alueelle harjoittaakseen väliaikaisesti ja satunnaisesti 1 kohdassa tarkoitettua ammattia.

Palvelun tarjoamisen väliaikaisuutta ja satunnaisuutta arvioidaan tapauskohtaisesti ja erityisesti palvelujen tarjoamisen keston, toistuvuuden, säännöllisyyden ja jatkuvuuden perusteella.

3. Siinä tapauksessa, että palvelun tarjoaja siirtyy, häneen sovelletaan niitä ammatillisia, lakisääteisiä tai hallinnollisia käytännesääntöjä, jotka koskevat välittömästi ammattipätevyyttä, kuten ammattien määrittelyä, ammattinimikkeiden käyttöä sekä vakavaa ammattivirhettä, joka liittyy välittömästi ja nimenomaisesti kuluttajansuojaan ja turvallisuuteen, sekä kurinpitosäännöksiä, joita vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa ammattia harjoittaviin palvelun tarjoajiin.

6 artikla

Vapautukset

Vastaanottavan jäsenvaltion on 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti vapautettava toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet palvelun tarjoajat vastaanottavan jäsenvaltion alueelle sijoittautuneille ammattihenkilöille asetetuista vaatimuksista, jotka koskevat

a) ammatillisen järjestön tai elimen myöntämää lupaa tai sen rekisteriin merkitsemistä tai jäsenyyttä. Jotta jäsenvaltioiden alueella voimassa olevia kurinpitosäännöksiä olisi helpompi soveltaa 5 artiklan 3 koh-

▼B

dan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat määrätä väliaikaisesta automaattisesta rekisteröinnistä ammatilliseen järjestöön tai elimeen tai tällaisen järjestön tai elimen muodollisesta jäsenyydestä edellyttäen, että se ei millään tavalla hidasta tai monimutkaista palvelujen tarjoamista eikä aiheuta palvelun tarjoajalle ylimääräisiä kuluja. Toimivaltainen viranomainen toimittaa asianomaiselle ammatilliselle järjestölle tai elimelle jäljennöksen ilmoituksesta ja tarvittaessa 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta uusimisesta sekä 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kansanterveyteen ja yleiseen turvallisuuteen vaikuttavien ammattien tai III osaston III luvun nojalla automaattisen tunnustamisen piiriin kuuluvien ammattien osalta 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista, ja tämä on katsottava kyseistä tarkoitusta varten tehdyksi väliaikaiseksi automaattiseksi rekisteröinniksi tai muodolliseksi jäsenyydeksi;

b) rekisteröitymistä julkisoikeudelliseen sosiaaliturvalaitokseen vakuutettujen hyväksi harjoitettavaan toimintaan liittyvien tilien selvittämiseksi vakuutuslaitoksen kanssa.

Palvelun tarjoajan on kuitenkin ennakkoon tai kiireellisissä tapauksissa jälkikäteen ilmoitettava b alakohdassa tarkoitetulle laitokselle palvelun tarjoamisesta.

7 artikla

Ennakkoilmoitus, joka on tehtävä, jos palvelujen tarjoaja siirtyy

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että palvelun tarjoaja, joka ensimmäistä kertaa siirtyy yhdestä jäsenvaltiosta toiseen tarjotakseen palveluja, tekee asiasta kirjallisen ennakkoilmoituksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle; ilmoituksen on sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot vakuutusturvasta tai vastaavasta henkilökohtaisesta tai kollektiivisesta ammatillista vastuuta koskevasta suojasta. Ilmoitus on uusittava kerran vuodessa, jos palvelun tarjoaja aikoo tarjota kyseisessä jäsenvaltiossa palveluja väliaikaisesti tai satunnaisesti kyseisen vuoden aikana. Palvelun tarjoaja voi antaa ilmoituksen millä tahansa tavalla.

2. Kun palvelua tarjotaan ensimmäistä kertaa tai jos asiakirjoilla osoitettu tilanne on merkittävästi muuttunut, jäsenvaltiot voivat lisäksi vaatia, että ilmoitukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

a) todiste palvelun tarjoajan kansalaisuudesta;

b) todistus siitä, että asiakirjan haltija on laillisesti sijoittautunut jäsenvaltioon harjoittaakseen siellä kyseistä toimintaa ja että häneltä ei ole edes väliaikaisesti evätty lupaa ammatin harjoittamiseen todistuksen antamisajankohtana;

c) todiste ammattipätevyydestä;

d) 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa todiste, joka voidaan antaa millä tahansa tavalla, siitä, että palvelun tarjoaja on harjoittanut kyseistä toimintaa vähintään kahden vuoden ajan viimeisten kymmenen vuoden aikana;

e) turvallisuusalan ammattien yhteydessä todistus siitä, ettei henkilön ole tuomioistuimen päätöksellä todettu syyllistyneen rikokseen, jos jäsenvaltio vaatii tällaista todistusta omilta kansalaisiltaan.

3. Palvelun tarjoamisen on tapahduttava käyttämällä sijoittautumisjäsenvaltion ammattinimikettä silloin kun kyseisessä jäsenvaltiossa on nimike asianomaista ammattitoimintaa varten. Kyseinen nimike on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä siten, että vältetään sen sekaantuminen vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeeseen. Siinä tapauksessa, että kyseistä ammattinimikettä ei sijoittautumisjäsenvaltiossa ole, palvelun tarjoajan on ilmoitettava tutkintonimikkeensä kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Palvelu tarjotaan poikkeukselli-

▼B

sesti vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeellä III osaston III luvussa tarkoitetuissa tapauksissa.

4. Kun palvelua tarjotaan ensimmäistä kertaa sellaisten säänneltyjen ammattien tapauksessa, joilla on kansanterveyteen ja yleiseen turvallisuuteen liittyviä vaikutuksia ja joihin ei sovelleta III osaston III luvun mukaista automaattista tunnustamista, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa palvelun tarjoajan ammattipätevyyden ennen kuin palvelua tarjotaan ensimmäistä kertaa. Tällaisia etukäteistarkastuksia voidaan tehdä ainoastaan tapauksissa, joissa tarkastusten tarkoituksena on välttää palvelun tarjoajan ammatillisen epäpätevyyden vuoksi palvelun vastaanottajan terveydelle tai turvallisuudelle aiheutuva vakava haitta ja joissa ei ylitetä sitä, mikä on tätä tarkoitusta varten tarpeellista.

Toimivaltaisen viranomaisen on pyrittävä ilmoittamaan palvelun tarjoajalle kuukauden kuluessa ilmoituksen ja siihen liitettävien asiakirjojen vastaanottamisesta joko päätöksestään olla tarkistamatta palvelun tarjoajan ammattipätevyyttä tai tällaisen tarkastuksen tulos. Jos tarkastus jonkin vaikeuden vuoksi viivästyy, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava palvelun tarjoajalle ensimmäisen kuukauden kuluessa viivästyksen syy ja esitettävä arvio päätöksentekoajankohdasta. Päätös on tehtävä kahden kuukauden kuluessa täydellisten asiakirjojen vastaanottamisesta.

Mikäli palvelun tarjoajan ammattipätevyyden ja vastaanottavan jäsenvaltion edellyttämän koulutuksen välillä on olennainen ero, joka saattaa vaarantaa kansanterveyden tai yleisen turvallisuuden, vastaanottavan jäsenvaltion on annettava palvelun tarjoajalle mahdollisuus osoittaa erityisesti kelpoisuuskokeen avulla, että tämä on hankkinut puuttuvat tiedot ja pätevyyden. Palvelun tarjoaminen on joka tapauksessa voitava aloittaa kuukauden kuluessa siitä, kun edellisen alakohdan mukainen päätös on tehty.

Mikäli toimivaltainen viranomainen ei ole vastannut edellä olevien alakohtien mukaisissa määräajoissa, palvelun tarjoaminen voidaan aloittaa.

Siinä tapauksessa, että pätevyys on tarkistettu tämän kohdan mukaisesti, palvelun tarjoamisessa on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä.

8 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta kunkin palvelun tarjoamisen osalta kaikkia sellaisia tietoja, jotka koskevat palvelun tarjoajan sijoittautumisen laillisuutta ja moitteetonta toimintaa sekä sitä, että ammatillisia kurinpito- tai rikosoikeudellisia seuraamuksia ei ole langetettu. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot 56 artiklan mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava kaikkien tarvittavien tietojen vaihto, jotta palvelun vastaanottajan tekemä valitus palvelun tarjoajasta voidaan käsitellä asianmukaisesti. Palvelun vastaanottajille on ilmoitettava valituksen tuloksesta.

9 artikla

Palvelun vastaanottajille ilmoitettavat tiedot

Silloin kun palvelun tarjoamisessa on käytetty sijoittautumisjäsenvaltion ammattinimikettä tai palvelun tarjoajan tutkintonimikettä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat muiden yhteisön lainsäädäntöön sisältyvien tiedottamista koskevien vaatimusten lisäksi edellyt-

▼B

tää, että palvelun tarjoaja antaa palvelun vastaanottajalle seuraavat tiedot tai jotkin niistä:

a) siinä tapauksessa, että palvelun tarjoaja on merkitty kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin, maininta kyseisestä rekisteristä sekä rekisterinumero tai muu vastaava rekisterimerkinnän tunnistamistapa;

b) siinä tapauksessa, että toiminta on sijoittautumisjäsenvaltiossa luvanvaraista, toimivaltaisen valvontaviranomaisen nimi ja osoite;

c) ammattijärjestö tai vastaava elin, jonka rekisteriin palvelun tarjoaja on merkitty;

d) ammattinimike tai, jos tällaista nimikettä ei ole, palvelun tarjoajan tutkintonimike ja jäsenvaltio, jossa nimike on annettu;

e) siinä tapauksessa, että palvelun tarjoaja harjoittaa arvonlisäveron alaista toimintaa, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY ([1]) 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alv-tunniste;

f) yksityiskohtaiset tiedot vakuutusturvasta tai vastaavasta henkilökohtaisesta tai kollektiivisesta ammatillista vastuuta koskevasta suojasta.

III OSASTO

SIJOITTAUTUMISVAPAUS

I LUKU

Koulutuksesta annettavien asiakirjojen yleinen tunnustamisjärjestelmä

10 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan kaikkiin niihin ammatteihin, jotka eivät kuuluu tämän osaston II ja III luvun soveltamisalaan, sekä seuraavissa tapauksissa, joissa hakija ei jostain erityisestä ja poikkeuksellisesta syystä täytä mainituissa luvuissa säädettyjä edellytyksiä:

a) liitteessä IV luetellut toiminnat, jos siirtotyöläinen ei täytä 17, 18 ja 19 artiklassa säädettyjä edellytyksiä;

b) peruskoulutuksen saaneet lääkärit, erikoislääkärit, yleissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitajat, hammaslääkärit, erikoishammaslääkärit, eläinlääkärit, kätilöt, proviisorit ja arkkitehdit, jos siirtotyöläinen ei täytä 23, 27, 33, 37, 39, 43 ja 49 artiklassa säädettyjä tosiasiallisen ja luvallisen ammatin harjoittamisen edellytyksiä;

c) arkkitehdit, jos siirtotyöntekijällä on asiakirja muodollisesta pätevyydestä, jota ei ole lueteltu liitteessä V olevassa 5.7 kohdassa;

d) lääkärit, sairaanhoitajat, hammaslääkärit, eläinlääkärit, kätilöt, proviisorit ja arkkitehdit, joilla on asiakirja muodollisesta erityispätevyydestä, joka saadaan liitteessä V olevassa 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen johtavan koulutuksen jälkeen ja ainoastaan asiaan kuuluvan erikoisalan tunnustamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21 artiklan 1 kohdan sekä 23 ja 27 artiklan soveltamista;

([1]) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

▼B

e) yleissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitajat ja erikoissairaanhoitajat, joilla on muodollista erityispätevyyttä osoittava asiakirja, joka saadaan liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen johtavan koulutuksen jälkeen, silloin kun siirtotyöntekijä hakee tunnustamista toisessa jäsenvaltiossa, jossa erikoissairaanhoitajat harjoittavat asiaan kuuluvia ammattitoimintoja ilman yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutusta;

f) erikoissairaanhoitajat, joilla ei ole yleissairaanhoidosta vastaavan hoitajan koulutusta, jos siirtotyöntekijä hakee tunnustamista toisessa jäsenvaltiossa, jossa asiaan kuuluvia ammattitoimintoja harjoittavat yleissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitajat, erikoissairaanhoitajat, joilla ei ole yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutusta, tai erikoissairaanhoitajat, joilla on muodollista erityispätevyyttä osoittava asiakirja, joka saadaan liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen johtavan koulutuksen jälkeen;

g) siirtotyöntekijät, jotka täyttävät 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

11 artikla

Pätevyystasot

Jäljempänä olevan 13 artiklan soveltamiseksi ammattipätevyys jaetaan seuraaviin tasoihin:

a) kotijäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen antama pätevyystodistus, jonka perustana on

   i) joko koulutus, joka ei kuulu b, c, d tai e alakohdassa määriteltyjen todistusten tai tutkintotodistusten piiriin, tai tietty koe, jota ei edellä koulutus tai ammatin harjoittaminen jäsenvaltiossa täysipäiväisesti ja yhtäjaksoisesti kolme vuotta tai osa-aikaisesti vastaavan ajan kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana, tai

   ii) perus- tai keskiasteen yleissivistävä koulutus, jonka suorittaneen todistetaan hallitsevan yleissivistävät tiedot;

b) todistus, joka annetaan sellaisen keskiasteen koulutuksen suorittamisesta, joka on

   i) joko yleissivistävää koulutusta, jota on täydennetty muilla kuin c alakohdassa tarkoitetuilla ammatillisilla opinnoilla tai koulutuksella ja/tai tämän koulutuksen lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai ammatin harjoittamisella, tai

   ii) teknistä tai ammatillista koulutusta, jota on tarvittaessa täydennetty i alakohdassa tarkoitetuilla ammatillisilla opinnoilla tai koulutuksella ja/tai tämän koulutuksen lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai ammatin harjoittamisella;

c) tutkintotodistus, joka annetaan

   i) joko muun kuin d ja e alakohdassa määritellyn keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta, jonka kesto on vähintään yksi vuosi tai sitä vastaava aika osa-aikaisesti ja jonka yhtenä pääsyvaatimuksena on pääsääntöisesti yliopistoon tai korkea-asteen koulutukseen pääsyn vaatimuksena olevan keskiasteen koulutuksen tai vastaavan toisen asteen koulutuksen suorittaminen, sekä keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta koulutuksesta, tai

   ii) säännellyn ammatin ollessa kyseessä, koulutuksesta, jossa on i alakohdassa mainittua koulutustasoa vastaava liitteessä II oleva erityisrakenne ja joka johtaa vastaavaan ammatilliseen tasoon sekä antaa valmiudet vastaavantasoisiin vastuisiin ja tehtäviin. Liitteessä II olevaa luetteloa voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sellaisen koulutuksen

▼B

ottamiseksi huomioon, joka vastaa edeltävässä virkkeessä esitettyjä vaatimuksia;

d) tutkintotodistus, joka annetaan sellaisen keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta, jonka kesto on vähintään kolme mutta enintään neljä vuotta tai sitä vastaava aika osa-aikaisesti ja jota annetaan yliopistossa, korkeakoulussa tai muussa samantasoisessa oppilaitoksessa, sekä keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta koulutuksesta;

e) tutkintotodistus, joka osoittaa sen haltijan suorittaneen keskiasteen jälkeisen vähintään neljä vuotta kestävän koulutuksen tai sitä vastaavan ajan osa-aikaisesti yliopistossa tai korkea-asteen oppilaitoksessa tai muussa samantasoisessa koulutuslaitoksessa ja tarvittaessa suorittaneen keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi vaadittavan ammatillisen koulutuksen.

12 artikla

Rinnasteinen ammattipätevyys

Edellä 11 artiklassa tarkoitettuna muodollista pätevyyttä osoittavana asiakirjana on pidettävä muodollista pätevyyttä osoittavaa yksittäistä asiakirjaa tai tällaisten asiakirjojen yhdistelmää, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut jäsenvaltiossa, edellyttäen, että asiakirja on annettu yhteisössä suoritetusta koulutuksesta, jonka kyseinen jäsenvaltio tunnustaa vastaavantasoiseksi ja että asiakirja antaa jäsenvaltion alueella samat oikeudet ryhtyä harjoittamaan tai harjoittaa ammattia tai valmistaa tämän ammatin harjoittamiseen.

Lisäksi ammattipätevyytenä on pidettävä samoin edellytyksin kuin ensimmäisessä kohdassa ammattipätevyyttä, joka ei vastaa kotijäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisia vaatimuksia ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai ammatin harjoittamiseksi mutta joka antaa kyseisen pätevyyden haltijalle asianomaisten säännösten tai määräysten nojalla saavutetut oikeudet. Tätä sovelletaan erityisesti silloin, jos kotijäsenvaltio korottaa ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai ammatin harjoittamiseksi vaadittavaa koulutustasoa ja jos henkilö, joka on saanut aiemmin koulutuksen, joka ei vastaa uusia pätevyysvaatimuksia, nauttii saavutettuja oikeuksia kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla; tällöin vastaanottava jäsenvaltio pitää 13 artiklaa sovellettaessa aiempaa koulutusta uuden koulutuksen tasoa vastaavana.

13 artikla

Tunnustamisen edellytykset

1. Kun vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytetään säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai sen harjoittamiseksi tiettyä ammattipätevyyttä, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa luvan ryhtyä harjoittamaan kyseistä ammattia ja harjoittaa sitä samoin edellytyksin kuin jäsenvaltion omat kansalaiset niille hakijoille, joilla on toisen jäsenvaltion alueellaan saman ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai sen harjoittamiseksi edellyttämä pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja.

Pätevyystodistusten tai muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) niiden on oltava jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen antamia;

b) niiden on oltava osoitus sellaisesta ammattipätevyyden tasosta, joka vastaa vähintään välittömästi edeltävää tasoa kuin se, jota vaaditaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa 11 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Ammatin harjoittamisen aloittaminen ja ammatinharjoittaminen, joita tarkoitetaan 1 kohdassa, on sallittava myös niille hakijoille, jotka ovat harjoittaneet täysipäiväisesti mainitussa kohdassa tarkoitettua ammattia kahden vuoden ajan kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana toisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joilla on yksi tai useampi pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja.

Pätevyystodistusten tai muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) niiden on oltava jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen antamia;

b) niiden on oltava osoitus sellaisesta ammattipätevyyden tasosta, joka vastaa vähintään välittömästi edeltävää tasoa kuin se, jota vaaditaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa 11 artiklan mukaisesti;

c) niiden on oltava osoitus haltijansa valmiudesta kyseisen ammatin harjoittamiseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden vuoden ammattikokemusta ei voida kuitenkaan vaatia, jos hakijalla oleva muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on osoituksena 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesta säännellystä ammatillisesta koulutuksesta 11 artiklan b, c, d tai e alakohdassa määritellyillä pätevyystasoilla. Säännellyksi ammatilliseksi koulutukseksi katsotaan erityisesti liitteessä III tarkoitettu säännelty ammatillinen koulutus 11 artiklan c alakohdassa määritellyllä tasolla. Liitteessä III olevaa luetteloa voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sellaisen säännellyn ammatillisen koulutuksen ottamiseksi huomioon, joka johtaa vastaavaan ammatilliseen tasoon sekä antaa valmiudet vastaavantasoisiin vastuisiin ja tehtäviin.

3. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan b alakohdan säännöksistä poiketen vastaanottavan jäsenvaltion on sallittava säännellyn ammatin harjoittamisen aloittaminen ja ammatin harjoittaminen, jos tähän ammattiin pääsyn edellytyksenä on sen alueella neljä vuotta kestävästä korkea-asteen tai yliopistokoulutuksesta annettu asiakirja ja jos hakijalla on 11 artiklan c alakohdassa tarkoitettu koulutuksesta annettu asiakirja.

14 artikla

Korvaavat toimenpiteet

1. Vastaanottava jäsenvaltio voi 13 artiklan estämättä edellyttää hakijan suorittavan enintään kolme vuotta kestävän sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen seuraavissa tapauksissa:

a) jos hakijan 13 artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla esittämän koulutuksen kesto on vähintään vuoden vastaanottavan jäsenvaltion edellyttämää lyhyempi;

b) jos hakijan saaman koulutuksen sisältö on olennaisesti erilainen kuin sen koulutuksen sisältö, josta vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittava muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on osoituksena;

c) jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty ammatti käsittää yhdestä tai useammasta säännellyn toiminnan lajista koostuvaa ammattitoimintaa, joka ei sisälly vastaavaan ammattiin hakijan kotijäsenvaltiossa 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, ja kun erona on se, että vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaaditaan erityiskoulutusta, jonka sisältö on olennaisesti erilainen kuin se sisältö, josta hakijan esittämä pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on osoituksena.

▼B

2. Jos vastaanottava jäsenvaltio käyttää 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on annettava hakijalle mahdollisuus valita sopeutumisajan ja kelpoisuuskokeen välillä.

Jos jäsenvaltio katsoo, että tietyn ammatin osalta on välttämätöntä poiketa ensimmäisen alakohdan nojalla muuttajalle annettavasta mahdollisuudesta valita sopeutumisajan ja kelpoisuuskokeen välillä, sen on ilmoitettava asiasta ennakkoon muille jäsenvaltioille ja komissiolle sekä esitettävä riittävät perusteet poikkeukselle.

Jos komissio kaikki tarvittavat tiedot saatuaan katsoo, että toisessa alakohdassa tarkoitettu poikkeus ei ole asianmukainen tai että se ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, sen on kolmen kuukauden kuluessa kehotettava kyseistä jäsenvaltiota pidättymään toteuttamasta aiottua toimenpidettä. Jos komissio ei tähän määräaikaan mennessä ole ottanut asiaan kantaa, poikkeusta voidaan soveltaa.

3. Sellaisten ammattien osalta, joiden harjoittaminen edellyttää kansallisen lainsäädännön tarkkaa tuntemusta ja jonka toiminnan keskeinen ja pysyvä osa on kansallista lainsäädäntöä koskevien neuvojen ja/tai avun antaminen, jäsenvaltio voi poiketa 2 kohdassa mainitusta periaatteesta, jonka mukaan hakijalla on oikeus valita, ja määrätä suoritettavaksi joko sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen.

Tätä sovelletaan myös 10 artiklan b ja c alakohdassa tarkoitettuihin tapauksiin, 10 artiklan d alakohdassa tarkoitettuihin tapauksiin lääkäreiden ja hammaslääkäreiden osalta, 10 artiklan f alakohdassa tarkoitettuihin tapauksiin, jos siirtotyöntekijä hakee tunnustamista toisessa jäsenvaltiossa, jossa asianomaista ammattitoimintaa harjoittavat yleissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitajat tai erikoissairaanhoitajat, joilla on muodollista erityispätevyyttä osoittava asiakirja, joka saadaan liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen johtavan koulutuksen jälkeen, sekä 10 artiklan g alakohdassa tarkoitettuihin tapauksiin.

Vastaanottava jäsenvaltio voi 10 artiklan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vaatia sopeutumisaikaa tai kelpoisuuskoetta, jos siirtotyöntekijä aikoo harjoittaa ammattitoimintaa itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, mikä edellyttää tiettyjen voimassa olevien kansallisten sääntöjen tuntemista ja noudattamista, edellyttäen, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset pitävät kyseisten sääntöjen tuntemista ja noudattamista asianomaisen toiminnan harjoittamisen edellytyksenä myös omien kansalaistensa kohdalla.

4. Edellä 1 kohdan b ja c alakohtaa sovellettaessa ”olennaisesti erilaisella sisällöllä” tarkoitetaan koulutuksen sisältöä, jonka tunteminen on ammatin harjoittamisen kannalta keskeistä ja jonka kesto tai keskeiset piirteet ovat siirtotyöntekijän suorittamassa koulutuksessa olennaisesti erilaisia kuin vastaanottavan jäsenvaltion edellyttämässä koulutuksessa.

5. Edellä 1 kohtaa sovelletaan suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Erityisesti jos vastaanottava jäsenvaltio aikoo vaatia hakijaa suorittamaan sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen, sen on ensin tutkittava, ovatko hakijan jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ammattikokemuksensa aikana hankkimat tiedot sellaisia, että ne korvaavat kokonaan tai osittain 4 kohdassa tarkoitetun olennaisen eron.

15 artikla

Korvaavista toimenpiteistä vapauttaminen yhteisten vähimmäisvaatimusten perusteella

1. Tässä direktiivissä ”yhteisillä vähimmäisvaatimuksilla” tarkoitetaan sellaisia ammattipätevyyttä koskevia vaatimuksia, joilla voidaan tasoittaa tiettyä ammattia koskevissa koulutusvaatimuksissa eri jäsenvaltioiden välillä havaittuja olennaisia eroja. Kyseiset olennaiset erot on määritettävä vertailemalla koulutuksen kestoa ja sisältöä vähintään kahdessa kolmasosassa kaikista jäsenvaltioista, jolloin mukana on oltava

▼B

kaikki ne jäsenvaltiot, joissa kyseistä ammattia säännellään. Erot koulutuksen sisällössä voivat johtua olennaisista eroista ammattitoimintojen laajuudessa.

2. Jäsenvaltiot tai sellaiset ammattijärjestöt tai -liitot, jotka ovat edustavia kansallisella ja Euroopan tasolla, voivat esittää komissiolle 1 kohdassa määriteltyjä yhteisiä vähimmäisvaatimuksia. Jos komissio jäsenvaltioita kuultuaan katsoo, että yhteiset vähimmäisvaatimukset helpottavat ammattipätevyyksien vastavuoroista tunnustamista, se voi tehdä ehdotuksen toimenpiteiksi yhteisten vähimmäisvaatimusten hyväksymiseksi 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

3. Jos hakijan ammattipätevyys vastaa 2 kohdan mukaisesti hyväksytyssä toimenpiteessä vahvistettuja vaatimuksia, vastaanottavan jäsenvaltion on jätettävä 14 artiklan mukaiset korvaavat toimenpiteet soveltamatta.

4. Edellä olevat 1—3 kohta eivät vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan sellaisen ammattipätevyyden määrittelemiseksi, joka vaaditaan ammatin harjoittamiseen jäsenvaltioiden alueella, eikä niiden ammattikoulutusjärjestelmien sisältöön eikä järjestämiseen.

5. Jos jäsenvaltio katsoo, että 2 kohdan mukaisesti hyväksytyssä toimenpiteessä vahvistetut vaatimukset eivät enää tarjoa riittäviä takeita ammattipätevyydestä, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle, jonka on tarvittaessa tehtävä ehdotus toimenpiteeksi 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Komissio toimittaa 20 päivään lokakuuta 2010 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta sekä tarvittaessa asiaankuuluvat ehdotukset tämän artiklan muuttamiseksi.

II LUKU

Ammattikokemuksen tunnustaminen

16 artikla

Ammattikokemusta koskevat vaatimukset

Jos liitteessä IV lueteltujen toimintojen harjoittamiseen ryhtyminen tai sen harjoittaminen jäsenvaltiossa edellyttää yleisiä, kaupallisia tai ammatillisia tietoja ja kykyjä, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi näistä tiedoista ja kyvyistä kyseisen toiminnan aiempi harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa. Kyseisen toiminnan harjoittamisen on oltava 17, 18 ja 19 artiklan mukaista.

17 artikla

Liitteen IV luettelossa I mainitut toiminnot

1. Kun on kyse liitteessä IV olevassa luettelossa I mainituista toiminnoista, kyseistä toimintaa on pitänyt aiemmin harjoittaa

a) yhtäjaksoisesti kuusi vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana; tai

b) yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai

c) yhtäjaksoisesti neljä vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja voi osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kahden vuoden koulutuksen, josta on osoit-

▼B

uksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai

d) yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos edunsaaja voi osoittaa harjoittaneensa vähintään viiden vuoden ajan kyseistä toimintaa palkattuna työntekijänä; tai

e) yhtäjaksoisesti viisi vuotta johtavassa asemassa, joista vähintään kolme vuotta teknisissä tehtävissä ja vastuussa vähintään yhdestä osastosta yrityksessä, jos edunsaaja voi osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten aiemmin vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi.

2. Edellä a ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisen toiminnan harjoittamisen päättymisestä ei saa olla kulunut yli kymmentä vuotta sinä päivänä, jona kyseinen henkilö esittää kaikki vaadittavat asiakirjat sisältävän hakemuksen 56 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Edellä 1 kohdan e alakohtaa ei sovelleta ISIC-luokituksen ryhmän Ex 855, kampaamot, toimintoihin.

18 artikla

Liitteessä IV olevassa luettelossa II mainitut toiminnot

1. Kun on kyse liitteessä IV olevassa luettelossa II mainituista toiminnoista, kyseistä toimintaa on pitänyt aiemmin harjoittaa

a) yhtäjaksoisesti viisi vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana; tai

b) yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai

c) yhtäjaksoisesti neljä vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja voi osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kahden vuoden koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai

d) yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja voi osoittaa harjoittaneensa vähintään viiden vuoden ajan kyseistä toimintaa palkattuna työntekijänä; tai

e) yhtäjaksoisesti viisi vuotta palkattuna työntekijänä, jos edunsaaja voi osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai

f) yhtäjaksoisesti kuusi vuotta palkattuna työntekijänä, jos edunsaaja voi osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kahden vuoden koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi.

2. Edellä a ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisen toiminnan harjoittamisen päättymisestä ei saa olla kulunut yli kymmentä vuotta sinä päivänä, jona kyseinen henkilö esittää kaikki vaadittavat asiakirjat sisältävän hakemuksen 56 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B

19 artikla

Liitteessä IV olevassa luettelossa III mainitut toiminnot

1. Kun on kyse liitteessä IV olevassa luettelossa III mainituista toiminnoista, kyseistä toimintaa on pitänyt aiemmin harjoittaa

a) yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana; tai

b) yhtäjaksoisesti kaksi vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja voi osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai

c) yhtäjaksoisesti kaksi vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja voi osoittaa harjoittaneensa kyseistä toimintaa palkattuna työntekijänä vähintään kolmen vuoden ajan; tai

d) yhtäjaksoisesti kolme vuotta palkattuna työntekijänä, jos edunsaaja voi osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta koulutuksen, josta on osoituksena jäsenvaltion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi.

2. Edellä a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisen toiminnan harjoittamisen päättymisestä ei saa olla kulunut yli kymmentä vuotta sinä päivänä, jona kyseinen henkilö esittää kaikki vaadittavat asiakirjat sisältävän hakemuksen 56 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

20 artikla

Liitteessä IV tarkoitettujen toimintojen luettelojen muuttaminen

Liitteessä IV tarkoitettujen ja 16 artiklan nojalla ammattikokemuksen vastavuoroisen tunnustamisen kohteena olevien toimintojen luetteloja voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen nimikkeistön ajantasaistamiseksi tai selventämiseksi edellyttäen, että tämä ei aiheuta muutoksia yksittäisiin luokkiin liittyviin toimintoihin.

III LUKU

Koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuva tunnustaminen

1 jakso

Yleiset säännökset

21 artikla

Automaattisen tunnustamisen periaate

1. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattitoimintaa lääkärin peruskoulutuksen saaneena lääkärinä tai erikoislääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, hammaslääkärinä, erikoishammaslääkärinä, eläinlääkärinä, proviisorina tai arkkitehtina ja joista säädetään liitteessä V olevissa 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ja 5.7.1 kohdassa ja jotka täyttävät 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 ja 46 artiklassa tarkoitetut koulutuksen vähimmäisvaatimukset kunkin ammatin osalta. Lisäksi kyseisten asiakirjojen on annettava sen alueella samat oikeudet ammattitoiminnan aloittamiseen ja sen harjoitta-

▼B

miseen kuin jäsenvaltion itsensä antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat.

Kyseisten koulutuksesta annettujen asiakirjojen on oltava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamia, ja niihin on tarvittaessa liitettävä liitteessä V olevissa 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ja 5.7.1 kohdassa mainitut todistukset.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan säännökset eivät vaikuta 23, 27, 33, 37, 39 ja 49 artiklassa tarkoitettuihin saavutettuihin oikeuksiin.

2. Jokaisen jäsenvaltion on yleislääkärin toiminnan harjoittamiseksi sosiaaliturvajärjestelmänsä piirissä tunnustettava liitteessä V olevassa 5.1.4 kohdassa tarkoitetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille muissa jäsenvaltioissa ja jotka täyttävät 28 artiklassa säädetyt koulutuksen vähimmäisvaatimukset.

Ensimmäisen alakohdan säännös ei vaikuta 30 artiklassa tarkoitettuihin saavutettuihin oikeuksiin.

3. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava liitteessä V olevassa 5.5.2 kohdassa luetellut kätilön muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille muissa jäsenvaltioissa ja jotka täyttävät 40 artiklassa tarkoitetut koulutuksen vähimmäisvaatimukset ja ovat 41 artiklassa tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisia, ja kyseisten asiakirjojen on annettava sen alueella samat oikeudet ammattitoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat. Tämä säännös ei vaikuta 23 ja 43 artiklassa tarkoitettuihin saavutettuihin oikeuksiin.

4. Jäsenvaltioiden ei tarvitse ottaa huomioon liitteessä V olevassa 5.6.2 kohdassa tarkoitettuja muodollista pätevyyttä osoittavia asiakirjoja silloin kun kyseessä on yleisölle avoimien uusien apteekkien perustaminen. Tässä kohdassa uusiksi apteekeiksi on katsottava myös alle kolme vuotta toimineet apteekit.

5. Liitteessä V olevassa 5.7.1 kohdassa tarkoitetut arkkitehdin muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka tunnustetaan automaattisesti 1 kohdan mukaisesti, ovat osoituksena suoritetusta koulutuksesta, joka on alkanut aikaisintaan edellä mainitussa liitteessä tarkoitetun viitelukuvuoden aikana.

6. Jokaisen jäsenvaltion on asetettava lääkärin, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin, kätilön ja proviisorin ammattitoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edellytykseksi liitteessä V olevissa 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, jolla taataan, että asianomainen henkilö on hankkinut koulutuksensa kokonaiskeston aikana 24 artiklan 3 kohdassa, 31 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 3 kohdassa, 40 artiklan 3 kohdassa ja 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tarvittavat tiedot ja taidot.

Jäljempänä 24 artiklan 3 kohdassa, 31 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 3 kohdassa, 40 artiklan 3 kohdassa ja 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja ja taitoja voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Tällainen ajantasaistaminen ei saa missään jäsenvaltiossa aiheuttaa muutoksia ammatin harjoittamisesta lailla säädettyihin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattiin pääsyn edellytyksiä.

7. Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle antamistaan laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka koskevat tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen myöntämistä. Lisäksi 8 jaksossa tarkoitetun alan muodol-

▼B

lista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen osalta kyseinen ilmoitus on osoitettava muille jäsenvaltioille.

▼C1

Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asianmukaisen ilmoituksen, jossa mainitaan jäsenvaltioiden hyväksymät nimikkeet muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen osalta sekä tarvittaessa muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan myöntävä elin, asiakirjaan liitettävä todistus ja sitä vastaava ammattinimike, jotka mainitaan liitteessä V olevassa 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1 kohdassa.

▼B

22 artikla

Koulutusta koskevat yleiset säännökset

Jäljempänä 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44, ja 46 artiklassa tarkoitetun koulutuksen osalta:

a) Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten viranomaisten säätämin edellytyksin. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että kyseinen koulutus ei ole kokonaiskestoltaan lyhyempi eikä tasoltaan alhaisempi ja laadultaan heikompi kuin täysipäiväinen koulutus.

b) Jatkokoulutuksella on varmistettava kunkin jäsenvaltion omien menettelyjen mukaisesti, että opintonsa päätökseen saattaneet henkilöt voivat seurata ammatillista kehitystä riittävällä tavalla voidakseen tarjota turvallisia ja tehokkaita palveluja.

23 artikla

Saavutetut oikeudet

1. Jos jäsenvaltioiden kansalaisille annetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattitoimintaa lääkärin peruskoulutuksen saaneena lääkärinä tai erikoislääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, hammaslääkärinä, erikoishammaslääkärinä, eläinlääkärinä, kätilönä tai proviisorina, eivät vastaa kaikkia 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 ja 44 artiklassa tarkoitettuja koulutusvaatimuksia, jokaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi jäsenvaltioiden antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jos nämä asiakirjat todistavat, että koulutus, joka on alkanut liitteessä V olevissa 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 kohdassa olevia viiteajankohtia aiemmin, on suoritettu ja jos niihin on liitetty todistus, joka osoittaa asiakirjan haltijan harjoittaneen tosiasiallisesti ja laillisesti asianomaista toimintaa jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden viiden vuoden aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisten ammattien osalta saavutettuja erityisoikeuksia.

2. Samoja säännöksiä on sovellettava entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella annettuihin lääkärin muodollista pätevyyttä osoittaviin asiakirjoihin, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattitoimintaa lääkärin peruskoulutuksen saaneena lääkärinä tai erikoislääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, hammaslääkärinä, erikoishammaslääkärinä, eläinlääkärinä, kätilönä tai proviisorina ja jotka eivät täytä kaikkia 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 ja 44 artiklassa tarkoitettuja koulutukselle asetettuja vähimmäisvaatimuksia, jos kyseiset asiakirjat todistavat, että koulutus, joka on alkanut ennen

a) 3 päivää lokakuuta 1990, kun on kyse lääkärin peruskoulutuksen suorittaneista lääkäreistä, yleissairaanhoidosta vastaavista sairaanhoitajista, hammaslääkärin peruskoulutuksen suorittaneista hammaslääkäreistä, erikoishammaslääkäreistä, eläinlääkäreistä, kätilöistä ja proviisoreista, ja

▼B

b) 3 päivää huhtikuuta 1992, kun on kyse erikoislääkäreistä, on suoritettu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat antavat oikeuden harjoittaa ammattitoimintaa koko Saksan alueella samoin edellytyksin kuin liitteessä V olevissa 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 kohdassa tarkoitetut Saksan toimivaltaisten viranomaisten antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat.

3. Jäljempänä olevan 37 artiklan 1 kohdan säännöksiä rajoittamatta jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava entisessä Tšekkoslovakiassa jäsenvaltioiden kansalaisille annetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattitoimintaa lääkärin peruskoulutuksen tai erikoislääkärin koulutuksen saaneena lääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, eläinlääkärinä, kätilönä, proviisorina tai arkkitehtina tai jos asianomainen koulutus on alkanut Tšekin ja Slovakian osalta ennen 1 päivää tammikuuta 1993, jos edellä mainituista jäsenvaltioista toisen viranomaiset todistavat, että kyseiset muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat ovat niiden alueella oikeudellisesti yhtä päteviä kuin niiden itsensä antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat ja arkkitehtien osalta yhtä päteviä kuin kyseisten jäsenvaltioiden osalta liitteessä VI olevassa 6 kohdassa tarkoitetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, kun on kyse oikeudesta aloittaa ammattitoiminta peruskoulutuksen tai erikoislääkärin koulutuksen saaneena lääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, eläinlääkärinä, kätilönä, 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan osalta proviisorina ja 48 artiklassa tarkoitetun toiminnan osalta arkkitehtina sekä kyseisen ammattitoiminnan harjoittaminen.

Todistukseen on liitettävä kyseisten viranomaisten myöntämä todistus, joka osoittaa kyseisten henkilöiden harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti asianomaista toimintaa niiden alueella yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden viiden vuoden aikana.

4. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava entisessä Neuvostoliitossa jäsenvaltioiden kansalaisille annetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattitoimintaa lääkärin peruskoulutuksen tai erikoislääkärin koulutuksen saaneena lääkärinä tai yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, hammaslääkärinä, erikoishammaslääkärinä, eläinlääkärinä, kätilönä, proviisorina ja arkkitehtina tai jos asianomainen koulutus on alkanut

a) Viron osalta ennen 20 päivää elokuuta 1991,

b) Latvian osalta ennen 21 päivää elokuuta 1991,

c) Liettuan osalta ennen 11 päivää maaliskuuta 1990,

jos jonkin edellä mainitun kolmen jäsenvaltion viranomaiset todistavat, että kyseiset asiakirjat ovat niiden alueella oikeudellisesti yhtä päteviä kuin niiden itsensä antamat asiakirjat ja arkkitehtien osalta yhtä päteviä kuin kyseisten jäsenvaltioiden osalta liitteessä VI olevassa 6 kohdassa tarkoitetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, kun on kyse oikeudesta aloittaa ammattitoiminta lääkärin peruskoulutuksen saaneena lääkärinä tai erikoislääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, hammaslääkärinä, erikoishammaslääkärinä, eläinlääkärinä, kätilönä, 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan osalta proviisorina ja 48 artiklassa tarkoitetun toiminnan osalta arkkitehtina sekä kyseisen ammattitoiminnan harjoittaminen.

Todistukseen on liitettävä kyseisten viranomaisten myöntämä todistus, joka osoittaa kyseisten henkilöiden harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti asianomaista toimintaa niiden alueella yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden viiden vuoden aikana.

Entisessä Neuvostoliitossa annettujen eläinlääkärin muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen osalta tai jos asianomainen koulutus on

▼B

alkanut Viron osalta ennen 20 päivää elokuuta 1991, edellisessä alakohdassa tarkoitettuun todistukseen on liitettävä Viron viranomaisten myöntämä todistus, joka osoittaa kyseisten henkilöiden harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti asianomaista toimintaa niiden alueella yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden seitsemän vuoden aikana.

5. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava entisessä Jugoslavian tasavallassa jäsenvaltioiden kansalaisille annetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattitoimintaa lääkärin peruskoulutuksen tai erikoislääkärin koulutuksen saaneena lääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, hammaslääkärinä, erikoishammaslääkärinä, eläinlääkärinä, kätilönä, proviisorina tai arkkitehtina tai jos asianomainen koulutus on alkanut Slovenian osalta ennen 25 päivää kesäkuuta 1991, jos mainitun jäsenvaltion viranomaiset todistavat, että kyseiset asiakirjat ovat niiden alueella oikeudellisesti yhtä päteviä kuin niiden itsensä antamat asiakirjat ja arkkitehtien osalta yhtä päteviä kuin kyseisen jäsenvaltion osalta liitteessä VI olevassa 6 kohdassa tarkoitetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, kun on kyse oikeudesta aloittaa ammattitoiminta lääkärin peruskoulutuksen saaneena lääkärinä tai erikoislääkärinä, yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana, hammaslääkärinä, erikoishammaslääkärinä, eläinlääkärinä, kätilönä, 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan osalta proviisorina ja 48 artiklassa tarkoitetun toiminnan osalta arkkitehtina sekä kyseisen ammattitoiminnan harjoittaminen.

Todistukseen on liitettävä kyseisten viranomaisten myöntämä todistus, joka osoittaa kyseisten henkilöiden harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti asianomaista toimintaa niiden alueella yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden viiden vuoden aikana.

6. Siinä tapauksessa, että jäsenvaltion kansalaisille annetut lääkärin, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin, kätilön ja proviisorin muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat eivät vastaa liitteessä V olevissa 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 kohdassa mainittuja kyseisen jäsenvaltion nimikkeitä, jokaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi kyseisten jäsenvaltioiden antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, joihin liittyy toimivaltaisten viranomaisten tai elinten antama todistus.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla todistuksella on osoitettava, että muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat todistavat, että 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 tai 44 artiklan mukainen koulutus on suoritettu ja että asiakirjat antanut jäsenvaltio rinnastaa ne niihin koulutuksesta annettuihin asiakirjoihin, joihin liittyvät nimikkeet on lueteltu liitteessä V olevissa 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 kohdassa.

▼M1

23 a artikla

Erityisolosuhteet

1. Poiketen siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään, Bulgaria voi sallia niiden Bulgariassa ennen 31 päivää joulukuuta 1999 annetun ”фелдшер”:in (feldsher, lääkintämies) tutkintotodistuksen haltijoiden, jotka harjoittavat kyseistä ammattia Bulgarian kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän mukaisesti 1 päivänä tammikuuta 2000, jatkaa kyseisen ammatin harjoittamista, vaikka osia heidän toiminnastaan kuuluisi tämän direktiivin lääkäreitä ja yleissairaanhoidosta vastaavia sairaanhoitajia koskevien säännösten soveltamisalaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut bulgarialaisen ”фелдшер”:in (feldsher, lääkintämies) tutkintotodistuksen haltijat eivät ole oikeutettuja saamaan muissa jäsenvaltioissa tutkinnon tunnustamista lääkäreinä tai yleissairaanhoidosta vastaavina sairaanhoitajina tämän direktiivin mukaisesti.

▼B

2 jakso

Lääkärit

24 artikla

Lääkärin peruskoulutus

1. Lääkärin peruskoulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakijalla on tutkintotodistus tai todistus, jonka perusteella hänellä on oikeus tulla hyväksytyksi yliopistoihin kyseiselle opintoalalle.

2. Lääkärin peruskoulutuksen on käsitettävä yhteensä vähintään kuusi vuotta tai 5 500 tuntia teoreettista ja käytännöllistä opetusta yliopistossa tai yliopiston valvonnassa.

Jos henkilö on aloittanut opintonsa ennen 1 päivää tammikuuta 1972, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu koulutus voi sisältää kuusi kuukautta kestävän täysipäiväisen yliopistotasoisen käytännön koulutuksen toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.

3. Lääkärin peruskoulutuksella on taattava, että asianomainen on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) riittävät tiedot lääketieteen perustana olevista tieteenaloista ja hyvät tiedot tieteellisistä menetelmistä, biologisten toimintojen määrittämisen periaatteet, tieteellisesti todistettujen asioiden arviointi ja tietojen analysointi mukaan luettuina;

b) riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen rakenteesta, elintoiminnoista ja käyttäytymisestä sekä ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä;

c) kliinisiä oppiaineita ja menetelmiä koskevat riittävät tiedot, joiden pohjalta hänellä on selkeä käsitys psyykkisistä ja fyysisistä sairauksista, riittävät lääketieteelliset tiedot sairauksien ennaltaehkäisyn, diagnosoinnin ja hoidon kannalta sekä riittävät tiedot ihmisen lisääntymisestä;

d) soveltuva, sairaalassa asianmukaisessa valvonnassa hankittu kliininen kokemus.

25 artikla

Erikoislääkärin koulutus

1. Lääketieteen erikoistumiskoulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakija on suorittanut hyväksytysti kuuden vuoden opinnot 24 artiklassa mainitun koulutusohjelman puitteissa ja saavuttanut tuona aikana asianmukaiset lääketieteen perustiedot.

2. Lääketieteen erikoistumiskoulutuksen on käsitettävä teoreettista ja käytännöllistä opetusta, ja se suoritetaan yliopistollisessa laitoksessa tai sairaalassa tai tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten tai elinten tätä tarkoitusta varten hyväksymässä terveydenhuollon yksikössä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa tarkoitettujen lääketieteen erikoisalojen erikoistumiskoulutuksen vähimmäiskesto ei ole lyhyempi kuin mainitussa kohdassa määritetty kesto. Koulutus on suoritettava toimivaltaisten viranomaisten tai elinten valvonnassa. Siihen on kuuluttava erikoistumiskoulutukseen osallistuvan lääkärin henkilökohtainen osallistuminen kyseisiin palveluihin liittyviin toimiin ja tehtäviin.

3. Koulutus on suoritettava täysipäiväisenä toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä laitoksissa. Siihen on kuuluttava osallistuminen kaikkiin lääketieteellisiin tehtäviin sillä osastolla, jossa koulutus toteutetaan, päivystys mukaan luettuna, niin että erikoistuvan lääkärin amma-

▼B

tillinen toiminta muodostuu tästä käytännöllisestä ja teoreettisesta koulutuksesta koko työviikon ja koko vuoden ajan toimivaltaisten viranomaisten vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Näistä tehtävistä maksetaan asianmukainen palkka.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että liitteessä V olevassa 5.1.1 kohdassa tarkoitetusta lääkärin peruskoulutuksesta annettu asiakirja on edellytyksenä erikoislääkärin koulutuksesta annettavan asiakirjan myöntämiselle.

5. Liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa tarkoitettuja koulutuksen vähimmäiskestoja voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden sopeuttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen.

26 artikla

Lääketieteen erikoisalojen nimikkeet

Edellä 21 artiklassa tarkoitetut erikoislääkärin muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat ovat asiakirjoja, jotka liitteessä V olevassa 5.1.2 kohdassa lueteltujen toimivaltaisten viranomaisten tai elinten antamina vastaavat kyseisen erikoisalan osalta nimikkeitä, jotka ovat käytössä eri jäsenvaltioissa ja jotka luetellaan liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa.

Uusien, vähintään kahdelle viidesosalle jäsenvaltioista yhteisten lääketieteen erikoisalojen sisällyttämisestä liitteessä V olevaan 5.1.3 kohtaan voidaan päättää 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän direktiivin saattamiseksi ajan tasalle kansallisen lainsäädännön kehityksen johdosta.

27 artikla

Erikoislääkäreitä koskevat saavutetut oikeudet

1. Vastaanottava jäsenvaltio voi edellyttää erikoislääkäreiltä, joiden osa-aikaista erikoistumiskoulutusta koskivat 20 päivänä kesäkuuta 1975 voimassa olleet lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ja joiden erikoistumiskoulutus alkoi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1983, että heidän muodollista pätevyyttään osoittavan asiakirjansa liitteenä on todistus siitä, että he ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet mainittua toimintaa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

2. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava Espanjassa erikoislääkärin koulutuksesta niille lääkäreille annettu asiakirja, jotka ovat suorittaneet ennen 1 päivää tammikuuta 1995 erikoistumiskoulutuksen, joka ei vastaa 25 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, jos tämän asiakirjan liitteenä on Espanjan toimivaltaisten viranomaisten antama todistus siitä, että asianomainen on suorittanut hyväksytysti erityistä ammattipätevyyttä mittaavan kokeen, joka on järjestetty kuninkaan asetuksessa 1497/99 olevien laillistamista koskevien poikkeustoimenpiteiden mukaisesti ja jonka tarkoituksena on varmistaa, että asianomaisella on vastaavat tiedot ja taidot kuin niillä lääkäreillä, joilla on liitteessä V olevissa 5.1.2 ja 5.1.3 kohdassa Espanjan osalta mainittu erikoislääkärin koulutuksesta annettu asiakirja.

3. Jokaisen jäsenvaltion, joka on kumonnut lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset liitteessä V olevissa 5.1.2 ja 5.1.3 kohdassa tarkoitettujen erikoislääkärin muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen antamisesta ja toteuttanut saavutettuja oikeuksia koskevia toimenpiteitä omien kansalaistensa eduksi, on annettava muiden jäsenvaltioiden kansalaisille oikeus saada näistä toimenpiteistä koituva etu niiltä osin kuin nämä muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat on annettu ennen päivää, josta alkaen vastaanottava jäsenvaltio ei enää anna kyseisiä asianomaista erikoisalaa koskevia asiakirjoja.

▼B

Näiden säännösten kumoamispäivät luetellaan liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa.

28 artikla

Yleislääketieteen erityiskoulutus

1. Yleislääketieteen erityiskoulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakija on suorittanut hyväksytysti kuuden vuoden opinnot 24 artiklassa tarkoitetun koulutusohjelman puitteissa.

2. Yleislääketieteen erityiskoulutuksen, josta annetaan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja ennen 1 päivää tammikuuta 2006, on kestettävä vähintään kaksi vuotta täysipäiväisenä koulutuksena. Jos muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja annetaan mainitun päivän jälkeen, koulutuksen keston on oltava vähintään kolme vuotta täysipäiväisenä koulutuksena.

Jos 24 artiklassa tarkoitettu koulutusohjelma käsittää käytännön koulutusta, jota annetaan hyväksytyssä sairaalassa, jossa on asianmukaiset yleislääkärin laitteet ja palvelut, tai osana hyväksyttyä yleislääkärin vastaanottoa tai hyväksytyssä laitoksessa, jossa lääkärit suorittavat perusterveydenhuollon tehtäviä, tämän käytännön koulutuksen kesto voidaan sisällyttää, enintään yhden vuoden osalta, ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn koulutuksen kestoon, joka koskee 1 päivästä tammikuuta 2006 alkaen koulutuksesta annettuja asiakirjoja.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu mahdollisuus koskee ainoastaan niitä jäsenvaltioita, joissa yleislääketieteen erityiskoulutuksen kesto oli kaksi vuotta 1 päivänä tammikuuta 2001.

3. Yleislääketieteen erityiskoulutuksen on oltava täysipäiväistä, ja sen on tapahduttava toimivaltaisten viranomaisten tai elinten valvonnassa. Sen on painotuttava enemmän käytäntöön kuin teoriaan.

Käytännön opetusta annetaan toisaalta vähintään kuuden kuukauden ajan hyväksytyssä sairaalassa tai klinikassa, jossa on asianmukaiset laitteet ja palvelut, ja toisaalta vähintään kuuden kuukauden ajan osana hyväksyttyä yleislääkärin vastaanottoa tai hyväksytyssä laitoksessa, jossa lääkärit suorittavat perusterveydenhuollon tehtäviä.

Käytännön koulutus tapahtuu yhteydessä muihin yleislääkärintointa harjoittaviin terveydenhuollon laitoksiin tai yksiköihin. Käytännön koulutusta voidaan antaa korkeintaan kuuden kuukauden ajan muissa yleislääkärintointa harjoittavissa terveydenhuollon laitoksissa tai yksiköissä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toisessa alakohdassa mainittuja vähimmäisjaksoja.

Koulutuksen on sisällettävä harjoittelijan henkilökohtaista osallistumista niiden henkilöiden ammattitoimintaan ja tehtäviin, joiden kanssa hän työskentelee.

4. Jäsenvaltioiden on pidettävä jotakin liitteessä V olevassa 5.1.1 kohdassa tarkoitetuista lääkärin peruskoulutuksesta annetuista muodollista pätevyyttä osoittavista asiakirjoista edellytyksenä yleislääketieteen erityiskoulutuksesta annettavan muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan myöntämiselle.

5. Jäsenvaltiot voivat antaa liitteessä V olevassa 5.1.4 kohdassa tarkoitetun muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan lääkärille, joka ei ole suorittanut tässä artiklassa säädettyä koulutusta mutta jolla on jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, joka osoittaa hänen suorittaneen jonkin muun lisäkoulutusohjelman. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan vain, jos se on osoitus laadultaan samantasoisista tiedoista kuin tässä artiklassa säädetyn koulutuksen tuloksena saadut tiedot.

▼B

Jäsenvaltioiden on määriteltävä muun muassa, missä määrin hakijan jo suorittama lisäkoulutus ja hänen ammattikokemuksensa voidaan ottaa huomioon tässä artiklassa säädetyn koulutuksen sijasta.

Jäsenvaltiot voivat antaa liitteessä V olevassa 5.1.4 kohdassa tarkoitetun muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan vain, jos hakijalla on vähintään kuuden kuukauden kokemus yleislääkärin tehtävistä 3 kohdan mukaisesti yleislääkärin vastaanotolla tai terveydenhuollon laitoksessa, jossa lääkärit suorittavat perusterveydenhuollon tehtäviä.

29 artikla

Yleislääkärin ammattitoiminnan harjoittaminen

Jokaisen jäsenvaltion on asetettava edellytykseksi yleislääkärin ammatin harjoittamiselle kansallisen sosiaaliturvajärjestelmänsä piirissä liitteessä V olevassa 5.1.4 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, jollei saavutettuja oikeuksia koskevista säännöksistä muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen tämän edellytyksen täyttämisestä henkilöille, jotka parhaillaan suorittavat yleislääketieteen erityiskoulutusta.

30 artikla

Yleislääkäreitä koskevat saavutetut oikeudet

1. Jokaisen jäsenvaltion on määriteltävä tunnustamansa saavutetut oikeudet. Jäsenvaltion on kuitenkin tunnustettava oikeus harjoittaa yleislääkärin ammattia kansallisen sosiaaliturvajärjestelmänsä piirissä ilman liitteessä V olevassa 5.1.4 kohdassa tarkoitettua muodollista pätevyyttä osoittavaa asiakirjaa kaikille niille lääkäreille, joilla on tällainen oikeus mainitussa kohdassa tarkoitettuna viiteajankohtana niiden lääkärin ammattiin sovellettavien säännösten nojalla, jotka antavat lääkärin peruskoulutuksen suorittaneelle oikeuden ryhtyä harjoittamaan lääkärin ammattitoimintaa, ja jotka ovat kyseisenä ajankohtana sijoittautuneet kyseisen jäsenvaltion alueelle 21 tai 23 artiklan säännösten edunsaajina.

Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä annettava lääkärille, jolla on ensimmäisen alakohdan nojalla saavutettuja oikeuksia, todistus siitä, että tällä on oikeus harjoittaa yleislääkärin ammattia kyseisen jäsenvaltion kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä ilman liitteessä V olevassa 5.1.4 kohdassa tarkoitettua muodollista pätevyyttä osoittavaa asiakirjaa.

2. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut todistukset, jotka muut jäsenvaltiot ovat antaneet jäsenvaltioiden kansalaisille, ja katsottava niiden antavan alueellaan samat oikeudet kuin jäsenvaltion itsensä antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka oikeuttavat niiden haltijan harjoittamaan yleislääkärin ammattia sen kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä.

3 jakso

Yleissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitajat

31 artikla

Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutus

1. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakijalla on yleissivistävien kouluopintojen kymmenen vuoden oppimäärän suorittamisesta annettu tutkintotodistus, todistus tai muu asiakirja, jonka jäsenvaltion toimivaltainen

▼B

viranomainen tai elin on antanut, tai todistus terveydenhuolto-oppilaitoksiin pääsyyn oikeuttavan vastaavantasoisen kokeen suorittamisesta hyväksytysti.

2. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksen on oltava täysipäiväistä, ja sen on käsitettävä vähintään liitteessä V olevassa 5.2.1 kohdassa oleva ohjelma.

Liitteessä V olevassa 5.2.1 kohdassa olevia oppiaineluetteloita voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Tällainen ajantasaistaminen ei saa aiheuttaa missään jäsenvaltiossa muutoksia ammatin harjoittamisesta lailla säädettyihin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattiin pääsyn edellytyksiä.

3. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutukseen on kuuluttava vähintään kolme vuotta tai 4 600 tuntia teoreettista ja kliinistä opetusta, jossa teoreettisen opetuksen osuuden on oltava vähintään kolmasosa ja kliinisen opetuksen osuuden vähintään puolet koulutuksen vähimmäiskestosta. Jäsenvaltiot voivat myöntää osittaisia erivapauksia henkilöille, jotka ovat hankkineet osan koulutuksestaan vähintään samantasoisessa koulutuksessa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sairaanhoitajien koulutuksesta huolehtivat laitokset vastaavat teoreettisen ja kliinisen opetuksen yhteensovittamisesta koko opinto-ohjelman osalta.

4. Teoreettinen opetus määritellään siksi sairaanhoitajien koulutuksen osaksi, jossa sairaanhoitajaksi opiskelevat saavat ne ammatilliset tiedot, taidot ja kyvyt, jotka ovat välttämättömiä yleisen terveydenhoidon tehtävien suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa. Tätä opetusta antavat hoitotyön opettajat ja muut pätevät henkilöt terveydenhuolto-oppilaitoksissa ja muissa opetuspaikoissa, jotka oppilaitos on valinnut.

5. Kliininen opetus määritellään siksi sairaanhoitajien koulutuksen osaksi, jossa sairaanhoitajaksi opiskelevat oppivat hoitoryhmän jäsenenä ja suorassa yhteydessä terveeseen tai sairaaseen henkilöön ja/tai yhteisöön suunnittelemaan, toteuttamaan ja arvioimaan asianmukaisia yleissairaanhoidon tehtäviä saavutettujen tietojen ja taitojen perusteella. Sairaanhoitajaksi opiskelevan on opittava toimimaan sekä hoitoryhmän jäsenenä että myös hoitoryhmän johtajana, joka organisoi yleissairaanhoidon tehtäviä, myös henkilökohtaista ja pienryhmille annettavaa terveyskasvatusta hoitolaitoksessa tai muussa toimintayksikössä.

Tätä opetusta annetaan sairaaloissa ja muissa hoitolaitoksissa sekä muissa toimintayksiköissä, ja siitä vastaavat opettavat sairaanhoitajat yhteistyössä muiden pätevien sairaanhoitajien kanssa ja näiden avustamina. Myös muuta pätevää henkilöstöä voidaan ottaa mukaan opetukseen.

Sairaanhoitajaksi opiskelevien on osallistuttava niihin kyseisten yksikköjen tehtäviin, jotka edistävät heidän koulutustaan, jolloin he voivat oppia ottamaan vastuun hoitotyöhön liittyvistä tehtävistä.

6. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksella on taattava, että asianomainen on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) riittävät tiedot yleissairaanhoidon perustana olevista tieteenaloista, mukaan luettuina riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen rakenteesta, fysiologiasta ja käyttäytymisestä, sekä riittävät tiedot ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä;

b) riittävät tiedot ammatin luonteesta ja ammattietiikasta sekä terveyden- ja sairaanhoidon yleisperiaatteista;

c) riittävästi kliinistä kokemusta; tällainen koulutuksellisen arvon mukaan valittava kokemus on hankittava ammattitaitoisen hoitohenkilökunnan valvonnassa ja sellaisissa yksiköissä, joissa on asianmukai-

▼B

nen määrä ammattihenkilöstöä ja asianmukaiset potilashoidon apuvälineet;

d) kyky osallistua hoitohenkilökunnan käytännön koulutukseen ja kokemusta työskentelystä tällaisen henkilökunnan kanssa;

e) kokemusta työskentelystä muissa terveysalan ammateissa toimivien kanssa.

32 artikla

Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan ammattitoiminnan harjoittaminen

Tässä direktiivissä tarkoitetaan ”yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan ammattitoiminnalla” toimintaa, jota harjoitetaan liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa olevilla ammattinimikkeillä.

33 artikla

Yleissairaanhoidosta vastaavia sairaanhoitajia koskevat saavutetut oikeudet

1. Jos saavutettuja oikeuksia koskevat yleiset säännöt ovat sovellettavissa yleissairaanhoidosta vastaaviin sairaanhoitajiin, 23 artiklassa tarkoitetun toiminnan on ollut käsitettävä täysi vastuu potilaalle tehtävien hoitotoimenpiteiden suunnittelusta, organisoinnista ja toteuttamisesta.

2. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan pätevyydestä Puolassa annettujen asiakirjojen osalta saavutettuihin etuihin sovelletaan ainoastaan jäljempänä olevia säännöksiä. Kun on kyse jäsenvaltioiden kansalaisille Puolassa ennen 1 päivää toukokuuta 2004 annetuista yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittavista asiakirjoista tai jos asianomaisen henkilön koulutus on alkanut Puolassa ennen 1 päivää toukokuuta 2004 eikä kyseinen hankittu koulutus vastaa 31 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, jäsenvaltioiden on tunnustettava jäljempänä mainitut yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jos niihin on liitetty todistus, joka osoittaa kyseisten henkilöiden harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan toimintaa Puolassa seuraavien ajanjaksojen ajan:

a) sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava tutkintotason asiakirja (dyplom licencjata pielęgniarstwa): yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamispäivää edeltävien viiden vuoden aikana;

b) sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, jonka antaa lääketieteen alan ammatillinen oppilaitos keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej): yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta todistuksen antamispäivää edeltävien seitsemän vuoden aikana.

Mainittuihin toimiin on täytynyt sisältyä täysi vastuu potilashoidon suunnittelusta, järjestämisestä ja toteuttamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on tunnustettava sairaanhoitajien muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka on annettu Puolassa sairaanhoitajille, kun he ovat saaneet päätökseen ennen 1 päivää toukokuuta 2004 koulutuksen, joka ei vastaa 31 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia ja jonka osoituksena on sairaanhoitajien ja kätilöiden ammateista annetun lain muuttamisesta ja eräistä muista oikeustoimista 20 päivänä huhtikuuta 2004 annetun lain 11 artiklassa (Puolan tasavallan virallinen lehti, 30.4.2004, N:o 92, s. 885) ja keskiasteen todistuksen saaneiden (päättökoe — tutkinto) sekä sairaanhoitajan tai kätilön ammattiin valmistavasta lääketieteen alan lukiosta tai ammatillisesta oppilaitoksesta valmistuneiden sairaanhoitajien ja kätilöiden opintoja koskevista yksityiskohtaisista edellytyksistä 11 päivänä toukokuuta 2004 an-

▼B

netussa terveysministerin asetuksessa (Puolan tasavallan virallinen lehti, 13.5.2004, N:o 110, s. 1170) tarkoitetun erityistäydennysohjelman perusteella saatu sairaanhoitajan tutkintotodistus, jolloin tavoitteena on tarkistaa, että kyseisellä henkilöllä on sairaanhoitajan pätevyyteen verrattavissa olevat tiedot ja pätevyys, jotka Puolan osalta on määritelty liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa.

▼M1

33 a artikla

Romanian yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan tutkinnon osalta sovelletaan ainoastaan seuraavia saavutettuja oikeuksia koskevia säännöksiä.

Jäsenvaltiot tunnustavat riittäväksi todisteeksi jäsenvaltioiden kansalaisilta, joille Romania on antanut yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat tai joiden osalta koulutus on alkanut Romaniassa ennen liittymistä, mutta koulutus ei vastaa 31 artiklassa esitetettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista kelpoisuutta osoittavan todistuksen (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) keskiasteen jälkeisestä koulutuksesta, joka on saatu *școală postlicelă*:ssa, kun sen liitteenä on todistus, joka osoittaa, että nämä jäsenvaltioiden kansalaiset ovat harjoittaneet Romaniassa yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan toimintaa tosiasiallisesti ja luvallisesti vähintään viisi peräkkäistä vuotta todistuksen antamispäivää edeltävien seitsemän vuoden aikana.

Mainittuihin toimiin on täytynyt sisältyä täysimääräisen vastuun ottaminen potilashoidon suunnittelusta, järjestämisestä ja toteutuksesta.

▼B

4 jakso

Hammaslääkärit

34 artikla

Hammaslääkärin peruskoulutus

1. Hammaslääkärin peruskoulutukseen pääsyn edellytyksenä on, että hakijalla on tutkintotodistus tai todistus, jonka perusteella hänellä on oikeus tulla hyväksytyksi jäsenvaltion yliopistoihin tai vastaavantasoiseksi tunnustettuihin korkeakouluihin kyseiselle opintoalalle.

2. Hammaslääkärin peruskoulutuksen on käsitettävä yhteensä vähintään viisi vuotta täysipäiväistä teoreettista ja käytännöllistä opetusta yliopistossa, vastaavantasoiseksi tunnustetussa korkea-asteen koulutusta antavassa laitoksessa tai yliopiston valvonnassa, ja sen on sisällettävä vähintään liitteessä V olevassa 5.3.1 kohdassa oleva ohjelma.

Liitteessä V olevassa 5.3.1 kohdassa olevia oppiaineluetteloita voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Ajantasaistamisella ei voida muuttaa missään jäsenvaltiossa ammatin harjoittamisesta lailla säädettyjä periaatteita, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattiin pääsyn edellytyksiä.

3. Hammaslääkärin peruskoulutuksella on taattava, että asianomainen on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) riittävät tiedot hammaslääketieteen perustana olevista tieteenaloista ja hyvät tiedot tieteellisistä menetelmistä, biologisten toimintojen määrittämisen periaatteet, tieteellisesti todistettujen asioiden arviointi ja tietojen analysointi mukaan luettuina;

▼B

b) riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen rakenteesta, elintoiminnoista ja käyttäytymisestä sekä fyysisen ja sosiaalisen ympäristön vaikutuksesta ihmisen terveydentilaan, sikäli kuin nämä tekijät liittyvät hammaslääketieteeseen;

c) riittävät tiedot sekä terveiden että sairaiden hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten rakenteesta ja toiminnoista sekä niiden yhteydestä potilaan yleiseen terveydentilaan ja fyysiseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin;

d) kliinisiä oppiaineita ja menetelmiä koskevat riittävät tiedot, joiden pohjalta hammaslääkärillä on selkeä käsitys hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten poikkeavuuksista, vaurioista ja sairauksista sekä hammaslääketieteellisestä ennaltaehkäisystä, diagnosoinnista ja hoidosta;

e) soveltuva, asianmukaisessa valvonnassa hankittu kliininen kokemus.

Hammaslääkärin koulutuksen on annettava hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten poikkeavuuksien ja sairauksien ehkäisyyn, diagnosointiin ja hoitoon liittyvien tehtävien hoitamiseen tarvittavat taidot.

35 artikla

Hammaslääkärin erikoistumiskoulutus

1. Hammaslääkärin erikoistumiskoulutukseen hyväksymisen on edellytettävä viiden vuoden teoreettisten ja käytännöllisten opintojen suorittamista hyväksytysti 34 artiklassa tarkoitetun koulutusohjelman puitteissa tai 23 ja 37 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen omaamista.

2. Hammaslääkärin erikoistumiskoulutuksen on käsitettävä teoreettisia ja käytännön opintoja, jotka suoritetaan yliopistollisessa laitoksessa, hoito-, opetus- ja tutkimuskeskuksessa tai, milloin se on tarkoituksenmukaista, toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten tätä tarkoitusta varten hyväksymässä terveydenhuollon laitoksessa.

Täysipäiväisen hammaslääkärin erikoistumiskoulutuksen on käsitettävä vähintään kolme vuotta opiskelua toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten valvonnassa. Siihen on sisällyttävä erikoistumisopintoja suorittavan hammaslääkärin henkilökohtainen osallistuminen kyseisten laitosten toimintaan ja tehtäviin.

Toisessa alakohdassa tarkoitettua koulutuksen vähimmäisajanjaksoa voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava hammaslääkärin erikoistumiskoulutusta osoittavan asiakirjan antamisen ehdoksi, että henkilöllä on liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa tarkoitettu hammaslääkärin peruskoulutusta osoittava asiakirja.

36 artikla

Hammaslääkärin ammattitoiminnan harjoittaminen

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan ”hammaslääkärin ammattitoiminnalla” toimintaa, joka on määritelty 3 kohdassa ja jota harjoitetaan liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa luetelluilla ammattinimikkeillä.

2. Hammaslääkärin ammatin on perustuttava 34 artiklassa tarkoitettuun hammaslääketieteelliseen koulutukseen ja muodostettava oma, yleislääkärin ja erikoislääkärin ammatista erillinen ammattinsa. Hammaslääkärin ammattitoiminnan harjoittamisen edellytyksenä on, että henkilöllä on liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja. Tällaisen muodollista pätevyyttä osoitta-

▼B

van asiakirjan haltijoihin rinnastetaan henkilöt, joita 23 tai 37 artikla koskee.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hammaslääkäreillä on oikeudet ryhtyä harjoittamaan yleisesti toimintaa, johon sisältyy hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten poikkeavuuksien ja sairauksien ennaltaehkäisy, diagnosointi ja hoito liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa tarkoitettuina viiteajankohtina voimassa olevia ammattiin sovellettavia säännöksiä ja määräyksiä sekä ammattietiikkaan liittyviä sääntöjä noudattaen.

37 artikla

Hammaslääkäreitä koskevat saavutetut oikeudet

1. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava, hammaslääkärin ammattitoiminnan harjoittamiseksi liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa luetelluilla nimikkeillä, lääkärin muodollisesta pätevyydestä ►M1 Italiassa, Espanjassa, Itävallassa, Tšekissä, Slovakiassa ja Romaniassa ◄sellaisille henkilöille annetut asiakirjat, jotka ovat aloittaneet lääkärikoulutuksensa viimeistään mainitussa liitteessä kyseisen jäsenvaltion osalta ilmoitettuna viiteajankohtana, kun näiden asiakirjojen liitteenä on kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämä todistus.

Tästä todistuksesta on ilmettävä, että seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät:

a) asianomaiset henkilöt ovat kyseisessä jäsenvaltiossa tosiasiallisesti, luvallisesti ja päätoimisesti harjoittaneet 36 artiklassa tarkoitettua toimintaa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana;

b) asianomaisilla henkilöillä on oikeus harjoittaa mainittua toimintaa samoin edellytyksin kuin liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa kyseisen jäsenvaltion osalta mainittujen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijoilla.

Toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetusta kolmivuotisesta ammatinharjoittamisesta ovat vapautettuja henkilöt, jotka ovat suorittaneet hyväksytysti vähintään kolmen vuoden opinnot, jotka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset todistavat 34 artiklassa tarkoitettua koulutusta vastaaviksi.

Tšekin ja Slovakian osalta entisessä Tšekkoslovakiassa saadut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat on tunnustettava saman tasoisina kuin Tšekin ja Slovakian muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat ja edellä olevissa alakohdissa säädetyin edellytyksin.

2. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava lääkärin muodollisesta pätevyydestä Italiassa niille henkilöille annetut asiakirjat, jotka ovat aloittaneet yliopistollisen lääkärikoulutuksensa 28 päivän tammikuuta 1980 jälkeen ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1984, kun näiden asiakirjojen liitteenä on Italian toimivaltaisten viranomaisten myöntämä todistus.

Tästä todistuksesta on ilmettävä, että seuraavat kolme edellytystä täyttyvät:

a) asianomaiset henkilöt ovat suorittaneet hyväksytysti erityisen soveltuvuuskokeen, jonka Italian toimivaltaiset viranomaiset ovat järjestäneet sen varmistamiseksi, että asianomaisilla on vastaavantasoiset tiedot ja taidot kuin liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa Italian osalta mainittujen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijoilla;

b) asianomaiset henkilöt ovat Italiassa tosiasiallisesti, luvallisesti ja päätoimisesti harjoittaneet 36 artiklassa tarkoitettua toimintaa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana;

▼B

c) asianomaisilla henkilöillä on oikeus harjoittaa tai he harjoittavat tosiasiallisesti, luvallisesti ja päätoimisesti ja samoin edellytyksin 36 artiklassa tarkoitettua toimintaa kuin liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa Italian osalta mainittujen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijat.

Toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetusta soveltuvuuskokeesta ovat vapautettuja henkilöt, jotka ovat suorittaneet hyväksytysti vähintään kolmen vuoden opinnot, jotka toimivaltaiset viranomaiset todistavat 34 artiklassa tarkoitettua koulutusta vastaaviksi.

Henkilöitä, jotka ovat aloittaneet yliopistollisen lääkärikoulutuksensa 31 päivän joulukuuta 1984 jälkeen, on kohdeltava samalla tavoin kuin edellä tarkoitettuja henkilöitä edellyttäen, että edellä mainitut kolmen vuoden opinnot on aloitettu ennen 31 päivää joulukuuta 1994.

5 jakso

Eläinlääkärit

38 artikla

Eläinlääkärin koulutus

1. Eläinlääkärin koulutuksen on käsitettävä yhteensä vähintään viisi vuotta täysipäiväistä teoreettista ja käytännöllistä opetusta yliopistossa, vastaavantasoiseksi tunnustetussa korkea-asteen koulutusta antavassa laitoksessa tai yliopiston valvonnassa, ja sen on sisällettävä vähintään liitteessä V olevassa 5.4.1 kohdassa oleva ohjelma.

Liitteessä V olevassa 5.4.1 kohdassa olevia oppiaineluetteloita voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Ajantasaistamisella ei voida muuttaa missään jäsenvaltiossa ammatin harjoittamisesta lailla säädettyjä periaatteita, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattiin pääsyn edellytyksiä.

2. Eläinlääkärin koulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakijalla on tutkintotodistus tai todistus, jonka perusteella hänellä on oikeus tulla hyväksytyksi jäsenvaltion yliopistoihin tai vastaavantasoiseksi tunnustettuihin korkeakouluihin kyseiselle opintoalalle.

3. Eläinlääkärin koulutuksella on taattava, että asianomainen on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) riittävät tiedot eläinlääkärin toiminnan perustana olevista tieteenaloista;

b) riittävät tiedot terveen eläimen rakenteesta ja elintoiminnoista, kotieläinten hoidosta, lisääntymisestä ja hygieniasta yleensä sekä eläinten ruokinnasta, eläinten tarpeita vastaavan ravinnon valmistukseen ja säilytykseen liittyvä teknologia mukaan luettuna;

c) riittävät tiedot eläinten käyttäytymisestä ja niiden suojelusta;

d) riittävät tiedot eläintautien syistä, luonteesta, taudinkulusta, vaikutuksista, taudinmäärityksestä ja hoidosta yhden eläimen tai eläinryhmän kohdalla, mukaan luettuina tiedot niistä taudeista, jotka voivat tarttua ihmisiin;

e) riittävät tiedot ennaltaehkäisevästä lääketieteestä;

f) riittävät tiedot hygieniasta ja teknologiasta, joka liittyy ihmisravinnoksi tarkoitettujen, eläinkunnasta peräisin olevien elintarvikkeiden tuotantoon, valmistukseen ja jakeluun;

g) riittävät tiedot edellä mainittuihin aiheisiin liittyvistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä;

▼B

h) riittävä, asianmukaisessa valvonnassa hankittu kliininen ja muu käytännön kokemus.

39 artikla

Eläinlääkäreitä koskevat saavutetut etuudet

Jäsenvaltioiden on tunnustettava eläinlääkärin muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, joka on annettu Virossa jäsenvaltioiden kansalaisille ennen 1 päivää toukokuuta 2004 tai jonka edellyttämä koulutus on alkanut Virossa ennen 1 päivää toukokuuta 2004, jos asiakirjan liitteenä on todistus, joka osoittaa kyseisten henkilöiden harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti asianomaista toimintaa Virossa yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden seitsemän vuoden aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 4 kohdan soveltamista.

6 j a k s o

K ä t i l ö t

40 artikla

Kätilön koulutus

1. Kätilön koulutuksen on käsitettävä yhteensä vähintään yksi seuraavista koulutusohjelmista:

a) täysipäiväinen kätilön koulutusohjelma, johon kuuluu vähintään kolmen vuoden teoreettiset ja käytännölliset opinnot (linja I) ja joka käsittää vähintään liitteessä V olevassa 5.5.1 kohdassa olevan ohjelman;

b) täysipäiväinen kätilön koulutusohjelma, joka kestää 18 kuukautta (linja II) ja käsittää vähintään liitteessä V olevassa 5.5.1 kohdassa olevan ohjelman siltä osin, mikä ei ole kuulunut yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksen yhteydessä annettuun vastaavaan opetukseen.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kätilökoulutusta antava oppilaitos vastaa teorian ja käytännön yhteensovittamisesta koko koulutusohjelman ajan.

Liitteessä V olevassa 5.5.1 kohdassa olevia oppiaineluetteloita voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Ajantasaistamisella ei voida muuttaa missään jäsenvaltiossa ammatin harjoittamisesta lailla säädettyjä periaatteita, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattiin pääsyn edellytyksiä.

2. Kätilön koulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että yksi seuraavista ehdoista täyttyy:

a) hakija on linjan I osalta suorittanut yleissivistävien kouluopintojen kymmenen ensimmäistä vuotta;

b) hakijalla on linjan II osalta liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja.

3. Kätilön koulutuksella on taattava, että asianomainen on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) riittävät tiedot kätilöntoimen perustana olevista tieteenaloista, erityisesti synnytys- ja naistentautiopista;

b) riittävät tiedot kätilön ammattietiikasta ja ammattia koskevasta lainsäädännöstä;

▼B

c) yksityiskohtaiset tiedot synnytysopin alaan kuuluvista ja vastasyntyneen biologisista toiminnoista, anatomiasta ja fysiologiasta sekä ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä ja ihmisen käyttäytymisestä;

d) riittävästi kliinistä kokemusta, joka on hankittu hyväksytyissä laitoksissa kätilöntoimen ja synnytysopin pätevyyden saaneen henkilöstön valvonnassa;

e) riittävä käsitys terveydenhuoltohenkilöstön koulutuksesta ja riittävästi kokemusta työskentelystä tällaisen henkilöstön kanssa.

41 artikla

Kätilön muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tunnustamista koskevat edellytykset

1. Liitteessä V olevassa 5.5.2 kohdassa tarkoitettu kätilön muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on tunnustettava automaattisesti 21 artiklan nojalla, jos se täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

a) vähintään kolme vuotta kestävä täysipäiväinen kätilön koulutus:

i) jonka pääsyvaatimuksena on tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, joka antaa oikeuden aloittaa opinnot yliopistossa tai korkeakoulussa, tai jollei näin ole, osoittaa, että henkilöllä on vastaavat tiedot, tai

ii) jonka jälkeen ammattiin liittyviä tehtäviä on harjoitettu käytännössä kahden vuoden ajan, mistä annetaan todistus 2 kohdan mukaisesti;

b) vähintään kaksi vuotta kestävä tai 3 600 tuntia käsittävä täysipäiväinen kätilön koulutus, jonka edellytyksenä on liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;

c) vähintään 18 kuukautta kestävä tai 3 000 tuntia käsittävä täysipäiväinen kätilön koulutus, jonka edellytyksenä on liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja ja jonka jälkeen ammattiin liittyviä tehtäviä on harjoitettu yhden vuoden ajan, mistä annetaan todistus 2 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen antavat kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset. Todistuksella on osoitettava, että sen haltija on kätilön muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan saatuaan harjoittanut tyydyttävästi kaikkea kätilöntoimeen kuuluvaa toimintaa tätä tarkoitusta varten hyväksytyssä sairaalassa tai muussa terveydenhuollon laitoksessa vastaavan ajan.

42 artikla

Kätilön ammattitoiminnan harjoittaminen

1. Tämän jakson säännöksiä on sovellettava kätilöntoimeen, sellaisena kuin kukin jäsenvaltio sen määrittelee — tämän kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista — ja jota harjoittavat henkilöt, joilla on jokin liitteessä V olevassa 5.5.2 kohdassa luetelluista ammattinimikkeistä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kätilöillä on oikeudet ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa vähintään seuraavia toimintoja:

a) antaa luotettavaa perhesuunnittelutietoa ja -neuvontaa;

b) todeta raskaus ja seurata normaalia raskautta, tehdä tutkimuksia, jotka ovat tarpeen normaalin raskauden seuraamiseksi;

▼B

c) määrätä tai suositella tutkimuksia, jotka ovat tarpeen riskiraskauksien toteamiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa;

d) toteuttaa vanhempien valmennusohjelmia ja antaa kattavaa synnytysvalmennusta, johon kuuluu hygienia- ja ravintoneuvontaa;

e) hoitaa ja avustaa äitiä synnytyksen aikana ja seurata sikiön tilaa kohdussa asianmukaisia kliinisiä ja teknisiä apuvälineitä käyttäen;

f) hoitaa normaaleja alatiesynnytyksiä, mukaan luettuina välilihan leikkauksen tekeminen tarvittaessa ja perätilasynnytyksen hoitaminen hätätapauksissa;

g) havaita äidissä tai lapsessa tavallisesta poikkeavat vaaran merkit, jotka vaativat lääkärin hoitoa, ja avustaa lääkäriä tarvittaessa, sekä hoitaa välttämättömät hätätapaukset, jos lääkäriä ei ole saatavilla, erityisesti irrottaa istukka käsin ja mahdollisesti sen jälkeen tutkia kohtu käsin;

h) tutkia vastasyntynyt ja hoitaa häntä; ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin ja aloittaa tarvittaessa elvytys välittömästi;

i) hoitaa äitiä ja seurata hänen toipumistaan synnytyksen jälkeisenä aikana ja antaa hänelle kaikki lapsen hoitoon liittyvät tarpeelliset neuvot, jotta äiti pystyisi huolehtimaan siitä, että vastasyntynyt saa mahdollisimman hyvät kehitysmahdollisuudet;

j) antaa lääkärin määräämä hoito;

k) laatia tarvittavat potilasasiakirjat.

43 artikla

Kätilöitä koskevat saavutetut oikeudet

1. Jokaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi sellaiset jäsenvaltioiden kansalaisille jäsenvaltioissa ennen liitteessä V olevassa 5.5.2 kohdassa tarkoitettua viiteajankohtaa annetut kätilön muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, joiden liitteenä on todistus, joka osoittaa kyseisten kansalaisten harjoittaneen kyseistä toimintaa tosiasiallisesti ja luvallisesti yhtäjaksoisesti vähintään kaksi vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden viiden vuoden aikana, jos nämä kätilön muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat täyttävät kaikki 40 artiklassa säädetyt koulutuksen vähimmäisvaatimukset mutta ne on 41 artiklan mukaan tunnustettava vain, jos niiden liitteenä on todistus mainitun 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta ammattiin liittyvien tehtävien harjoittamisesta käytännössä.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä on sovellettava jäsenvaltioiden kansalaisiin, joiden muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat ovat osoitus kätilön koulutuksesta, joka on saatu entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ja joka täyttää kaikki 40 artiklassa säädetyt koulutuksen vähimmäisvaatimukset, mutta koulutuksen vähimmäisvaatimukset on tunnustettava 41 artiklan nojalla vain, jos niiden liitteenä on todistus mainitun 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta ammattiin liittyvien tehtävien harjoittamisesta käytännössä ja jos siinä on osoitus koulutuksesta, joka on aloitettu ennen 3 päivää lokakuuta 1990.

3. Kätilön muodollista pätevyyttä osoittavien puolalaisten asiakirjojen osalta saavutettuihin etuihin sovelletaan ainoastaan jäljempänä olevia säännöksiä.

Kun on kyse Puolassa jäsenvaltioiden kansalaisille myönnetyistä kätilön muodollista pätevyyttä osoittavista asiakirjoista, jotka eivät vastaa 40 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, tai jos asianomainen koulutus on alkanut Puolassa ennen 1 päivää toukokuuta 2004, jäsenvaltioiden on tunnustettava jäljempänä mainitut kätilön muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jos niihin on liitetty todistus, joka osoittaa kyseisten henkilöiden harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti kätilön toimintaa Puolassa seuraavien ajanjaksojen ajan:

▼B

a) kätilön muodollista pätevyyttä osoittava tutkintotodistus (dyplom licencjata położnictwa): yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamispäivää edeltävien viiden vuoden aikana;

b) kätilön muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, jonka antaa lääketieteen alan ammatillinen oppilaitos keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta (dyplom położnej): yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta todistuksen antamispäivää edeltävien seitsemän vuoden aikana.

4. Jäsenvaltioiden on tunnustettava kätilöiden muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka on annettu Puolassa kätilöille, kun he ovat saaneet päätökseen ennen 1 päivää toukokuuta 2004 koulutuksen, joka ei vastaa 40 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia ja jonka osoituksena on sairaanhoitajan ja kätilön ammatista annetun lain muuttamisesta ja eräistä muista oikeustoimista 20 päivänä huhtikuuta 2004 annetun lain 11 artiklassa (Puolan tasavallan virallinen lehti, 30.4.2004, N:o 92, s. 885) keskiasteen todistuksen saaneiden (päättökoe — tutkinto) sekä sairaanhoitajan tai kätilön ammattiin valmistavasta lääketieteen alan lukiosta tai ammatillisesta oppilaitoksesta valmistuneiden sairaanhoitajien ja kätilöiden opintoja koskevista yksityiskohtaisista edellytyksistä 11 päivänä toukokuuta 2004 terveysministerin antamassa asetuksessa (Puolan tasavallan virallinen lehti, 13.5.2004, N:o 110, s. 1170) tarkoitetun erityistäydennysohjelman perusteella saatu kätilön tutkintotodistus, jolloin tavoitteena on tarkistaa, että kyseisellä henkilöllä on kätilön pätevyyteen verrattavissa olevat tiedot ja pätevyys, jotka Puolan osalta on määritelty liitteessä V olevassa 5.5.2 kohdassa.

▼M1

43 a artikla

Romanian kätilöiden tutkintojen osalta sovelletaan ainoastaan seuraavia saavutettuja oikeuksia koskevia säännöksiä:

Jäsenvaltiot tunnustavat obstetriikan ja gynekologian alalla riittäväksi todisteeksi jäsenvaltioiden kansalaisilta kätilön (asistent medical obstetrică-ginecologie) ammatissa toimimiseen ne muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka Romania on antanut ennen liittymispäivää mutta joiden osalta opinnot eivät vastaa 40 artiklassa esitettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, jos niiden liitteenä on todistus, joka osoittaa, että nämä jäsenvaltioiden kansalaiset ovat toimineet Romaniassa kätilön ammatissa tosiasiallisesti ja luvallisesti vähintään viisi peräkkäistä vuotta todistuksen antamispäivää edeltävien seitsemän vuoden aikana.

▼B

7 jakso

Proviisorit

44 artikla

Proviisorin koulutus

1. Proviisorin koulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakijalla on tutkintotodistus tai todistus, jonka perusteella hänellä on oikeus tulla hyväksytyksi jäsenvaltion yliopistoihin tai vastaavantasoiseksi tunnustettuihin korkeakouluihin kyseiselle opintoalalle.

2. Proviisorin muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan on oltava osoitus vähintään viisi vuotta kestäneiden opintojen suorittamisesta, joihin kuuluu vähintään

a) neljä vuotta täysipäiväistä teoreettista ja käytännöllistä opiskelua yliopistossa, samantasoiseksi tunnustetussa korkea-asteen koulutusta antavassa laitoksessa tai yliopiston valvonnassa;

▼B

b) kuusi kuukautta käytännön harjoittelua yleisölle avoimessa apteekissa tai sairaalassa kyseisen sairaalan farmaseuttisen osaston valvonnassa.

Tämän koulutuksen on käsitettävä vähintään liitteessä V olevassa 5.6.1 kohdassa oleva ohjelma. Liitteessä V olevassa 5.6.1 kohdassa olevia oppiaineluetteloita voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Ajantasaistamisella ei voida muuttaa missään jäsenvaltiossa ammatin harjoittamisesta lailla säädettyjä periaatteita, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattiin pääsyn edellytyksiä.

3. Proviisorin koulutuksella on taattava, että asianomainen on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) riittävät tiedot lääkkeistä ja lääkkeiden valmistuksessa käytettävistä aineista;

b) riittävät tiedot farmaseuttisesta teknologiasta sekä lääkevalmisteiden fysikaalisesta, kemiallisesta, biologisesta ja mikrobiologisesta testauksesta;

c) riittävät tiedot lääkkeiden metaboliasta ja vaikutuksista sekä myrkyllisten aineiden vaikutuksista ja lääkkeiden käytöstä;

d) riittävät tiedot, joiden perusteella proviisori voi arvioida lääkkeitä koskevaa tieteellistä tietoa asianmukaisen informaation jakamiseksi;

e) riittävät tiedot apteekin hoitamiseen liittyvistä oikeudellisista ja muista vaatimuksista.

45 artikla

Proviisorin ammattitoiminnan harjoittaminen

1. Tässä direktiivissä ”proviisorin toiminnalla” tarkoitetaan toimintaa, johon ryhtymiseksi ja jonka harjoittamiseksi on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa asetettu ammattipätevyyttä koskevia vaatimuksia ja jota voivat ryhtyä harjoittamaan liitteessä V olevassa 5.6.2 kohdassa tarkoitettujen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijat.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että henkilöillä, joilla on 44 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttävä yliopistollista tai vastaavantasoiseksi tunnustettua farmasia-alan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, on oikeudet ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa vähintään seuraavia toimintoja; heiltä voidaan kuitenkin tarvittaessa vaatia täydentävää ammattikokemusta:

a) lääkkeiden lääkemuodon valmistus;

b) lääkkeiden valmistus ja testaus;

c) lääkkeiden testaus laboratorio-olosuhteissa;

d) lääkkeiden varastointi, säilytys ja jakelu tukkukauppavaiheessa;

e) lääkkeiden valmistus, testaus, varastointi ja jakelu yleisölle avoimissa apteekeissa;

f) lääkkeiden valmistus, testaus, varastointi ja jakaminen sairaaloissa;

g) lääkkeitä koskevien tietojen ja neuvojen antaminen.

3. Jos jäsenvaltiossa vaaditaan, että proviisorin toiminnan harjoittamisen aloittamista tai harjoittamista varten on liitteessä V olevassa 5.6.2 kohdassa tarkoitetun muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan lisäksi oltava täydentävä ammattikokemus, tällaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, joka osoittaa, että henkilö on hoitanut mainittuja tehtäviä samanpituisen ajan kotijäsenvaltiossa.

▼B

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua tunnustamista ei sovelleta Luxemburgin suurherttuakunnan vaatimaan kaksivuotiseen ammattikokemukseen, joka vaaditaan valtion toimiluvan myöntämiseksi yleisöä palvelevalle apteekille.

5. Jos jäsenvaltiossa oli 16 päivänä syyskuuta 1985 käytössä kokeeseen perustuva kilpailumenettely, jonka perusteella valitaan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen haltijoiden joukosta jäsenvaltion maantieteellisen apteekkijakauman mukaan perustettavien uusien apteekkien hoitajat, tällainen jäsenvaltio voi 1 kohdasta poiketen säilyttää kilpailumenettelyn ja velvoittaa jäsenvaltioiden kansalaiset, joilla on liitteessä V olevassa 5.6.2 kohdassa tarkoitettu proviisorin muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja tai joita koskevat 23 artiklan säännökset, ottamaan osaa tällaiseen kilpailuun.

8 jakso

Arkkitehdit

46 artikla

Arkkitehdin koulutus

1. Arkkitehdin koulutuksen on käsitettävä yhteensä vähintään joko neljä vuotta täysipäiväistä opiskelua tai kuusi vuotta opiskelua, josta ajasta vähintään kolme vuotta täysipäiväistä opiskelua, yliopistossa tai muussa vastaavantasoisessa oppilaitoksessa. Koulutuksen päätteeksi on hyväksytysti suoritettava korkeakoulututkinnon tasoinen koe.

Koulutus on toteutettava korkeakoulutasolla ja pääasiassa arkkitehtuurin alaan keskittyvinä opintoina, joihin on tasapuolisesti sisällytettävä sekä teoreettista että käytännöllistä arkkitehtuurikoulutusta ja joissa on varmistettava seuraavien tietojen ja taitojen hankkiminen:

a) kyky esteettiset ja tekniset vaatimukset täyttävään arkkitehtoniseen suunnitteluun;

b) riittävä arkkitehtuurin sekä sille läheisten taiteen, tekniikan ja ihmistieteen alojen historian ja teorian tuntemus;

c) taiteiden tuntemus arkkitehtonisen suunnittelun laatuun vaikuttavana tekijänä;

d) riittävät tiedot kaupunkisuunnittelusta ja suunnitteluprosessissa käytettävästä tekniikasta;

e) kyky ymmärtää ihmisen ja rakennusten sekä rakennusten ja niiden ympäristön välisiä suhteita ja tarvetta suhteuttaa rakennukset ja niiden väliset alueet ihmisen tarpeisiin ja mittakaavaan;

f) kyky ymmärtää arkkitehdin ammattikuva ja hänen tehtävänsä yhteiskunnassa ja erityisesti kyky ottaa yhteiskunnalliset tekijät huomioon hankkeiden ohjelmoinnissa;

g) suunnitteluohjelman laadinnassa tarvittavien tutkimus- ja valmistelumenetelmien tunteminen;

h) perehtyneisyys rakennussuunnitteluun liittyviin rakenne- ja muihin teknisiin kysymyksiin;

i) riittävä perehtyneisyys rakennusten fysikaalisiin ongelmiin, teknologiaan ja toimintaan miellyttävän ja säältä suojaavan sisätilan luomiseksi;

j) riittävä suunnittelutaito, jonka avulla rakennuksen käyttäjien vaatimukset täytetään kustannustekijöiden ja rakennusmääräysten asettamissa rajoissa;

▼B

k) sellainen asianomaisten teollisuudenalojen, järjestöjen, säännösten ja menettelytapojen tuntemus, joka on tarpeen rakennussuunnitelmia toteutettaessa ja sovitettaessa hankkeita kokonaissuunnitteluun.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ja taitoja voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Ajantasaistamisella ei voida muuttaa missään jäsenvaltiossa ammatin harjoittamisesta lailla säädettyjä periaatteita, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattiin pääsyn edellytyksiä.

47 artikla

Poikkeukset arkkitehdin koulutusta koskeviin edellytyksiin

1. Poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, 21 artiklan vaatimukset täyttävänä pidetään myös Saksan liittotasavallan ”Fachhochschule”-ammattikorkeakouluissa järjestettävää kolmivuotista koulutusta sellaisena kuin sitä järjestettiin 5 päivänä elokuuta 1985 ja siltä osin kuin se täyttää 46 artiklassa tarkoitetut vaatimukset, jolloin se antaa oikeuden aloittaa 48 artiklassa tarkoitettu toiminta kyseisessä jäsenvaltiossa arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen, edellyttäen kuitenkin, että mainitun koulutuksen täydennyksenä on Saksan liittotasavallassa hankittu nelivuotinen ammattikokemus, jonka on vahvistanut antamallaan todistuksella sellainen saman ammatin harjoittajien yhteenliittymä, jonka rekisteriin tämän direktiivin säännösten tuottamia etuuksia tavoitteleva arkkitehti on merkitty.

Saman ammatin harjoittajien yhteenliittymän on etukäteen varmistuttava siitä, että asianomaisen arkkitehdin alallaan suorittama työ kiistatta osoittaa hänen kykynsä soveltaa kaikkia 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ja taitoja käytäntöön. Todistusta annettaessa on noudatettava samaa menettelyä kuin arkkitehteja rekisteriin merkittäessä.

2. Poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, 21 artiklan vaatimukset täyttävänä on pidettävä myös yhteiskunnallisen uudistusohjelman osana tai osa-aikaisena korkeakouluopiskeluna tapahtuvaa koulutusta, joka täyttää 46 artiklassa tarkoitetut vaatimukset ja jonka päätteeksi arkkitehdin tai arkkitehtitoimiston valvonnassa vähintään seitsemän vuoden ajan tällä alalla työskennelleet henkilöt ovat suorittaneet hyväksytysti kokeen arkkitehtuurin alalla. Kokeen on oltava korkeakoulututkinnon tasoinen ja 46 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päättökoetta vastaava.

48 artikla

Arkkitehdin ammattitoiminnan harjoittaminen

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan arkkitehdin ammattitoiminnalla arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen tavanomaisesti harjoitettavaa toimintaa.

2. Jäsenvaltion kansalaisen, jolla on oikeus käyttää arkkitehdin ammattinimikettä sellaisen lain nojalla, jolla jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan valtuudet myöntää tämä nimike arkkitehtuurin alalla erityisen ansioituneelle jäsenvaltion kansalaiselle, on katsottava täyttävän ne vaatimukset, joita sovelletaan toimintaan arkkitehtuurin alalla arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen. Siitä, että kyseinen henkilö on toiminut arkkitehtuurin alalla, on oltava osoituksena heidän kotijäsenvaltionsa antama todistus.

▼B

49 artikla

Arkkitehteja koskevat saavutetut oikeudet

1. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava liitteessä VI olevassa 6 kohdassa tarkoitetut arkkitehdin muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka toinen jäsenvaltio on antanut koulutuksesta, joka on aloitettu viimeistään mainitussa liitteessä olevan viitelukuvuoden aikana, vaikka nämä asiakirjat eivät täyttäisikään 46 artiklassa tarkoitettuja vähimmäisvaatimuksia, ja katsottava niiden antavan alueellaan samat oikeudet arkkitehdin ammattitoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä antamat arkkitehdin muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat.

Saksan liittotasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat todistukset, joilla vahvistetaan, että Saksan demokraattisen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten toukokuun 8 päivän 1945 jälkeen myöntämät muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat antavat samat oikeudet kuin mainitussa liitteessä luetellut asiakirjat, on tunnustettava näillä edellytyksillä.

2. Jokaisen jäsenvaltion on, tämän kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista, tunnustettava sellaisten jäsenvaltioiden kansalaisten muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, joissa arkkitehdin toiminnan aloittaminen ja sen harjoittaminen oli säänneltyä

a) 1 päivänä tammikuuta 1995 Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta;

b) 1 päivänä toukokuuta 2004 Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta;

c) 5 päivänä elokuuta 1987 muiden jäsenvaltioiden osalta;

ja katsottava niiden antavan alueellaan samat oikeudet arkkitehdin ammattitoiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen kuin jäsenvaltion itsensä antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla todistuksilla on osoitettava, että niiden haltija on saanut oikeuden käyttää arkkitehdin ammattinimikettä viimeistään tuona päivänä ja on tosiasiallisesti harjoittanut kyseistä toimintaa mainittuja sääntöjä noudattaen yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

IV LUKU

Sijoittautumista koskevat yhteiset säännökset

50 artikla

Asiakirjat ja muodollisuudet

1. Tehdessään päätöstä säännellyn ammatin harjoittamista koskevasta lupahakemuksesta tämän osaston mukaisesti vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia liitteessä VII lueteltujen asiakirjojen ja todistusten esittämistä.

Liitteessä VII olevan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

Jäsenvaltioiden, elinten ja muiden oikeushenkilöiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina.

2. Jos on aihetta epäilyksiin, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta vahvistusta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa annettujen todistusten ja muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen aitoudesta sekä tarvittaessa vahvistusta siitä, että edunsaaja täyttää tämän osaston III luvussa tarkoitettujen ammattien osalta koulutukselle asetetut vähimmäisvaatimukset, jotka on vahvistettu 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 ja 46 artiklassa.

▼B

3. Jos on aihetta epäilyksiin silloin kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määritellyn muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan, johon liittyvä koulutus on suoritettu kokonaan tai osittain oppilaitoksessa, joka sijaitsee laillisesti toisen jäsenvaltion alueella, vastaanottavalla jäsenvaltiolla on oikeus tarkistaa sen jäsenvaltion, jossa kyseinen asiakirja on annettu, toimivaltaiselta elimeltä,

a) onko siihen jäsenvaltioon, jossa kyseinen asiakirja on annettu, sijoittautunut oppilaitos hyväksynyt virallisesti koulutuksen antaneen oppilaitoksen oppikurssin;

b) onko annettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja sama kuin se asiakirja, joka olisi annettu, jos koulutus olisi suoritettu kokonaan siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseinen asiakirja on annettu; ja

c) antaako muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja samat ammatilliset oikeudet sen jäsenvaltion alueella, jossa kyseinen asiakirja on annettu.

4. Jos vastaanottava jäsenvaltio edellyttää omilta kansalaisiltaan säännellyn ammatin harjoittamiseen ryhtymiseksi valan vannomista tai juhlallisen vakuutuksen antamista ja jos kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että käytettävissä on asianomaisille sopiva vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

51 artikla

Ammattipätevyyden tunnustamismenettely

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hakijalle tämän esittämien asiakirjojen vastaanottamisesta sekä mahdollisista puuttuvista asiakirjoista kuukauden kuluessa asiakirjojen saapumisesta.

2. Säännellyn ammatin harjoittamista koskevan lupahakemuksen tutkiminen on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja siitä on annettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätös asianmukaisine perusteluineen kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien asiakirjojen esittämisestä. Määräaikaa voidaan kuitenkin jatkaa kuukaudella tämän osaston I ja II luvun mukaisissa tapauksissa.

3. Päätökseen tai siihen, että päätöstä ei ole annettu määräajassa, on voitava hakea muutosta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

52 artikla

Ammattinimikkeen käyttö

1. Jos tiettyyn ammattitoimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, muiden jäsenvaltioiden kansalaisten, joilla on lupa harjoittaa säänneltyä ammattia III osaston nojalla, on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa kyseistä ammattia, sekä sen mahdollista lyhennettä.

2. Jos 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhdistys tai järjestö sääntelee ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden kansalaiset saavat käyttää kyseisen järjestön tai yhdistyksen antamaa ammattinimikettä tai sen lyhennettä ainoastaan, jos he todistavat olevansa järjestön tai yhdistyksen jäseniä.

Jos yhdistys tai järjestö edellyttää jäsenyyden saamiseksi tiettyä pätevyyttä, se voi soveltaa tätä vaatimustaan ainoastaan tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin, joilla on ammattipätevyys.

▼B

IV OSASTO

AMMATIN HARJOITTAMISTA KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

53 artikla

Kielitaito

Ammattipätevyyden tunnustamisen edunsaajilla on oltava sellainen kielitaito, jota tarvitaan heidän ammattinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

54 artikla

Tutkintonimikkeen käyttö

Vastaanottavan jäsenvaltion on huolehdittava, että asianomaisille annetaan oikeus käyttää kotijäsenvaltion tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä kotijäsenvaltion kielellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 ja 52 artiklan soveltamista. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja osoite. Siinä tapauksessa, että kotijäsenvaltion tutkintonimike voidaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa sekoittaa nimikkeeseen, joka vastaanottavassa valtiossa edellyttää lisäkoulutusta, jota edunsaaja ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia edunsaajaa käyttämään kotijäsenvaltion tutkintonimikettä sopivassa muodossa, jonka vastaanottava jäsenvaltio määrää.

55 artikla

Sairausvakuutuslaitoksen antama hyväksyntä

Jäsenvaltioiden, jotka asettavat alueellaan ammattipätevyyden hankkineille vaatimuksen, jonka mukaan sairausvakuutuslaitoksen hyväksynnän edellytyksenä on valmistavan harjoittelujakson suorittaminen tai ammattikokemus, on vapautettava tästä vaatimuksesta toisessa jäsenvaltiossa hankittua lääkärin ja hammaslääkärin ammattipätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan soveltamista.

V OSASTO

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ JA TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA

56 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä ja huolehdittava keskinäisestä avunannosta tämän direktiivin soveltamisen helpottamiseksi. Niiden on varmistettava, että vaihdettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja hakijaan kohdistetuista kurinpitotoimista tai tälle määrätyistä rikosoikeudellisista seuraamuksista tai muista erityisistä vakavista seikoista, jotka todennäköisesti vaikuttavat tämän direktiivin mukaiseen toiminnan harjoittamiseen, yksilöiden suojelusta

▼B

henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ([1]) ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY ([2]) (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) tarkoitettua henkilötietojen suojaa koskevaa lainsäädäntöä noudattaen.

Kotijäsenvaltion on tarkistettava tietojen oikeellisuus, ja sen viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne ryhtyvät ilmoitettujen tietojen johdosta.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viimeistään 20 päivänä lokakuuta 2007 toimivaltaiset viranomaiset ja elimet, joilla on valtuudet antaa ja vastaanottaa muodollista pätevyyttä osoittavia asiakirjoja ja muita asiakirjoja tai tietoja, sekä ne viranomaiset ja elimet, joilla on valtuudet ottaa vastaan hakemuksia ja tehdä tässä direktiivissä tarkoitettuja päätöksiä, ja annettava ne viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle tiedoksi.

4. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä 1 kohdassa tarkoitetun viranomaistoiminnan yhteensovittamisesta vastaava henkilö ja ilmoitettava nimityksestä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Yhteensovittamisesta vastaavien henkilöiden tehtävänä on

a) edistää tämän direktiivin yhdenmukaista soveltamista;

b) kerätä kaikki tämän direktiivin soveltamisen kannalta aiheelliset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat säänneltyjen ammattien harjoittamiseen ryhtymisen edellytyksiä jäsenvaltioissa.

Edellä b alakohdassa tarkoitetun tehtävän täyttämiseksi yhteensovittamisesta vastaavat henkilöt voivat käyttää 57 artiklassa tarkoitettujen yhteystahojen palveluja.

57 artikla

Yhteystahot

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viimeistään 20 päivänä lokakuuta 2007 yhteystaho, jonka tehtävänä on

a) toimittaa kansalaisille ja muiden jäsenvaltioiden yhteystahoille kaikki aiheelliset tiedot tämän direktiivin mukaisesta ammattipätevyyden tunnustamisesta ja erityisesti ammatteja ja niiden harjoittamista koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä, myös sosiaalilainsäädännöstä, sekä tarvittaessa ammattietiikkaan liittyvistä säännöistä;

b) avustaa kansalaisia heille tämän direktiivin nojalla kuuluvien oikeuksien toteuttamisessa toimimalla tarvittaessa yhteistyössä muiden yhteystahojen ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Komission pyynnöstä yhteystahojen on ilmoitettava komissiolle b alakohdan nojalla käsiteltyjen tapausten tuloksesta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asia saatetaan niiden käsiteltäväksi.

58 artikla

Ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevä komitea

1. Komissiota avustaa ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevä komitea, jäljempänä ”komitea”.

([1]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.
([2]) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

▼B

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

59 artikla

Kuuleminen

Komissio varmistaa, että asianomaisia ammattiryhmiä edustavia asiantuntijoita kuullaan asianmukaisesti erityisesti 58 artiklassa tarkoitetun komitean työn yhteydessä, ja antaa komitealle perustellun kertomuksen näistä kuulemisista.

VI OSASTO

MUUT SÄÄNNÖKSET

60 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 20 päivän lokakuuta 2007 jälkeen kahden vuoden välein kertomus käyttöön otetun järjestelmän soveltamisesta. Kyseisessä kertomuksessa on yleisten huomautusten lisäksi oltava tilastollinen yhteenveto tehdyistä päätöksistä ja selvitys tärkeimmistä tämän direktiivin soveltamiseen liittyvistä ongelmista.

2. Komissio laatii kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta joka viides vuosi 20 päivästä lokakuuta 2007 alkaen.

61 artikla

Poikkeuslauseke

Jos jäsenvaltiolla on huomattavia ongelmia tämän direktiivin jonkin säännöksen soveltamisessa tietyillä aloilla, komissio tutkii näitä ongelmia yhdessä kyseisen jäsenvaltion kanssa.

Komissio tekee tarvittaessa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätöksen, jossa jäsenvaltiolle annetaan määräajaksi lupa poiketa kyseisen säännöksen soveltamisesta.

62 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY, 89/48/ETY, 92/51/ETY, 93/16/ETY ja 1999/42/EY 20 päivästä lokakuuta 2007 alkaen. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin, eikä kumoaminen vaikuta edellä mainittujen direktiivien perusteella annettuihin säädöksiin.

63 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään

▼B

20 päivänä lokakuuta 2007. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

64 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

65 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

Luettelo ammatillisista yhdistyksistä ja järjestöistä, jotka täyttävät 3 artiklan 2 kohdan edellytykset

IRLANTI **(1)**

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland (2)
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland (2)
3. The Association of Certified Accountants (2)
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

---

(1) Irlannin kansalaiset ovat myös seuraavien Yhdistyneen kuningaskunnan yhdistysten ja järjestöjen jäseniä:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

(2) Koskee ainoastaan tilintarkastusta.

▼B

28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

LIITE II

Luettelo 11 artiklan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuista koulutusaloista, joilla on erikoisrakenne

1. *Terveydenhuollon ja lastenhoidon avustavan henkilöstön koulutus*

Seuraava koulutus:

Saksassa:

— sairaanhoitaja — lasten sairaanhoito (”Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger”)

— lääkintävoimistelija (”Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)”) ([1])

— toimintaterapeutti/työterapeutti (”Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut”)

— puheterapeutti (”Logopäde/Logopädin”)

— ortoptisti (”Orthoptist(in)”)

— valtion hyväksymä lastenhoitaja (”Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)”)

— valtion hyväksymä kuntoutusohjaaja (”Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)”)

— laboratorioapulainen (”medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)”)

— röntgenapulainen (”medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)”)

— funktionaalisen diagnostiikan alan avustaja (”medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik”)

— eläinlääkintäavustaja (”veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)”)

— ravitsemusavustaja (”Diätassistent(in)”)

— tekninen apteekkiapulainen (”Pharmazieingenieur”), koulutus hankittu ennen 31 päivää maaliskuuta 1994 entisessä Saksan demokraattisessa tasavallassa tai uusien osavaltioiden (Länder) alueella

— sairaanhoitaja — psykiatrinen hoito (”Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger”)

— puheterapeutti (”Sprachtherapeut(in)”)

▼C1

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta ja käsittää:

— joko vähintään kolme vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää ammatillista koulutusta, jota mahdollisesti täydennetään yksi- tai kaksivuotisella loppututkintoon päättyvällä erikoistumisjaksolla

— tai vähintään kaksi ja puoli vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään kuuden kuukauden työelämään tutustumisella tai vähintään kuuden kuukauden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa

— tai vähintään kaksi vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään yhden vuoden työelämään tutustumisella tai vähintään yhden vuoden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa.

▼B

Tšekissä:

— hoitoalan avustava henkilö (”Zdravotnický asistent”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta keskiasteen terveydenhuolto-oppilaitoksessa, ja päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon.

([1]) Ammattinimike ”Krankengymnast(in)” on korvattu 1 päivästä kesäkuuta 1994 alkaen nimikkeellä ”Physiotherapeut(in)”. Tämän ammatin harjoittajat, jotka ovat saaneet tutkintotodistuksen ennen kyseistä päivää, voivat halutessaan käyttää edelleen nimikettä ”Krankengymnast(in)”.

▼B

— ravitsemusalan avustava henkilö (”Nutriční asistent”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta keskiasteen terveydenhuolto-oppilaitoksessa, ja päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon.

Italiassa:

— hammasteknikko (”odontotecnico”)

— optikko (”ottico”)

▼C1

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta ja käsittää:

— joko vähintään kolme vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää ammatillista koulutusta, jota mahdollisesti täydennetään yksi- tai kaksivuotisella loppututkintoon päättyvällä erikoistumisjaksolla,

— tai vähintään kaksi ja puoli vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään kuuden kuukauden työelämään tutustumisella tai vähintään kuuden kuukauden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa,

— tai vähintään kaksi vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään yhden vuoden työelämään tutustumisella tai vähintään yhden vuoden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa.

▼B

Kyproksessa:

— hammasteknikko (”οδοντοτεχνίτης”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 14 vuotta, joka käsittää vähintään kuusi vuotta peruskoulutusta, kuusi vuotta keskiasteen koulutusta ja kaksi vuotta korkea-asteen ammatillista koulutusta; koulutusta täydentää vuoden ammattikokemus.

— optikko (”τεχνικός οπτικός”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 14 vuotta, joka käsittää vähintään kuusi vuotta peruskoulutusta, kuusi vuotta keskiasteen koulutusta ja kaksi vuotta korkea-asteen koulutusta; koulutusta täydentää vuoden ammattikokemus.

Latviassa:

— hammashoitaja (”zobārstniecības māsa”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta, joka käsittää vähintään kymmenen vuotta yleissivistävää koulutusta ja kaksi vuotta terveydenhuoltoalan ammatillista koulutusta; koulutusta täydentää kolmen vuoden ammattikokemus, jonka lopussa tulee suorittaa hyväksytysti koe erikoistumistodistuksen saamiseksi.

— biolääketieteen laborantti (”biomedicīnas laborants”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kymmenen vuotta yleissivistävää koulutusta ja kaksi vuotta terveydenhuoltoalan ammatillista koulutusta; koulutusta täydentää kahden vuoden ammattikokemus, jonka lopussa tulee suorittaa hyväksytysti koe erikoistumistodistuksen saamiseksi.

— hammasteknikko (”zobu tehniķis”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kymmenen vuotta yleissivistävää koulutusta ja kaksi vuotta terveydenhuoltoalan ammatillista koulutusta; koulutusta täydentää kahden vuoden ammattikokemus, jonka lopussa tulee suorittaa hyväksytysti koe erikoistumistodistuksen saamiseksi.

— fysioterapeuttia avustava henkilö (”fizioterapeita asistents”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta, joka käsittää vähintään kymmenen vuotta yleissivistävää koulutusta ja kolme vuotta terveydenhuoltoalan ammatillista koulutusta; koulutusta täydentää kahden vuoden ammattikokemus, jonka lopussa tulee suorittaa hyväksytysti koe erikoistumistodistuksen saamiseksi.

▼B

Luxemburgissa:

— röntgenapulainen (”assistant(e) technique médical(e) en radiologie”)

— laboratorioapulainen (”assistant(e) technique médical(e) de laboratoire”)

— sairaanhoitaja — psykiatrinen hoito (”infirmier/ière psychiatrique”)

— lääkintäapulainen — kirurgia (”assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”)

— sairaanhoitaja — lasten sairaanhoito (”infirmier/ière puériculteur/trice”)

— sairaanhoitaja — anestesiasairaanhoito (”infirmier/ière anesthésiste”)

— hieroja (”masseur/euse diplômé(e)”)

— lastentarhanopettaja (”éducateur/trice”)

▼C1

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta ja käsittää:

— joko vähintään kolme vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää ammatillista koulutusta, jota mahdollisesti täydennetään yksi- tai kaksivuotisella loppututkintoon päättyvällä erikoistumisjaksolla,

— tai vähintään kaksi ja puoli vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään kuuden kuukauden työelämään tutustumisella tai vähintään kuuden kuukauden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa,

— tai vähintään kaksi vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään yhden vuoden työelämään tutustumisella tai vähintään yhden vuoden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa.

▼B

Alankomaissa:

— eläinlääkintäavustaja (”dierenartsassistent”)

▼C1

Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta ja käsittää kolme vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa ammatillista koulutusta (”MBO”-ohjelma) tai vaihtoehtoisesti kolme vuotta oppisopimusjärjestelmässä (”LLW”) annettavaa koulutusta, jotka molemmat päättyvät loppututkintoon.

▼B

Itävallassa:

— erityinen lasten ja nuorten hoidon peruskoulutus (”spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege”)

— erityinen psykiatrisen terveyden- ja sairaanhoidon peruskoulutus (”spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege”)

— piilolasioptikko (”Kontaktlinsenoptiker”)

— jalkojenhoitaja (”Fußpfleger”)

— kuulolaitteiden tekijä (”Hörgeräteakustiker”)

— kemikaliotuotteiden myyjä (”Drogist”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 14 vuotta, ja siihen sisältyy koulutusohjelman mukainen vähintään viisivuotinen koulutus, joka käsittää vähintään kolme vuotta oppisopimuskoulutusta osittain työpaikalla ja osittain ammatillisessa oppilaitoksessa ja ammatillisen harjoittelu- ja koulutusjakson, joka päättyy ammattitutkintoon, joka antaa oikeuden harjoittaa ammattia ja kouluttaa oppisopimusharjoittelijoita.

— hieroja (”Masseur”)

Koulutus kestää yhteensä 14 vuotta, ja siihen sisältyy koulutusohjelman mukainen viisivuotinen koulutus, joka käsittää kaksi vuotta oppisopimuskoulutusta, kaksivuotisen ammatillisen harjoittelu- ja koulutusjakson ja yksivuotisen koulutusjakson, ja päättyy ammattitutkintoon, joka antaa oikeuden harjoittaa ammattia ja kouluttaa oppisopimusharjoittelijoita.

— lastentarhanopettaja (”Kindergärtner/in”)

▼B

— lastenhoitaja (”Erzieher”)

Koulutus kestää yhteensä 13 vuotta ja käsittää viisi vuotta erikoisoppilaitoksessa annettavaa ja loppututkintoon päättyvää ammatillista koulutusta.

Slovakiassa:

— tanssialasta vastaava opettaja taidealan perusoppilaitoksissa (”učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 14,5 vuotta, joka käsittää kahdeksan vuotta peruskoulutusta, neljä vuotta keskiasteen koulutusta erityisoppilaitoksessa ja viisi lukukautta tanssipedagogiikan opintoja.

— opettaja erityisoppilaitoksissa ja sosiaalipalvelulaitoksissa (”vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 14 vuotta, joka käsittää 8—9 vuotta peruskoulutusta, neljä vuotta keskiasteen koulutusta kasvatustieteellisessä oppilaitoksessa tai jossain muussa keskiasteen oppilaitoksessa ja kaksi vuotta täydentäviä osa-aikaisia kasvatustieteen opintoja.

2. *Teknikkokoulutus (”Mester/Meister/Maître”), joka sisältää niitä käsiteollisuusalan ammatteja koskevan koulutuksen, jotka eivät sisälly tämän direktiivin III osaston II lukuun*

Seuraava koulutus:

Tanskassa:

— optikko (”optometrist”)

Koulutus kestää yhteensä 14 vuotta, ja siihen sisältyy viisi vuotta ammatillista koulutusta, joka käsittää kahden ja puolen vuoden teoreettisen koulutuksen ammatillisessa oppilaitoksessa ja kahden ja puolen vuoden käytännön koulutuksen työpaikalla, ja päättyy ammattiin liittyvään hyväksyttyyn tutkintoon ja antaa oikeuden käyttää nimikettä ”Mester”.

— apuneuvoteknikko (”ortopædimekaniker”)

Koulutus kestää yhteensä kaksitoista ja puoli vuotta, ja siihen sisältyy kolme ja puoli vuotta ammatillista koulutusta, joka käsittää kuuden kuukauden teoreettisen koulutuksen ammatillisessa oppilaitoksessa ja kolmen vuoden käytännön koulutuksen työpaikalla, ja päättyy ammattiin liittyvään hyväksyttyyn tutkintoon ja antaa oikeuden käyttää nimikettä ”Mester”.

— erityisjalkineiden valmistaja (”ortopædiskomager”)

Koulutus kestää yhteensä kolmetoista ja puoli vuotta, ja siihen sisältyy neljä ja puoli vuotta ammatillista koulutusta, joka käsittää kahden vuoden teoreettisen koulutuksen ammatillisessa oppilaitoksessa ja kahden ja puolen vuoden käytännön koulutuksen työpaikalla, ja päättyy ammattiin liittyvään hyväksyttyyn tutkintoon ja antaa oikeuden käyttää nimikettä ”Mester”.

Saksassa:

— optikko (”Augenoptiker”)

— hammasteknikko (”Zahntechniker”)

— kirurgisten tukien valmistaja (”Bandagist”)

— kuulolaitteiden tekijä (”Hörgeräte-Akustiker”)

— apuneuvoteknikko (”Orthopädiemechaniker”)

— erityisjalkineiden valmistaja (”Orthopädieschuhmacher”).

Luxemburgissa:

— optikko (”opticien”)

— hammasteknikko (”mécanicien dentaire”)

— kuulolaitteiden tekijä (”audioprothésiste”)

— apuneuvoteknikko / kirurgisten tukien valmistaja (”mécanicien orthopédiste / bandagiste”)

— erityisjalkineiden valmistaja (”orthopédiste-cordonnier”)

▼B

Koulutus kestää yhteensä 14 vuotta, ja siihen sisältyy koulutusohjelman mukainen, osittain työpaikalla ja osittain ammatillisessa oppilaitoksessa suoritettu vähintään viisivuotinen koulutus, joka päättyy loppututkintoon, jonka suorittaminen on edellytys ammattitoiminnan harjoittamiseen ja siihen liittyvien tehtävien suorittamiseen joko itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkattuna työntekijänä.

Itävallassa:

— kirurgisten tukien valmistaja (”Bandagist”)

— korsetintekijä (”Miederwarenerzeuger”)

— optikko (”Optiker”)

— erityisjalkineiden valmistaja (”Orthopädieschuhmacher”)

— apuneuvoteknikko (”Orthopädietechniker”)

— hammasteknikko (”Zahntechniker”)

— puutarhuri (”Gärtner”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 14 vuotta, ja siihen sisältyy koulutusohjelman mukainen vähintään viisivuotinen koulutus, joka käsittää vähintään kolme vuotta oppisopimuskoulutusta osittain työpaikalla ja osittain ammatillisessa oppilaitoksessa ja vähintään kaksivuotisen ammatillisen harjoittelu- ja koulutusjakson, ja päättyy mestaritutkintoon, joka antaa oikeuden harjoittaa ammattia, kouluttaa oppisopimusharjoittelijoita ja käyttää nimikettä ”Meister”.

maatalouden ja metsätalouden teknikkokoulutus, erityisesti:

— maanviljelyteknikko (”Meister in der Landwirtschaft”)

— maatalousteknikko (”Meister in der ländlichen Hauswirtschaft”)

— puutarhateknikko (”Meister im Gartenbau”)

— puutarhanviljelyteknikko (”Meister im Feldgemüsebau”)

— hedelmänviljely- ja hedelmänkäsittelyteknikko (”Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”)

— viiniviljely- ja viinintuotantoteknikko (”Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”)

— meijeritalousteknikko (”Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft”)

— hevostalousteknikko (”Meister in der Pferdewirtschaft”)

— kalatalousteknikko (”Meister in der Fischereiwirtschaft”)

— siipikarjatalousteknikko (”Meister in der Geflügelwirtschaft”)

— mehiläishoitoteknikko (”Meister in der Bienenwirtschaft”)

— metsätalousteknikko (”Meister in der Forstwirtschaft”)

— metsänkasvatus- ja metsänhoitoteknikko (”Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft”)

— maatalouden varastointiteknikko (”Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 15 vuotta, ja siihen sisältyy koulutusohjelman mukainen vähintään kuusivuotinen koulutus, joka käsittää vähintään kolme vuotta oppisopimuskoulutusta osittain alan yrityksissä ja osittain ammatillisessa oppilaitoksessa ja kolmivuotisen ammatillisen harjoittelujakson, ja päättyy ammattiin liittyvään mestaritutkintoon, joka antaa oikeuden kouluttaa oppisopimusharjoittelijoita ja käyttää nimikettä ”Meister”.

Puolassa:

— ammatillisen koulutuksen ammattiaineen opettaja (”Nauczyciel praktycznej nauki zawodu”),

joka vastaa kestoltaan seuraavaa koulutusta:

i) kahdeksan vuoden peruskoulutus ja viiden vuoden ammatillinen keskiasteen koulutus tai vastaava keskiasteen koulutus soveltuvalta alalta, jota täydentää pedagogiikan kurssi, jonka kokonaiskesto on vähintään 150 tuntia, työturvallisuuden ja työhygienian kurssi sekä kahden vuoden am-

▼B

mattikokemus ammatista, jonka opetuksen parissa henkilö tulee työskentelemään, tai

ii) kahdeksan vuoden peruskoulutus ja viiden vuoden keskiasteen ammatillinen koulutus sekä tutkintotodistus pedagogisesta teknillisestä korkeaasteen oppilaitoksesta, tai

iii) kahdeksan vuoden peruskoulutus ja 2—3 vuoden ammatillinen keskiasteen peruskoulutus ja vähintään kolmen vuoden ammattikokemus, mistä on osoituksena kyseisen ammatin tutkintotodistus; koulutusta täydentää pedagogiikan kurssi, jonka kokonaiskesto on vähintään 150 tuntia.

Slovakiassa:

— ammatillisen koulutuksen maisteri (”majster odbornej výchovy”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, ja siihen sisältyy kahdeksan vuoden peruskoulutus, neljän vuoden ammattikoulutus (päätökseen saatettu ammatillinen keskiasteen koulutus ja/tai oppisopimuskoulutus soveltuvassa (samanlaisessa) ammattikoulutuksessa tai oppisopimuskurssilla), yhteensä vähintään kolmen vuoden ammattikokemus alalta, jolla koulutus tai oppisopimuskoulutus on saatettu päätökseen, sekä täydentävät pedagogiikan opinnot kasvatustieteellisessä tiedekunnassa tai teknillisessä yliopistossa, tai päätökseen saatetut keskiasteen koulutus ja oppisopimuskoulutus soveltuvassa (samanlaisessa) ammattikoulutuksessa tai oppisopimuskurssilla, yhteensä vähintään kolmen vuoden ammattikokemus alalta, jolla koulutus tai oppisopimuskoulutus on saatettu päätökseen, sekä täydentävät pedagogiikan opinnot kasvatustieteellisessä tiedekunnassa, tai 1 päivään syyskuuta 2005 mennessä erityispedagogiikan alan erityiskoulutus, jota annetaan ammatillisen koulutuksen maistereiden erityisoppilaitoksissa, ilman täydentäviä pedagogiikan opintoja.

3. *Merenkulkualan koulutus*

a) Merikuljetukset

Seuraava koulutus:

Tšekissä:

— kansimies (”palubní asistent”)

— komentosiltavahdin vahtipäällikkö (”námořní poručík”)

— yliperämies (”první palubní důstojník”)

— päällikkö (”kapitán”)

— konemestaria avustava henkilö (”strojní asistent”)

— vahtikonemestari (”strojní důstojník”)

— ensimmäinen konemestari (”druhý strojní důstojník”)

— konepäällikkö (”první strojní důstojník”)

— laivasähköasentaja (”elektrotechnik”)

— sähkömestari (”elektrodůstojník”)

Tanskassa:

— merikapteeni (”skibsfører”)

— yliperämies (”overstyrmand”)

— perämies, vahtiperämies (”enestyrmand, vagthavende styrmand”)

— vahtiperämies (”vagthavende styrmand”)

— konepäällikkö (”maskinchef”)

— ensimmäinen konemestari (”1. maskinmester”)

— ensimmäinen konemestari / päivystävä konemestari (”1. maskinmester / vagthavende maskinmester”)

Saksassa:

— kapteeni, suuri rannikkoalus (”Kapitän AM”)

— kapteeni, rannikkoalus (”Kapitän AK”)

— perämies, suuri rannikkoalus (”Nautischer Schiffsoffizier AMW”)

▼B

— perämies, rannikkoalus (”Nautischer Schiffsoffizier AKW”)

— konemestari, luokka C (”Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen”)

— koneenhoitaja, luokka C — konepäällikkö (”Schiffsmaschinist CMa — Leiter von Maschinenanlagen”)

— konemestari, luokka C (”Schiffsbetriebstechniker CTW”)

— koneenhoitaja, luokka C — yksin vastuussa oleva koneenhoitaja (”Schiffsmaschinist CMaW — Technischer Alleinoffizier”)

Italiassa:

— perämies (”ufficiale di coperta”)

— konemestari (”ufficiale di macchina”)

Latviassa:

— laivan sähköinsinööri (”kuģu elektromehāniķis”)

— jäähdytyskoneiston hoitaja (”kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”).

Alankomaissa:

— perämies, rannikkoalus (sisältää täydennyskoulutuksen) (”stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)”)

— koneenhoitaja (”diploma motordrijver”)

— VTS-virkailija (”VTS-functionaris”)

▼M1

Romaniassa:

— meriliikenteessä työskentelevä ruorimies II/ 4 ST CW (”timonier maritim”)

▼B

— Tšekissä:

i) kansimiehen osalta (”palubní asistent”)

1. Vähintään 20 vuoden ikäinen henkilö.

2. a) Merenkulkuakatemia tai merenkulkuopisto — merenkulkuosasto, molempien linjojen päätteeksi on täytynyt suorittaa ”maturitní zkouška” -tutkinto; ja hyväksytty vähintään kuuden kuukauden meripalvelu aluksilla opintojen aikana, tai

b) Vähintään kahden vuoden hyväksytty meripalvelu aluksilla komentosiltavahtiin osallistuvana vahtimiehenä suorittavalla tasolla ja STCW (kansainvälinen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskeva yleissopimus) -koodin A-II/1 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset täyttävän hyväksytyn kurssin loppuun suorittaminen STCW-yleissopimuksen osapuolen merenkulkuakatemiassa tai merenkulkuopistossa ja tutkinnon suorittaminen MTC: n (Tšekin meriliikennekomitea) hyväksymälle tutkintolautakunnalle.

ii) komentosiltavahdin vahtipäällikön osalta (”námořní poručík”)

1. Hyväksytty vähintään kuuden kuukauden meripalvelu kannella avustavana henkilönä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500, kun on kyseessä merenkulkuopistosta tai -akatemiasta valmistunut henkilö, tai, kun on kyseessä hyväksytyltä kurssilta valmistunut henkilö, vähintään vuoden meripalvelu, josta vähintään kuusi kuukautta komentosiltavahtiin osallistuvana vahtimiehenä.

2. Asianmukaisesti täytetty ja merkinnöin varustettu aluksella tapahtuvaa harjoittelua koskeva seurantakirja kansioppilaiden (kadetti) osalta.

iii) yliperämiehen osalta (”první palubní důstojník”)

Komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirja aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500, ja vähintään 12 kuukauden hyväksytty meripalvelu kyseisessä asemassa.

▼B

iv) päällikön osalta (”kapitán”)

= Päällikön pätevyyskirja aluksilla, joiden bruttovetoisuus on 500—3 000.

= Yliperämiehen pätevyyskirja aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000, ja vähintään kuuden kuukauden hyväksytty meripalvelu yliperämiehenä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500, ja vähintään kuuden kuukauden hyväksytty meripalvelu yliperämiehenä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000.

v) konemestaria avustavan henkilön osalta (”strojní asistent”)

1. Vähintään 20 vuoden ikäinen henkilö.

2. Merenkulkuakatemia tai merenkulkuopisto — laivakonetekniikkaosasto ja hyväksytty vähintään kuuden kuukauden meripalvelu aluksilla opintojen aikana.

vi) vahtikonemestarin osalta (”strojní důstojník”)

Hyväksytty vähintään kuuden kuukauden meripalvelu konemestaria avustavana henkilönä, kun on kyseessä merenkulkuakatemiasta tai -opistosta valmistunut henkilö.

vii) ensimmäisen konemestarin osalta (”druhý strojní důstojník”)

Hyväksytty vähintään 12 kuukauden meripalvelu toisena konemestarina pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW: n aluksilla.

viii) konepäällikön osalta (”první strojní důstojník”)

Asianmukainen todistus työskentelystä ensimmäisenä konemestarina pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 3 000 kW: n aluksilla ja vähintään kuuden kuukauden hyväksytty meripalvelu kyseisessä asemassa.

ix) laivasähköasentajan osalta (”elektrotechnik”)

1. Vähintään 18 vuoden ikäinen henkilö.

2. Merenkulkuakatemia tai muu akatemia — sähkötekniikan suuntautumisvaihtoehto, sähkötekniikanalan teknillinen opisto tai koulu; kaikkien linjojen päätteeksi on täytynyt suorittaa ”maturitní zkouška” -tutkinto; lisäksi vaaditaan vähintään 12 kuukauden hyväksytty harjoittelu sähkötekniikan alalla.

x) sähkömestarin osalta (”elektrodůstojník”)

1. Merenkulkuakatemia tai -opisto — laivasähkötekniikan suuntautumisvaihtoehto, muu sähkötekniikanalan akatemia tai keskiasteen oppilaitos; kaikkien linjojen päätteeksi on täytynyt suorittaa ”maturitní zkouška” -tutkinto tai valtiollinen koe.

2. Hyväksytty vähintään 12 kuukauden meripalvelu laivasähköasentajana, kun on kyseessä akatemiasta tai opistosta valmistunut henkilö, ja vähintään 24 kuukauden meripalvelu, kun on kyseessä keskiasteen oppilaitoksesta valmistunut henkilö.

— Tanskassa yhdeksän vuoden perusasteen koulutus sekä perusopinnot ja/tai 17—36 kuukautta kestävä työskentely merellä, jota täydennetään:

i) vahtiperämiehen osalta yksivuotisella ammattiin perehdyttävällä erikoiskoulutuksella

ii) muiden osalta kolmivuotisella ammattiin perehdyttävällä erikoiskoulutuksella.

— Saksassa yhteensä 14—18 vuoden koulutus, johon sisältyvät kolmivuotiset ammatilliset perusopinnot ja yhden vuoden kestävä työskentely merellä, jota seuraa yksi- tai kaksivuotinen ammattiin perehdyttävä erikoiskoulutus täydennettynä tarvittaessa kahden vuoden merenkulkualan työelämään tutustumisella.

— Latviassa

i) laivan sähköinsinöörin osalta (”kuģu elektromehāniķis”)

1. Vähintään 18 vuotta täyttänyt henkilö.

▼B

2. Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta ja 6 kuukautta, ja siihen sisältyy vähintään 9 vuotta peruskoulutusta ja vähintään 3 vuotta ammatillista koulutusta. Lisäksi vaaditaan meripalvelua vähintään 6 kuukautta laivansähkömiehenä tai laivan sähköinsinöörin avustajana laivoilla, joiden generaattorin teho on yli 750 kW. Ammatillisen koulutuksen päättää liikenneministeriön hyväksymän koulutusohjelman mukainen toimivaltaisen viranomaisen järjestämä erityiskoe.

ii) jäähdytyskoneiston hoitajan osalta (”kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”)

1. Vähintään 18 vuotta täyttänyt henkilö.

2. Koulutus kestää yhteensä vähintään 13 vuotta, ja siihen sisältyy vähintään 9 vuotta peruskoulutusta ja vähintään 3 vuotta ammatillista koulutusta. Lisäksi vaaditaan meripalvelua vähintään 12 kuukautta jäähdytysinsinöörin avustajana. Ammatillisen koulutuksen päättää liikenneministeriön hyväksymän koulutusohjelman mukainen toimivaltaisen viranomaisen järjestämä erityiskoe.

— Italiassa yhteensä 13 vuoden koulutus, josta vähintään viisi vuotta on ammattiin perehdyttävää koulutusta, joka päättyy loppututkintoon ja jota tarvittaessa täydennetään työharjoittelulla.

— Alankomaissa:

i) perämiehen, rannikkoalus (sisältää täydennyskoulutuksen) (”stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)”) ja koneenhoitajan (”diploma motordrijver”) osalta 14 vuoden koulutus, josta vähintään kaksi vuotta suoritetaan ammatillisessa erikoisoppilaitoksessa ja jota täydennetään kahdentoista kuukauden työelämään tutustumisella

ii) VTS-virkailijan (”VTS-functionaris”) osalta yhteensä vähintään 15 vuoden koulutus, johon sisältyy vähintään kolmen vuoden korkeampi ammatillinen koulutus (”HBO”) tai opistotasoinen ammatillinen koulutus (”MBO”), joita seuraa kansallinen tai alueellinen erikoistumisjakso, johon sisältyy molemmissa tapauksissa vähintään 12 viikkoa teoreettista koulutusta, ja jotka molemmat päättyvät loppututkintoon,

ja koulutus tunnustetaan kansainvälisen STCW yleissopimuksen (Kansainvälinen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyysasiakirjoja ja vahdinpitoa koskeva vuoden 1978 yleissopimus) mukaiseksi,

▼M1

— Romaniassa meriliikenteessä työskentelevän ruorimiehen II/ 4 ST CW osalta (”timonier maritim”):

1. Vähintään 18 vuoden ikäinen henkilö;

2. a) Henkilöllä on asianmukainen merimiehen pätevyyskirja (keskiasteen koulutuksen merenkulkuopinnot); henkilö on saattanut päätökseen 24 kuukauden meripalvelujakson merimiehenä merialuksilla, josta jaksosta vähintään 12 kuukautta on suoritettu viimeisen viiden vuoden aikana; on osallistunut hyväksytylle kurssille saadakseen pätevyyden toimeenpanevalle tasolle (7 päivää),

b) tai henkilöllä on asianmukainen merimiehen pätevyyskirja (keskiasteen koulutuksen merenkulkuopinnot) ja radioasemanhoitajan/-merenkulun radioliikenteen huoltavan operaattorin pätevyyskirja; henkilö on saattanut päätökseen 24 kuukauden meripalvelujakson merimiehenä ja radioasemanhoitajana/merenkulun radioliikenteen huoltavana operaattorina tai GMDSS-GOC -hoitajana; on osallistunut hyväksytylle kurssille saadakseen pätevyyden toimeenpanevalle tasolle (7 päivää),

▼B

b) Merikalastus

Seuraava koulutus:

Saksassa:

— kapteeni, syvänmeren kalastus (”Kapitän BG/Fischerei”)

— kapteeni, rannikkokalastus (”Kapitän BLK/Fischerei”)

— perämies, syvänmeren alus (”Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”)

▼B

— perämies, rannikkoalus (”Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei”)

Alankomaissa:

— perämies/konemestari V (”stuurman werktuigkundige V”)

— konemestari IV, kalastusalus (”werktuigkundige IV visvaart”)

— perämies IV, kalastusalus (”stuurman IV visvaart”)

— perämies/konemestari VI (”stuurman werktuigkundige VI”)

koulutukseen sisältyy:

— Saksassa yhteensä 14—18 vuoden koulutus, johon sisältyvät kolmivuotiset ammatilliset perusopinnot ja yhden vuoden kestävä työskentely merellä, jota seuraa yksi- tai kaksivuotinen ammattiin perehdyttävä erikoiskoulutus täydennettynä tarvittaessa kahden vuoden merenkulkualan työelämään tutustumisella

— Alankomaissa 13—15 vuoden koulutus, johon sisältyvät vähintään kaksivuotiset opinnot ammatillisessa erikoisoppilaitoksessa täydennettynä 12 kuukauden työelämään tutustumisella

ja koulutus tunnustetaan Torremolinoksen sopimuksen mukaiseksi (kalastusalusten turvallisuutta koskeva kansainvälinen sopimus vuodelta 1977).

4. *Teknisen alan koulutus*

Seuraava koulutus:

Tšekissä:

— hyväksytty teknikko, hyväksytty rakennusmestari (”autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”)

Ammatillinen koulutus kestää vähintään yhdeksän vuotta, johon kuuluu neljän vuoden tekninen keskiasteen koulutus, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon (keskiasteen teknillisen oppilaitoksen tutkinto), ja viiden vuoden ammattikokemus ja sen päättävä pätevyyttä mittaava koe tiettyjä rakennustoimia koskevilta osin (säädös N:o 50/1976 Sb. (rakennuslaki) ja säädös N:o 360/1992 Sb.).

— raideliikenteen kuljettaja (”fyzická osoba řídící drážní vozidlo”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, ja se sisältää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta ammatillista koulutusta, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon; koulutuksen päätteeksi suoritetaan valtiollinen koe ajoneuvojen käyttövoimasta.

— raidetarkastusteknikko (”drážní revizní technik”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta kone- tai sähköalan keskiasteen oppilaitoksessa, ja päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon.

— liikenneopettaja (”učitel autoškoly”)

Henkilön tulee olla vähintään 24 vuoden ikäinen; koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta, joka painottuu liikenteeseen tai konealaan; koulutuksen päättää ”maturitní zkouška” -tutkinto.

— valtion katsastusteknikko (”kontrolní technik STK”)

Henkilön tulee olla vähintään 21 vuoden ikäinen; koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon. Koulutuksen lisäksi vaaditaan vähintään kahden vuoden tekniikan alan harjoittelu, ajokortti, puhdas rikosrekisteri ja loppuun saatettu valtion teknikoille suunnattu vähintään 120 tunnin erityiskoulutus sekä kokeen hyväksytty suorittaminen.

— ajoneuvopäästötarkastusmekaanikko (”mechanik měření emisí”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon. Lisäksi hakijalta vaaditaan loppuun saatettu vähintään kolmen vuoden tekniikan alan

▼B

harjoittelu ja ajoneuvopäästötarkastusmekaanikoille suunnattu vähintään kahdeksan tunnin erityiskoulutus sekä kokeen hyväksytty suorittaminen.

— laivuri, luokka I (”kapitán I. třídy”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 15 vuotta, ja se sisältää kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja kolme vuotta ammatillista koulutusta, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon; koulutus päättyy tutkintoon, joka oikeuttaa pätevyyskirjaan. Ammatillisen koulutuksen lisäksi vaaditaan neljän vuoden ammattiharjoittelu, joka päättyy kokeeseen.

— taidekäsityöksi luettavien monumenttien entisöinti (”restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”)

Koulutus kestää yhteensä 12 vuotta, mikäli siihen sisältyy täysi keskiasteen tekninen koulutus entisöintilinjalla; tai 10—12 vuoden opinnot soveltuvalla linjalla sekä viiden vuoden ammattikokemus, kun on kyseessä täysi keskiasteen tekninen koulutus, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon, tai kahdeksan vuoden ammattikokemus, kun on kyseessä keskiasteen tekninen koulutus, joka päättyy oppisopimuskoulutuksen loppukokeeseen.

— taideteosten, jotka eivät ole monumentteja ja joita pidetään museoiden ja gallerioiden kokoelmissa, ja muiden kulttuurisesti arvokkaiden esineiden entisöinti (”restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”)

Koulutus kestää yhteensä 12 vuotta, jonka lisäksi vaaditaan viiden vuoden ammattikokemus, kun on kyseessä täysi keskiasteen tekninen koulutus entisöintilinjalla, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon.

— jätehuoltaja (”odpadový hospodář”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, ja se sisältää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon, ja vähintään viiden vuoden kokemus jätehuoltoalalta viimeksi kuluneen 10 vuoden ajalta.

— ylipanostaja (”technický vedoucí odstřelů”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta, joka päättyy ”maturitní zkouška” -tutkintoon.

Koulutuksen lisäksi vaaditaan seuraavaa:

kahden vuoden kokemus räjäyttäjänä (maanalaisissa töissä) tai yhden vuoden kokemus (pintaräjäytyksissä), joka käsittää kuusi kuukautta räjäyttäjän avustajana;

100 tunnin teoreettinen ja käytännön koulutusjakso, jonka jälkeen kokeen suorittaminen asianomaiselle alueelliselle kaivosalan viranomaiselle;

vähintään kuuden kuukauden ammattikokemus laajamittaisten räjäytystöiden suunnittelusta ja suorittamisesta;

32 tunnin teoreettinen ja käytännön koulutusjakso, jonka jälkeen kokeen suorittaminen Tšekin kaivosalan viranomaiselle.

Italiassa:

— rakennusmittaaja (”geometra”)

— maatalousneuvoja (”perito agrario”)

Koulutus käsittää yhteensä vähintään 13 vuoden keskiasteen tekniset opinnot, joihin kuuluu kahdeksan vuoden oppivelvollisuuden suorittaminen ja sen jälkeen suoritettava viisivuotinen keskiasteen koulutus, joka sisältää kolmivuotisen ammattiin suuntautuvan koulutuksen ja päättyy Technical Baccalaureat -tutkintoon ja jota tarvittaessa täydennetään:

i) rakennusmittaajien osalta joko vähintään kaksivuotisella käytännön harjoittelujaksolla ammattia harjoittavassa toimistossa tai viiden vuoden työkokemuksella

ii) tai maatalousneuvojien osalta vähintään kaksivuotisella käytännön harjoittelujaksolla, jonka jälkeen suoritetaan valtion valvoma tutkinto.

Latviassa:

— veturinkuljettajan apulainen (”vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”)

▼B

Vähintään 18 vuoden ikäinen henkilö. Koulutus kestää yhteensä vähintään 12 vuotta, joka käsittää vähintään kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja vähintään neljä vuotta keskiasteen ammatillista koulutusta. Koulutuksen päättää työnantajan järjestämä erillinen koe; toimivaltaisen viranomaisen viideksi vuodeksi antama todistus pätevyydestä.

Alankomaissa:

— oikeudenpalvelija (”gerechtsdeurwaarder”)

— hammasproteesien tekijä (”tandprotheticus”)

Koulutus käsittää:

i) oikeudenpalvelijan (”gerechtsdeurwaarder”) osalta yhteensä 19 vuoden koulutuksen, joka sisältää kahdeksan vuotta kestävän oppivelvollisuuden suorittamisen ja sitä seuraavan kahdeksan vuoden keskiasteen koulutuksen, johon kuuluu nelivuotinen, valtion valvomaan tutkintoon päättyvä tekninen koulutus ja jota täydennetään kolmivuotisella ammatin harjoittamiseen suuntautuvalla teoreettisella ja käytännön koulutuksella

ii) hammasproteesien tekijän (”tandprotheticus”) osalta yhteensä vähintään 15 vuoden kokopäiväisen koulutuksen ja kolmen vuoden osapäiväisen koulutuksen, jotka sisältävät kahdeksan vuotta kestävän peruskoulutuksen, neljä vuotta kestävän yleissivistävän keskiasteen koulutuksen, kolmen vuoden ammatillisen koulutuksen, johon kuuluu teoreettinen ja käytännön koulutus hammasteknikkona ja jota täydennetään kolmen vuoden osapäiväisellä hammasproteesien tekijän koulutuksella, joka päättyy loppututkintoon.

Itävallassa:

— metsänhoitaja (”Förster”)

— tekninen neuvoja (”Technisches Büro”)

— työvoimanvuokraaja (”Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe”)

— työnvälittäjä (”Arbeitsvermittlung”)

— sijoitusneuvoja (”Vermögensberater”)

— yksityisetsivä (”Berufsdetektiv”)

— turvallisuusvalvoja (”Bewachungsgewerbe”)

— kiinteistönvälittäjä (”Immobilienmakler”)

— kiinteistönhoitaja (”Immobilienverwalter”)

— rakennuttaja, urakoitsija (”Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”)

— saatavien perintäasiamies (”Inkassobüro/Inkassoinstitut”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 15 vuotta, ja se sisältää kahdeksan vuotta kestävän oppivelvollisuuden suorittamisen ja sitä seuraavan vähintään viiden vuoden teknisen tai kaupallisen keskiasteen koulutuksen, joka päättyy tekniseen tai kaupalliseen *matura*-tason pätevyystutkintoon ja jota täydennetään vähintään kaksivuotisella koulutuksella ja harjoittelulla työpaikalla, ja päättyy ammattitutkintoon.

— vakuutusneuvoja (”Berater in Versicherungsangelegenheiten”)

Koulutus kestää 15 vuotta, ja siihen sisältyy koulutusohjelman mukainen kuusivuotinen koulutus, joka käsittää kolme vuotta oppisopimuskoulutusta ja kolmivuotisen ammatillisen harjoittelu- ja koulutusjakson ja päättyy loppututkintoon.

— rakennusmestari / suunnittelu ja tekniset laskelmat (”Planender Baumeister”)

— puuseppä / suunnittelu ja tekniset laskelmat (”Planender Zimmermeister”)

Koulutus kestää yhteensä vähintään 18 vuotta, ja se sisältää vähintään yhdeksän vuotta kestävän ammatillisen koulutuksen, johon kuuluu neljän vuoden keskiasteen tekninen koulutus ja viisi vuotta ammatillista harjoittelua ja koulutusta, ja päättyy ammattitutkintoon, joka antaa oikeuden harjoittaa ammattia ja kouluttaa oppisopimusharjoittelijoita, siltä osin kuin kyseinen koulutus koskee oikeutta suunnitella rakennuksia ja suorittaa teknisiä laskelmia sekä rakennustyön valvontaa (”Maria Teresian erivapaus”).

▼B

— yrityskirjanpitäjä (Gewerblicher Buchhalter) vuonna 1994 annetun Gewerbeordnung-lain nojalla (vuonna 1994 annettu kauppaa, käsiteollisuutta ja teollisuutta koskeva laki);

— itsenäinen kirjanpitäjä (”Selbständiger Buchhalter”), vuonna 1999 annetun Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe -lain nojalla (vuonna 1999 annettu julkisen laskentatoimen alan ammatteja koskeva laki).

Puolassa:

— yleinen moottoriajoneuvon ajokelpoisuustestin katsastusasemalla suorittava teknikko (”Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań”)

Koulutus käsittää kahdeksan vuoden peruskoulutuksen ja viiden vuoden keskiasteen teknisen moottoriajoneuvoalan koulutuksen sekä kolmen vuoden kokemuksen huoltoasemalta tai korjaamolta; koulutus käsittää 51-tuntisen moottoriajoneuvokatsastuksen peruskoulutuksen; lisäksi vaaditaan pätevyyskokeen suorittaminen hyväksytysti.

— moottoriajoneuvon ajokelpoisuustestin alueellisella katsastusasemalla suorittava teknikko (”Diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów”)

Koulutus käsittää kahdeksan vuoden peruskoulutuksen ja viiden vuoden keskiasteen ammatillisen moottoriajoneuvoalan koulutuksen sekä neljän vuoden kokemuksen katsastusasemalta tai korjaamolta; koulutus käsittää 51-tuntisen moottoriajoneuvokatsastuksen peruslinjan; lisäksi vaaditaan pätevyyskokeen suorittaminen hyväksytysti.

— moottoriajoneuvon ajokelpoisuustestin katsastusasemalla suorittava teknikko (”Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów”)

Koulutus käsittää

i) kahdeksan vuoden peruskoulutuksen ja viiden vuoden keskiasteen teknisen moottoriajoneuvoalan koulutuksen, jota täydentää neljän vuoden todistettu kokemus ajoneuvohuoltoasemalta tai korjaamolta, tai

ii) kahdeksan vuoden peruskoulutus ja viiden vuoden keskiasteen ammatillinen, muu kuin moottoriajoneuvoalan erikoiskoulutus, jota täydentää kahdeksan vuoden todistettu kokemus ajoneuvokatsastusasemalta tai korjaamolta. Koulutus käsittää yhteensä 113 tunnin pituisen, päätökseen saatetun perus- ja erikoistumiskoulutuksen, jonka kutakin vaihetta on seurannut koe.

Teknikoiden päätökseen saatetun koulutuksen tuntimäärä ja koulutusosioiden yleinen laajuus täsmennetään erikseen teknikoita koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista 28 päivänä marraskuuta 2002 annetussa infrastruktuuriministeriön asetuksessa (Virallinen lehti 2002, N:o 208, kohta 1769).

— junanlähettäjä (”Dyżurny ruchu”)

Koulutus käsittää kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja neljä vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta, joka on erikoistunut raideliikenteeseen, sekä 45 päivän pituisen, junanlähettäjän tehtävään valmistavan kurssin samoin kuin pätevyystutkinnon suorittamisen, tai kahdeksan vuotta peruskoulutusta ja viisi vuotta ammatillista keskiasteen koulutusta, joka on erikoistunut raideliikenteeseen, sekä 63 päivän pituisen junanlähettäjän tehtävään valmistavan kurssin, samoin kuin pätevyystutkinnon suorittamisen.

5. *Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritettu ”National Vocational Qualifications” (kansalliset ammatilliset kelpoisuusehdot) tai ”Scottish Vocational Qualifications” (Skotlannissa sovellettavat ammatilliset kelpoisuusehdot) -järjestelmien mukainen koulutus:*

— hyväksytty eläintenhoitaja (”listed veterinary nurse”)

— kaivossähköinsinööri (”mine electrical engineer”)

— kaivoskoneinsinööri (”mine mechanical engineer”)

— hammasterapeutti (”dental therapist”)

— hammashuoltaja (”dental hygienist”)

— silmäoptikko (”dispensing optician”)

▼B

— kaivoksen turvallisuudesta vastaava henkilö (”mine deputy”)

— sosiaalialan työntekijä — toimeentulotuki (”insolvency practitioner”)

— laillistettu notaari — omaisuuden luovutus (”licensed conveyancer”)

— yliperämies — rahti- ja matkustaja-alukset — rajoituksitta (”first mate — freight/passenger ships — unrestricted”)

— ensimmäinen perämies — rahti- ja matkustaja-alukset — rajoituksitta (”second mate — freight/passenger ships — unrestricted”)

— toinen perämies — rahti- ja matkustaja-alukset — rajoituksitta (”third mate — freight/passenger ships — unrestricted”)

— perämies — rahti- ja matkustaja-alukset — rajoituksitta (”deck officer — freight/passenger ships — unrestricted”)

— konemestari — rahti- ja matkustaja-alukset — rajoittamaton kaupankäyntialue (”engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area”)

— hyväksytty jätehuoltoalan tekninen työntekijä (”certified technically competent person in waste management”)

Koulutus antaa kelpoisuuden, joka on hyväksytty ”National Vocational Qualifications, (NVQ)” (kansallisten ammatillisten kelpoisuusehtojen) -järjestelmässä tai joka on hyväksytty Skotlannissa ”Scottish Vocational Qualifications” (skotlantilaisten ammatillisten kelpoisuusehtojen) -järjestelmässä, ja joka kuuluu Yhdistyneen kuningaskunnan ”National Framework of Vocational Qualifications” -järjestelmän (ammatillisten kelpoisuusehtojen kansallisen järjestelmän) tasoille 3 ja 4.

Nämä tasot määritellään seuraavasti:

— Taso 3: kelpoisuus moniin vaihteleviin työtehtäviin, joita suoritetaan useissa eri yhteyksissä ja joista suurin osa on monimutkaisia ja tavanomaisesta poikkeavia. Usein vaaditaan huomattavaa vastuunottoa ja itsenäisyyttä sekä muiden valvontaa tai ohjausta.

— Taso 4: kelpoisuus monenlaisiin teknisiin tai ammatillisiin työtehtäviin, joita suoritetaan useissa eri yhteyksissä ja joihin liittyy merkittävä henkilökohtainen vastuu ja itsenäisyys. Työhön liittyy usein myös vastuu muiden työstä ja resurssien jakaminen.

▼B

LIITE III

Luettelo 13 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta säännellystä ammatillisesta koulutuksesta

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

Säännellyt koulutusalat, jotka antavat ”National Council for Vocational Qualifications” -toimielimen (ammatillisten kelpoisuusehtojen kansallinen neuvosto) hyväksymän ”National Vocational Qualifications”, (NVQ) (kansallisten ammatillisten kelpoisuusehtojen) -järjestelmän mukaisen kelpoisuuden tai Skotlannissa ”Scottish Vocational Qualifications” (Skotlannissa sovellettavien ammatillisten kelpoisuusehtojen) -järjestelmän mukaisen kelpoisuuden, ja jotka kuuluvat Yhdistyneen kuningaskunnan ”National Framework of Vocational Qualifications” -järjestelmän (ammatillisten kelpoisuusehtojen kansallisen järjestelmän) tasoille 3 ja 4.

Nämä tasot määritellään seuraavasti:

— Taso 3: kelpoisuus moniin vaihteleviin työtehtäviin, joita suoritetaan useissa eri yhteyksissä ja joista suurin osa on monimutkaisia ja tavanomaisesta poikkeavia. Usein vaaditaan huomattavaa vastuunottoa ja itsenäisyyttä sekä muiden valvontaa tai ohjausta.

— Taso 4: kelpoisuus monenlaisiin teknisiin tai ammatillisiin työtehtäviin, joita suoritetaan useissa eri yhteyksissä ja joihin liittyy merkittävä henkilökohtainen vastuu ja itsenäisyys. Työhön liittyy usein myös vastuu muiden työstä ja resurssien jakaminen.

Saksassa:

Seuraavat säännellyt koulutusalat:

— Säännellyt koulutusalat, jotka valmistavat teknisen apulaisen (”technische(r)/Assistent(in)”), kaupallisen avustajan (”kaufmännische(r)/Assistent(in)”) ja sosiaalialan ammatteihin (”soziale Berufe”) sekä valtion hyväksymän puhetaidon opettajan ammattiin (”staatlich geprüfter Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)”), joiden kesto on yhteensä vähintään 13 vuotta ja jotka edellyttävät keskiasteen opintojen (”mittlerer Bildungsabschluss”) suorittamista hyväksytysti ja jotka sisältävät:

  i) vähintään kolme vuotta ([1]) erikoisoppilaitoksessa (”Fachschule”) annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota mahdollisesti täydennetään yksi- tai kaksivuotisella loppututkintoon päättyvällä erikoistumisjaksolla, tai

  ii) vähintään kaksi ja puoli vuotta erikoisoppilaitoksessa (”Fachschule”) annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään kuuden kuukauden työelämään tutustumisella tai vähintään kuuden kuukauden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa, tai

  iii) vähintään kaksi vuotta erikoisoppilaitoksessa (”Fachschule”) annettavaa loppututkintoon päättyvää koulutusta, jota täydennetään vähintään yhden vuoden työelämään tutustumisella tai vähintään yhden vuoden ammattiin perehdyttävällä harjoittelulla hyväksytyssä laitoksessa.

— Säännellyt koulutusalat valtion hyväksymän teknikon (”staatlich geprüfte(r) Techniker(in)”), kaupallisen alan (”Betriebswirt(in)”), suunnittelijan (”Gestalter(in)”) ja perheasiain hoitajan (”Familienpfleger(in)”) ammattiin, joiden kesto on yhteensä vähintään 16 vuotta ja jotka edellyttävät oppivelvollisuuden tai vastaavan koulutuksen suorittamista hyväksytysti (vähimmäiskesto yhdeksän vuotta) ja vähintään kolme vuotta kestävän ammattikoulun (”Berufsschule”) suorittamista, ja jotka sisältävät vähintään kahden vuoden ammattikokemuksen jälkeen vähintään kahden vuoden ajan kokopäiväistä koulutusta tai vastaavan pituisen osapäiväkoulutuksen.

— Säännellyt koulutusalat ja säännellyt jatkokoulutusalat, joiden kesto on yhteensä vähintään 15 vuotta ja jotka edellyttävät oppivelvollisuuden (vähimmäiskesto yhdeksän vuotta) tai ammatillisen koulutuksen (yleensä kolme vuotta) suorittamista hyväksytysti ja jotka sisältävät yleensä vähintään kaksi vuotta ammattikokemusta (useimmissa tapauksissa kolme vuotta) ja tutkinnon jatkokoulutuksen osana, jonka valmistelemiseksi suoritetaan yleensä täyden-

([1]) Kolmen vuoden vähimmäiskestoa voidaan alentaa kahteen vuoteen, jos asianomaisella henkilöllä on kelpoisuus, joka on välttämätön yliopistoon pääsemiseksi (”Abitur”), eli kolmetoista vuotta aiempaa koulutusta, tai ”Fachhochschule”-kouluun pääsemiseksi (”Fachhochschulreife”), eli kaksitoista vuotta aiempaa koulutusta.

▼B

tävää koulutusta joko samanaikaisesti ammattikokemuksen kanssa (vähintään 1 000 tuntia) tai päätoimisesti (vähintään vuosi).

Saksan viranomaiset toimittavat komissiolle ja muille jäsenvaltioille luettelon tässä liitteessä tarkoitetuista koulutusaloista.

Alankomaissa:

— Säännellyt koulutusalat, joiden kesto on yhteensä vähintään 15 vuotta ja jotka edellyttävät kahdeksan vuoden peruskoulutuksen sekä neljän vuoden yleissivistävän keskiasteen koulutuksen (”MAVO”) tai keskiasteen ammatillisen koulutuksen (”VBO”) tai korkeamman tasoisen yleissivistävän keskiasteen koulutuksen suorittamista hyväksytysti ja jotka edellyttävät loppututkintoon päättyviä kolmi- tai nelivuotisia opintoja opistotasoista ammatillista koulutusta antavassa oppilaitoksessa (”MBO”).

— Säännellyt koulutusalat, joiden kesto on yhteensä vähintään 16 vuotta ja jotka edellyttävät kahdeksan vuoden peruskoulutuksen sekä neljän vuoden keskiasteen ammatillisen koulutuksen (”VBO”) tai korkeamman tasoisen yleissivistävän ylemmän keskiasteen koulutuksen suorittamista hyväksytysti ja jotka edellyttävät oppisopimusjärjestelmässä vähintään neljän vuoden ammatillista koulutusta, johon kuuluu vähintään yksi päivä teoreettista koulutusta oppilaitoksessa viikoittain ja muina päivinä käytännön koulutusta koulutuskeskuksessa tai yrityksessä ja joka päättyy toisen tai kolmannen tason tutkintoon.

Alankomaiden viranomaiset toimittavat komissiolle ja muille jäsenvaltioille luettelon tässä liitteessä tarkoitetuista koulutusaloista.

Itävallassa:

— Koulutusalat opistotasoista ammatillista koulutusta antavissa oppilaitoksissa (”Berufsbildende Höhere Schulen”) ja opistotasoista maa- ja metsätalousalan koulutusta antavissa oppilaitoksissa (”Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten”), mukaan luettuna erityismuodot (”einschließlich der Sonderformen”), joiden rakenne ja taso on määritelty laeilla, asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä.

  Koulutusalat kestävät yhteensä vähintään 13 vuotta, ja niihin sisältyy viisi vuotta ammatillista koulutusta, joka päättyy loppututkintoon, jonka suorittaminen hyväksytysti on osoitus ammattipätevyydestä.

— Koulutusalat mestarikouluissa (”Meisterschulen”), mestariluokilla (”Meisterklassen”), teollisissa mestarikouluissa (”Werkmeisterschulen”) tai rakennusalan kouluissa (”Bauhandwerkerschulen”), joiden rakenne ja taso on määritelty laeilla, asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä.

  Koulutusalat kestävät yhteensä vähintään 13 vuotta, ja niihin kuuluu yhdeksän vuoden oppivelvollisuuden suorittaminen, jota seuraa joko vähintään kolme vuotta ammatillista koulutusta erikoisoppilaitoksessa tai vähintään kolme vuotta koulutusta yrityksessä ja samanaikaisesti ammatillisessa oppilaitoksessa (”Berufsschule”), jotka molemmat päättyvät loppututkintoon ja joita täydennetään suorittamalla hyväksytysti vähintään yhden vuoden koulutus mestarikouluissa (”Meisterschulen”), mestariluokilla (”Meisterklassen”), teollisissa mestarikouluissa (”Werkmeisterschulen”) tai rakennusalan kouluissa (”Bauhandwerkerschulen”). Useimmissa tapauksissa kesto on yhteensä vähintään 15 vuotta, ja siihen kuuluvat työelämään tutustumisjaksot, jotka joko edeltävät koulutusta näissä oppilaitoksissa tai joiden yhteydessä osallistutaan koulutukseen osa-aikaisesti (vähintään 960 tuntia).

Itävallan viranomaiset toimittavat komissiolle ja muille jäsenvaltioille luettelon tässä liitteessä tarkoitetuista koulutusaloista.

▼B

LIITE IV

17, 18 ja 19 artiklassa tarkoitettuihin ammattikokemusluokkiin liittyvät toiminnot

Luettelo I

Direktiiviin 64/427/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 69/77/ETY, sekä direktiiveihin 68/366/ETY ja 82/489/ETY sisältyvät pääryhmät

1

Direktiivi 64/427/ETY

(Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta annettu direktiivi 64/429/ETY)

ISIC-luokitus (vastaa ISIC-pääryhmiä 23—24)

Pääryhmä	23	Tekstiilien valmistus
	232	Villapohjaisten tekstiilien jalostus
	233	Puuvillapohjaisten tekstiilien jalostus
	234	Silkkipohjaisten tekstiilien jalostus
	235	Pellava- ja hamppupohjaisten tekstiilien jalostus
	236	Muiden tekstiilikuitujen jalostus (juutti, vulkaanikuidut jne.), köysien valmistus
	237	Trikooneulosten valmistus
	238	Tekstiilien viimeistely
	239	Muu tekstiilituotteiden valmistus
Pääryhmä	24	Jalkineiden, vaatteiden ja vuodevaatteiden valmistus
	241	Jalkineiden mekaaninen valmistus (lukuun ottamatta kumi- ja puujalkineita)
	242	Jalkineiden valmistus käsityönä ja niiden korjaaminen
	243	Vaatteiden valmistus (lukuun ottamatta turkiksia)
	244	Patjojen ja vuodevaatteiden valmistus
	245	Turkistuotteiden valmistus
Pääryhmä	25	Puu- ja korkkituotteiden valmistus (ei kuitenkaan huonekalujen valmistus puusta)
	251	Puun sahaus ja teollinen käsittely
	252	Puolivalmisteiden valmistus puusta
	253	Palkit, puusepäntuotteet, parketit (sarjavalmistus)
	254	Puupakkausten valmistus
	255	Muiden puutuotteiden valmistus (ei kuitenkaan huonekalujen valmistus)
	259	Olki-, korkki-, kori- ja punostuotteiden valmistus; harjojen valmistus
Pääryhmä	26	260 Huonekalujen valmistus puusta
Pääryhmä	27	Paperin ja paperituotteiden valmistus
	271	Massan, paperin ja kartongin valmistus
	272	Paperin ja kartongin jalostus, tuotteiden valmistus massasta

▼B

Pääryhmä	28	280 Kustantaminen, painaminen ja niihin liittyvät teollisuusalat
Pääryhmä	29	Nahan ja nahkatuotteiden valmistus
	291	Parkitseminen
	292	Nahka- ja keinonahkatuotteiden valmistus
ex pääryhmä	30	Kumin ja muovin, tekokuitujen ja tärkkelystuotteiden valmistus
	301	Kumin ja asbestin jalostus
	302	Muovin jalostus
	303	Tekokuitujen valmistus
ex pääryhmä	31	Kemianteollisuus
	311	Peruskemikaalien valmistus ja enemmän tai vähemmän jalostettujen kemikaalien valmistus
	312	Teollisuus- ja maatalouskemikaalien erikoisvalmistus (mukaan luettuna ISIC-ryhmään 312 sisältyvä kasvis- tai eläinperäisten teollisuusrasvojen ja -öljyjen valmistus)
	313	Kotitalous- ja toimistokemikaalien erikoisvalmistus (ei kuitenkaan lääkkeiden ja farmaseuttisten tuotteiden valmistus (ex ISIC-ryhmä 319))
Pääryhmä	32	320 Öljytuotteiden valmistus
Pääryhmä	33	Ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus
	331	Rakennuskeramiikan valmistus
	332	Lasin valmistus
	333	Kivitavaran, posliinin, fajanssin ja tulenkestävien tuotteiden valmistus
	334	Sementin, kalkin ja kipsin valmistus
	335	Betoni- ja sementti- ja kipsituotteiden valmistus rakennustarkoituksiin
	339	Kivituotteiden ja ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus
Pääryhmä	34	Rautametallien ja muiden kuin rautametallien tuotanto ja alkujalostus
	341	Terästeollisuus (EHTY:n perustamissopimuksen mukaisesti, mukaan luettuna integroidut terästeollisuuskoksaamot)
	342	Teräsputkien valmistus
	343	Langanveto, vetäminen, vanneteräksen valssaus, kylmämuovaus
	344	Muiden kuin rautametallien tuotanto ja alkujalostus
	345	Rautametallien ja muiden kuin rautametallien valu

▼B

Pääryhmä	35	Metallituotteiden valmistus (ei kuitenkaan koneiden ja kuljetusvälineiden valmistus)
	351	Metallin takominen, puristaminen, muottiin takominen ja meistäminen
	352	Metallin jatkojalostus, työstö ja päällystäminen
	353	Metallirakenteiden valmistus
	354	Kattiloiden, säiliöiden ja muiden peltituotteiden valmistus
	355	Työkalujen ja täysvalmisteiden valmistus metallista sähkötarvikkeita lukuun ottamatta
	359	Koneteollisuuteen liittyvät toiminnat
Pääryhmä	36	Muiden kuin sähkölaitteiden valmistus
	361	Maatalouskoneiden ja -traktorien valmistus
	362	Konttorikoneiden valmistus
	363	Metallien työstökoneiden, työkalujen ja konetyövälineiden valmistus
	364	Tekstiilikoneiden ja niiden tarvikkeiden valmistus, ompelukoneiden valmistus
	365	Koneiden ja laitteiden valmistus elintarvike- ja kemianteollisuudelle ja niihin liittyvien alojen teollisuudelle
	366	Laitteiden valmistus kaivoksiin, terästeollisuuteen ja valimoihin, maa- ja vesirakentamiseen sekä rakennustyöhön; nosto- ja käsittelylaitteiden valmistus
	367	Siirtolaitteiden valmistus
	368	Muiden erikoislaitteiden valmistus
	369	Muiden ei-sähköisten koneiden ja laitteiden valmistus
Pääryhmä	37	Sähköisten koneiden ja tarvikkeiden valmistus
	371	Sähköjohtojen ja -kaapelien valmistus
	372	Sähköisten voimakoneiden (moottorien, generaattorien, muuntajien, katkaisimien, teollisuuden laitteistojen jne.) valmistus
	373	Sähköisten käyttölaitteiden valmistus
	374	Televiestintälaitteiden, laskimien, mittauslaitteiden ja lääkintälaitteiden valmistus
	375	Sähkölaitteiden, radioiden, televisioiden sekä äänentallennus- ja -toistolaitteiden valmistus
	376	Sähköisten kodinkoneiden valmistus
	377	Lamppujen ja valaistuslaitteiden valmistus
	378	Paristojen ja akkujen valmistus
	379	Korjaus, kokoonpano ja tekninen asennustyö (sähkölaitteiden asennus)

▼B

ex pääryhmä	38	Kulkuneuvojen valmistus
	383	Moottoriajoneuvojen ja niiden varaosien valmistus
	384	Itsenäiset moottoriajoneuvojen, moottoripyörien ja polkupyörien korjaamot
	385	Moottoripyörien, polkupyörien ja niiden varaosien valmistus
	389	Muualle luokittelemattomien kulkuneuvojen valmistus
Pääryhmä	39	Muu valmistus
	391	Tarkkuus-, mittaus- ja tarkkailulaitteiden valmistus
	392	Lääkintä- ja kirurgisten välineiden sekä ortopediavälineiden (ei kuitenkaan ortopedisten jalkineiden) valmistus
	393	Optiikka- ja valokuvausvälineiden valmistus
	394	Kellojen valmistus ja korjaus
	395	Jalokivikorujen ja muiden kultasepäntuotteiden valmistus sekä jalokivien hionta
	396	Soitinten valmistus ja korjaus
	397	Pelien, leikkikalujen ja urheiluvälineiden valmistus
	399	Muu valmistus
Pääryhmä	40	Rakennustyö sekä maa- ja vesirakentaminen
	400	Rakennustyö sekä maa- ja vesirakentaminen (ei erikoisalojen), purku
	401	Talojen rakentaminen (asuinrakennukset ja muut)
	402	Maa- ja vesirakentaminen: teiden, siltojen, rautateiden jne. rakentaminen
	403	Rakennusasennus
	404	Kunnostaminen

2

Direktiivi 68/366/ETY

(Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta annettu direktiivi 68/365/ETY)

NICE-luokitus

Pääryhmä	20A	200 Kasvi- ja eläinöljyjen ja -rasvojen valmistus
	20B	Elintarviketeollisuus (lukuun ottamatta juomien valmistusta)
	201	Teurastus, lihanjalostus ja lihan säilöntä
	202	Meijerituotteiden valmistus
	203	Hedelmien ja vihannesten säilöntä
	204	Kalan ja muiden merestä saatavien tuotteiden säilöntä
	205	Myllytuotteiden valmistus
	206	Leipomotuotteiden, mukaan luettuna korppujen ja keksien valmistus
	207	Sokerin valmistus
	208	Kaakaon, suklaan ja makeisten valmistus
	209	Muiden elintarvikkeiden valmistus

▼B

Pääryhmä	21	Juomateollisuus
	211	Etyylialkoholin valmistus käymisteitse, hiivan ja tislattujen alkoholijuomien valmistus
	212	Viinien ja muiden samankaltaisten ei-mallasjuomien valmistus
	213	Oluen ja maltaiden valmistus
	214	Terveysjuomien ja hiilihapollisten kivennäisvesien valmistus
	ex 30	Kumin ja muovin, tekokuitujen sekä tärkkelystuotteiden valmistus
	304	Tärkkelystuotteiden valmistus

3	
Direktiivi 82/489/ETY	
ISIC-luokitus	
Ex 855	Kauneushoitolat ja manikyristien toiminta, ei kuitenkaan jalkojenhoitotoiminta eikä kauneudenhoito- ja kampaamoalan ammatillisten oppilaitosten toiminta

Luettelo II

Direktiivien 75/368/ETY, 75/369/ETY ja 82/470/ETY pääryhmät

1	
Direktiivi 75/368/ETY(5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toiminta)	
ISIC-luokitus	
ex 04	Kalastus
043	Sisävesikalastus
ex 38	Kulkuneuvojen valmistus
381	Laivojen valmistus ja korjaus
382	Rautatiekaluston valmistus
386	Lentokoneiden valmistus (mukaan luettuna avaruuskaluston valmistus)
ex 71	Seuraaviin ryhmiin kuuluva liikennettä palveleva toiminta ja muu kuin liikennetoiminta
ex 711	Makuu- ja ravintolavaunupalvelut; rautatiekaluston huolto korjaamoilla; vaunujen siivous
ex 712	Kaupunki-, esikaupunki- ja kaukoliikenteen matkustajaliikenteen kaluston huolto
ex 713	Muun tieliikenteen matkustajaliikenteen kaluston (kuten autojen, linja-autojen ja taksien) huolto
ex 714	Tieliikenteen apurakenteiden (kuten teiden, tunnelien ja maksullisten siltojen, tavara-asemien, pysäköintialueiden sekä linja-auto- ja raitiovaunuvarikkojen) ylläpito ja huolto
ex 716	Sisävesiliikennettä palveleva toiminta (kuten vesiväylien, satamien ja muiden sisävesiliikenteen laitosten toimintaan ja huoltoon liittyvät palvelut, hinaus ja luotsaus satamissa, reimarointi, laivojen lastaus ja purku ja muut vastaavat toiminnat, kuten laivojen pelastuspalvelut, hinaus, kanoottihuoltamon pito)

▼B

73	Posti- ja teleliikenne
ex 85	Henkilökohtaiset palvelut
854	Pesulat ja pesulapalvelut, kemialliset pesulat
ex 856	Valokuvaamot: muotokuvaus ja kaupallinen valokuvaus, lukuun ottamatta toimittaja-valokuvaajan toimintaa
ex 859	Muualle luokittelemattomat henkilökohtaiset palvelut (yksinomaan rakennus- tai laitossiivous ja -huolto)

2

Direktiivi 75/369/ETY (6 artikla: kun toimintaa pidetään teollisuus- tai pienteollisuusluonteisena)

ISIC-luokitus

Seuraavien toimintojen liikkuva harjoittaminen:

a) tavaroiden ostaminen ja myyminen:

— kun sitä harjoittavat kulkukauppiaat, katukauppiaat tai kaupustelijat (ex ISIC-ryhmä 612)

— kun sitä harjoitetaan kauppahalleissa muissa kuin kiinteissä rakennelmissa sekä toreilla.

b) toiminnat, joita koskevissa jo toteutetuissa siirtymätoimenpiteissä nimenomaan suljetaan pois kyseisten toimintojen liikkuva harjoittaminen tai sitä ei mainita.

3

Direktiivi 82/470/ETY (6 artiklan 1 ja 3 kohta)

ISIC-luokituksen ryhmät 718 ja 720

Tarkoitettuja toimintoja ovat etenkin:

— matkustamisen tarkoituksesta riippumatta kaikenlainen matkojen ja matkakohteessa oleskelujen järjestäminen, myytäväksi tarjoaminen ja myyminen, suoraan tai välittäjänä, yksittäin tai suoritusten kokonaisuuksina (kuljetus, ateriat, majoitus, retket yms.) [2 artiklan B kohdan a alakohta]

— toimiminen välittäjänä eri kuljetusmuotojen toimeksisaajien ja tavarantoimittajien tai -vastaanottajien välillä suorittaen erilaisia tähän liittyviä toimia:

aa) tekemällä päämiestensä puolesta sopimuksia kuljetusten toimeksisaajien kanssa

bb) valitsemalla päämiehelleen kannattavimpana pidettävä kuljetustapa, -yhtiö ja -reitti

cc) huolehtimalla kuljetuksen teknisistä järjestelyistä (esimerkiksi kuljetuksen vaatimasta pakkaamisesta), suorittamalla kuljetukseen liittyviä erilaisia toimenpiteitä (esimerkiksi jäiden toimittaminen jäähdytettyihin tavaravaunuihin)

dd) hoitamalla kuljetukseen liittyviä muodollisuuksia kuten rahtikirjojen laatimista; lastaamalla ja purkamalla lähetyksiä

ee) sovittamalla yhteen kuljetuksen eri vaiheita, huolehtimalla lähetyksen kauttakulusta, jälleenlähettämisestä, uudelleenlastauksesta ja muista terminaalitoiminnoista

ff) huolehtimalla sekä rahdista että kuljetuksen järjestämisestä ja kuljetusvälineiden hankkimisesta tavarantoimittajien tai -vastaanottajien lukuun:

— kuljetusmaksujen laskeminen ja niiden tilityksen valvonta

— tiettyjen toimien toteuttaminen pysyvästi tai tilapäisesti varustajan tai meriliikenteenharjoittajan nimissä ja lukuun (satamaviranomaisten, aluksen tavarantoimittajayritysten jne. kanssa)

[2 artiklan A kohdan a, b tai d alakohdan mukaiset toiminnat].

▼B

Luettelo III

Direktiivit 64/222/ETY, 68/364/ETY, 68/368/ETY, 75/368/ETY, 75/369/ETY, 70/523/ETY ja 82/470/ETY

1

Direktiivi 64/222/ETY

(Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta annetut direktiivit 64/223/ETY ja 64/224/ETY)

1. Itsenäisten ammatinharjoittajien toiminta tukkukaupan alalla, lukuun ottamatta lääke- ja apteekkituotteiden, myrkyllisten tuotteiden ja patogeenien sekä hiilen tukkukauppaa (ex ISIC-ryhmä 611).
2. Ammatillinen toiminta välittäjänä, jonka tehtävänä on yhden tai usean toimeksiannon nojalla valmistella tai tehdä kauppatoimia muiden nimissä ja lukuun.
3. Ammatillinen toiminta välittäjänä, joka muutoin kuin pysyvänä tehtävänään luo yhteyksiä sellaisten henkilöiden välille, jotka haluavat tehdä sopimuksia suoraan, valmistelee heidän kauppatoimiaan tai auttaa niiden tekemisessä.
4. Ammatillinen toiminta välittäjänä, joka tekee omissa nimissään kauppatoimia muiden lukuun.
5. Ammatillinen toiminta välittäjänä, joka toteuttaa muiden lukuun tukkutavaran huutokauppoja.
6. Ammatillinen toiminta välittäjänä, joka kerää tilauksia ovelta ovelle -myynnillä.
7. Yhden tai usean kauppa-, teollisuus- tai käsiteollisuusyrityksen palveluksessa palkallista työtä tekevän välittäjän ammatillisesti toteuttama palveluntarjoamistoiminta.

2

Direktiivi 68/364/ETY

(Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta annettu direktiivi 68/363/ETY)

Ex ISIC-ryhmä 612: Vähittäiskauppa

Ulkopuolelle jätetyt toiminnat:

012	Maatalouskoneiden vuokraus
640	Kiinteistöjen vuokraus
713	Autojen, vaunujen ja hevosten vuokraus
718	Junavaunujen vuokraus
839	Koneiden vuokraus kauppaliikkeille
841	Elokuvateatteripaikkojen ja elokuvien vuokraus
842	Teatteripaikkojen ja -tarvikkeiden vuokraus
843	Veneiden, polkupyörien ja peliautomaattien vuokraus
853	Kalustettujen huoneiden vuokraus
854	Pestyjen liinavaatteiden vuokraus
859	Vaatteiden vuokraus

3

Direktiivi 68/368/ETY

(Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta annettu direktiivi 68/367/ETY)

ISIC-luokitus

Ex ISIC-pääryhmä 85

▼B

1. Ravintolat, kahvilat, baarit ja muut anniskelu- ja ruokapaikat (ISIC-ryhmä 852).

2. Kalustettuja huoneita vuokraavat hotellit ja vastaavat laitokset, leirintäalueet (ISIC-ryhmä 853).

4

Direktiivi 75/368/ETY (7 artikla)

Kaikki direktiivin 75/368/ETY liitteeseen sisältyvät toiminnat, ei kuitenkaan kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa mainitut toiminnat (tämän liitteen luettelossa II oleva 1 kohta)

ISIC-luokitus

Ex 62	Pankit ja muut rahoituslaitokset	
	Ex 620	Patenttitoimistot ja patenttioikeusmaksujen jakeluyritykset
Ex 71	Liikenne	
	Ex 713	Maanteiden matkustajaliikenne, ei kuitenkaan moottoriajoneuvoilla harjoitettu liikenne
	Ex 719	Nestemäisten hiilivetyjen ja muiden nestemäisten kemiallisten tuotteiden kuljetus putkistossa
Ex 82	Yhteisöpalvelut	
	827	Kirjastot, museot, kasvitieteelliset puutarhat ja eläintarhat
Ex 84	Virkistyspalvelut	
	843	Muualle luokittelemattomat virkistyspalvelut — urheilutoiminta (urheilukentät, urheilujärjestöt jne.), ei kuitenkaan liikunnanohjaajan toiminta — kilpailutoiminta (kilpatallit, kilparadat, kilpakentät jne.) — muu virkistystoiminta (sirkukset, huvipuistot, muut huvitoiminnat jne.)
Ex 85	Henkilökohtaiset palvelut	
	Ex 851	Kotipalvelut
	Ex 855	Kauneushoitolat ja manikyristien toiminta, ei kuitenkaan jalkojenhoitotoiminta eikä kauneudenhoito- ja kampaamoalan ammatillisten oppilaitosten toiminta
	Ex 859	Muualle luokittelemattomat henkilökohtaiset palvelut, ei kuitenkaan urheiluhierojien ja lääkinnällisten hierojien eikä vuoristo-oppaiden toiminta, ryhmiteltynä seuraavasti: — desinfiointi ja tuhoeläintorjunta — vaatteiden vuokraus ja tavaransäilytys — avioliittovälitystoimistot ja vastaavat palvelut — astrologia ja ennustustyyppinen toiminta — puhtaanapitopalvelut ja niihin liittyvä toiminta — hautauspalvelut ja hautausmaiden hoito — matkaoppaat ja -tulkit

5

Direktiivi 75/369/ETY (5 artikla)

Seuraavien toimintojen liikkuva harjoittaminen:

a) tavaroiden ostaminen ja myyminen:

▼B

— kun sitä harjoittavat kulkukauppiaat, katukauppiaat tai kaupustelijat (ISIC-ryhmä 612)

— kun sitä harjoitetaan kauppahalleissa muissa kuin kiinteissä rakennelmissa sekä toreilla

b) toiminnat, joita koskevissa siirtymätoimenpiteissä nimenomaan suljetaan pois kyseisten toimintojen liikkuva harjoittaminen tai sitä ei mainita.

6

Direktiivi 70/523/ETY

Itsenäisten ammatinharjoittajien toiminta hiilen tukkukaupassa ja välittäjien toiminta hiilikaupan alalla (ex ISIC-luokituksen ryhmä 6112)

7

Direktiivi 82/470/ETY (6 artiklan 2 kohta)

[2 artiklan A kohdan c ja e alakohdassa, B kohdan b alakohdassa sekä C ja D kohdassa mainitut toiminnat]

Näitä toimintoja ovat etenkin:

— junavaunujen antaminen vuokralle henkilö- tai tavaraliikenteeseen

— välittäjänä toimiminen laivojen ostossa, myynnissä tai vuokrauksessa

— maastamuuttajien kuljetusta koskevien sopimusten valmistelu, neuvottelu ja tekeminen

— kaikkien esineiden ja tavaroiden ottaminen säilytettäväksi tallettajan lukuun, tullimenettelyssä tai ei, varastoissa, talletusmakasiineissa, huonekaluvarastoissa, kylmävarastoissa, siiloissa jne.

— säilytettäväksi otettua esinettä tai tavaraa edustavan asiakirjan antaminen tallettajalle

— tarhojen, ravinnon ja myyntipaikkojen hankkiminen karjalle, joka on väliaikaisessa säilytyksessä joko ennen myyntiä tai kauttakuljetuksessa markkinoille tai markkinoilta

— moottoriajoneuvojen valvonnan tai teknisen asiantuntija-arvioinnin harjoittaminen

— tavaroiden mittaus, punnitus ja niiden tilavuuden mittaus

▼B

LIITE V

Koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuva tunnustaminen

V.1. LÄÄKÄRIT

5.1.1 *Lääkärin peruskoulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viiteajankohta
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. joulukuuta 1976
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”магистър” по ”Медицина” и професионална квалификация ”Магистър-лекар”	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1. tammikuuta 2007
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. toukokuuta 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. joulukuuta 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. joulukuuta 1976

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viiteajankohta
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. toukokuuta 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. tammikuuta 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. tammikuuta 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. joulukuuta 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. joulukuuta 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. joulukuuta 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. toukokuuta 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. toukokuuta 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. toukokuuta 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. joulukuuta 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. toukokuuta 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1. toukokuuta 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. joulukuuta 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. tammikuuta 1994

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viiteajankohta
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem ”lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. toukokuuta 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. tammikuuta 1986
▼M1 România	Diplomă de licenţă de doctor medic	Universităţi		1. tammikuuta 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza		1. toukokuuta 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor medicíny” (”MUDr.”)	Vysoká škola		1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. tammikuuta 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. tammikuuta 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. joulukuuta 1976

5.1.2 *Erikoislääkärin koulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Viiteajankohta
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. joulukuuta 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1. tammikuuta 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. toukokuuta 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. joulukuuta 1976

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Viiteajankohta
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. joulukuuta 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. toukokuuta 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. tammikuuta 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. tammikuuta 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. joulukuuta 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. joulukuuta 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. joulukuuta 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. toukokuuta 2004
Latvija	”Sertifikāts”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. toukokuuta 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. toukokuuta 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. joulukuuta 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. toukokuuta 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. toukokuuta 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. joulukuuta 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1. tammikuuta 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. toukokuuta 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. tammikuuta 1986
▼M1 România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1. tammikuuta 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. toukokuuta 2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Viiteajankohta
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. tammikuuta 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. tammikuuta 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. joulukuuta 1976

▼M1

5.1.3 *Lääketieteen erikoisalojen nimikkeet*

Maa	Anestesiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Kirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Maa	Anestesiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Kirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Maa	Neurokirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Naistentaudit ja synnytykset Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Maa	Neurokirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Naistentaudit ja synnytykset Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Maa	Sisätaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Silmätaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Maa	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Lastentaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Maa	Keuhkosairaudet Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Urologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Maa	Keuhkosairaudet Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Urologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Maa	Ortopedia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Patologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Maa	Ortopedia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Patologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie şi traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Maa	Neurologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Psykiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Maa	Neurologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Psykiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Maa	Diagnostinen radiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Sädehoito Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Maa	Diagnostinen radiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Sädehoito Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Maa	Plastiikkakirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Kliininen biologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Maa	Plastiikkakirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Kliininen biologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Maa	Kliininen mikrobiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Kliininen kemia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Maa	Kliininen mikrobiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Kliininen kemia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Maa	Immunologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Thoraxkirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kumoamispäivä:
(*) 1. tammikuuta 1983.

▼M1

Maa	Lastenkirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Verisuonikirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurġija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Dates of repeal within the meaning of Article 27(3):
(*) 1 January 1983

Maa	Kardiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Gastroenterologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Maa	Kardiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Gastroenterologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Maa	Reumatologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Kliininen hematologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Maa	Reumatologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Kliininen hematologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta
	Nimike	Nimike
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Maa	Endokrinologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Fysiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Maa	Endokrinologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Fysiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta
	Nimike	Nimike
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Maa	Neuropsykiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Iho- ja sukupuolitaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Maa	Neuropsykiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Iho- ja sukupuolitaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta
	Nimike	Nimike
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kumoamispäivä:
(*) 1. elokuuta 1987 lukuun ottamatta henkilöitä, joiden koulutus on alkanut sitä ennen.
(**) 31. joulukuuta 1971
(***) 31. lokakuuta 1999
(****) Asiakirjoja ei enää anneta, jos koulutus on alkanut 5. maaliskuuta 1982 jälkeen.
(*****) 9. heinäkuuta 1984

Maa	Radiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Lastenpsykiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Maa	Radiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Lastenpsykiatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kumoamispäivä:
(*) 3. joulukuuta 1971
(**) 31. lokakuuta 1993
(***) Asiakirjoja ei enää anneta, jos koulutus on alkanut ennen vuotta 1982.
(****) 8. heinäkuuta 1984

Maa	Geriatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Nefrologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Maa	Geriatria Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Nefrologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie şi gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Maa	Tarttuvat sairaudet Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Terveydenhuolto Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecţioase	Sănătate publică şi management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Maa	Tarttuvat sairaudet Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Terveydenhuolto Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Maa	Kliininen farmakologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Työterveyshuolto Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼**M1**

Maa	Allergologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Isotooppitutkimukset Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Maa	Leukakirurgia (lääkärin peruskoulutus) Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike
Belgique/België/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼**M1**

Maa	Leukakirurgia (lääkärin peruskoulutus) Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Maa	Hematologiset laboratoriotutkimukset Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Maa	Hematologiset laboratoriotutkimukset Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kumoamispäivä:
(*) 1. tammikuuta 1983 lukuun ottamatta henkilöitä, joiden koulutus on alkanut ennen kyseistä päivää ja päättynyt ennen vuoden 1988 loppua.

Maa	Stomatologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Ihotaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Maa	Stomatologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta	Ihotaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kumoamispäivä:
(*) 31. joulukuuta 1994

Maa	Sukupuolitaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Trooppiset taudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Maa	Sukupuolitaudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Trooppiset taudit Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Maa	Gastroenterologinen kirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Tapaturmat Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgenţă
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Maa	Gastroenterologinen kirurgia Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta	Tapaturmat Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta
	Nimike	Nimike
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kumoamispäivä:
(*) 1. tammikuuta 1983

Maa	Kliininen neurofysiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Suu- ja leukakirurgia (lääkärin ja hammaslääkärin peruskoulutus) ([1]) Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Maa	Kliininen neurofysiologia Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta	Suu- ja leukakirurgia (lääkärin ja hammaslääkärin peruskoulutus) (1) Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta
	Nimike	Nimike
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Suu- ja leukakirurgian erikoisalan koulutuksesta annettavaan asiakirjaan johtavan koulutuksen (lääkärin ja hammaslääkärin peruskoulutus) edellytyksenä on, että hakija on suorittanut hyväksytysti lääkärin peruskoulutuksen (24 artikla) ja lisäksi suorittanut hyväksytysti hammaslääkärin peruskoulutuksen (34 artikla).

▼B

5.1.4 *Yleislääkärin koulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Ammattinimike	Viiteajankohta
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. joulukuuta 1994
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1. tammikuuta 2007
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci ”všeobecné lékařství”	Všeobecný lékař	1. toukokuuta 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. joulukuuta 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. joulukuuta 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. toukokuuta 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. joulukuuta 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. joulukuuta 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. joulukuuta 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. joulukuuta 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. joulukuuta 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. toukokuuta 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1. toukokuuta 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. toukokuuta 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31. joulukuuta 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. toukokuuta 2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1. toukokuuta 2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Ammattinimike	Viiteajankohta
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. joulukuuta 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. joulukuuta 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. toukokuuta 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. joulukuuta 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1. tammikuuta 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. toukokuuta 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore ”všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. joulukuuta 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. joulukuuta 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. joulukuuta 1994

V.2. YLEISSAIRAANHOIDOSTA VASTAAVAT SAIRAANHOITAJAT

5.2.1 *Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutusohjelma*

Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksesta annettavaan asiakirjaan johtavan koulutusohjelman on sisällettävä seuraavat kaksi osaa ja vähintään siinä mainitut oppiaineet.

A. Teoreettinen opetus

a. Sairaanhoito:
- ammatin luonne ja ammattietiikka
- terveyden- ja sairaanhoidon yleisperiaatteet
- sairaanhoidon periaatteet ja:
  - yleislääketiede ja lääketieteen erikoisalat
  - yleiskirurgia ja kirurgian erikoisalat
  - lastenhoito ja lastentaudit
  - äitiyshuolto
  - mielenterveys ja psykiatria
  - vanhusten hoito ja geriatria

b. Perustieteet:
- anatomia ja fysiologia
- patologia
- bakteriologia, virologia ja parasitologia
- biofysiikka, biokemia ja radiologia
- ravitsemusoppi
- terveydenhoito:
  - sairauksien ehkäisy
  - terveyskasvatus
- farmakologia

c. Yhteiskuntatieteet:
- sosiologia
- psykologia
- hallinnon periaatteet
- opetuksen periaatteet
- sosiaali- ja terveyslainsäädäntö
- sairaanhoitoon liittyvät oikeudelliset kysymykset

▼B

B. Kliininen opetus

— Sairaanhoito ja:

— yleislääketiede ja lääketieteen erikoisalat

— yleiskirurgia ja kirurgian erikoisalat

— lastenhoito ja lastentaudit

— äitiyshuolto

— mielenterveys ja psykiatria

— vanhusten hoito ja geriatria

— kotisairaanhoito

Yhtä tai useampia näistä oppiaineista voidaan opettaa muiden aineiden osana tai niiden yhteydessä.

Teoreettisen opetuksen on oltava tasapainossa ja sovitettu yhteen kliinisen opetuksen kanssa niin, että opiskelijalla on mahdollisuus asianmukaisella tavalla hankkia tässä liitteessä tarkoitetut tiedot ja taidot.

5.2.2 *Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
België/Belgique/Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. kesäkuuta 1979
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Бакалавър” с професионална квалификация ”Медицинска сестра”	Университет	Медицинска сестра	1. tammikuuta 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), ja siihen liittyen seuraava todistus: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1. toukokuuta 2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), ja siihen liittyen seuraava todistus: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. kesäkuuta 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29. kesäkuuta 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. toukokuuta 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1. tammikuuta 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. tammikuuta 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29. kesäkuuta 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. kesäkuuta 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. kesäkuuta 1979

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. toukokuuta 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. toukokuuta 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. toukokuuta 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. kesäkuuta 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. toukokuuta 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. toukokuuta 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. kesäkuuta 1979
Österreich	1. Diplom als "Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger" 2. Diplom als "Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger"	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. tammikuuta 1994

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem ”magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (toimivaltaisten viranomaisten tunnustama korkeakoulu)	Pielegniarka	1. toukokuuta 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. tammikuuta 1986
▼M1				
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1. tammikuuta 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. toukokuuta 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”magister z ošetrovateľstva” (”Mgr.”) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”bakalár z ošetrovateľstva” (”Bc.”) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. tammikuuta 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. tammikuuta 1994

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. kesäkuuta 1979

V.3. HAMMASLÄÄKÄRIT

5.3.1 *Hammaslääkärin koulutusohjelma*

Hammaslääkärin koulutuksesta annettavaan asiakirjaan johtavan koulutusohjelman on sisällettävä vähintään seuraavassa mainitut oppiaineet. Yhtä tai useampia näistä oppiaineista voidaan opettaa muiden aineiden osana tai niiden yhteydessä.

A. Perusoppiaineet

— kemia

— fysiikka

— biologia

B. Lääketieteellis-biologiset oppiaineet ja yleislääketieteelliset oppiaineet

— anatomia

— embryologia

— histologia, mukaan luettuna sytologia

— fysiologia

— biokemia (tai fysiologinen kemia)

— patologinen anatomia

— yleinen patologia

— farmakologia

— mikrobiologia

— hygienia

— sairauksien ennaltaehkäisy ja epidemiologia

— radiologia

— fysiatria

— yleiskirurgia

— yleislääketiede, mukaan luettuna lastentaudit

— korva-, nenä- ja kurkkutaudit

— iho- ja sukupuolitaudit

— yleinen psykologia-psykopatologia-neuropatologia

— anestesiologia

C. Suoraan hammaslääketieteeseen liittyvät oppiaineet

— protetiikka

— hammashoidon materiaalit ja laitteet

— konservatiivinen hammaslääketiede

— ehkäisevä hammaslääketiede

— anestesiologia ja sedaatio hammaslääketieteessä

— hammas- ja suukirurgia

— hammas- ja suupatologia

— kliininen harjoittelu

— lasten hammashoito

— oikomishoito

— parodontologia

— hammaslääketieteellinen radiologia

— purenta ja leukojen toiminta

— ammattiorganisaatio, ammattietiikka ja lainsäädäntö

— hammaslääkärintoimen sosiaaliset näkökohdat

5.3.2 *Hammaslääkärin peruskoulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Ammattinimike	Viiteajankohta
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28. tammikuuta 1980

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Ammattinimike	Viiteajankohta
		Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française			
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Магистър” по ”Дентална медицина” с професионална квалификация ”Магистър-лекар по дентална медицина”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1. tammikuuta 2007
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. toukokuuta 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. tammikuuta 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. tammikuuta 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. toukokuuta 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1. tammikuuta 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. tammikuuta 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. tammikuuta 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. tammikuuta 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. tammikuuta 1980

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Ammattinimike	Viiteajankohta
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. toukokuuta 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un ”Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1. toukokuuta 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. toukokuuta 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. tammikuuta 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. toukokuuta 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita’ ta Malta		Kirurgu Dentali	1. toukokuuta 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. tammikuuta 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades ”Doktor der Zahnheilkunde”	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. tammikuuta 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem ”lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. toukokuuta 2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Ammattinimike	Viiteajankohta
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. tammikuuta 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1. lokakuuta 2003
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. toukokuuta 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor zubného lekárstva” (”MDDr.”)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1. tammikuuta 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. tammikuuta 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. tammikuuta 1980

5.3.3 *Erikoishammaslääkärin koulutuksesta annettavat asiakirjat*

Oikomishoito			
Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Viiteajankohta
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. tammikuuta 2005

▼B

Oikomishoito			
Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Viiteajankohta
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по ”Ортодонтия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. tammikuuta 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. tammikuuta 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. tammikuuta 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1. toukokuuta 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. tammikuuta 2003
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. tammikuuta 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. tammikuuta 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. toukokuuta 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. toukokuuta 2004
Latvija	”Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. toukokuuta 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. toukokuuta 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. toukokuuta 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. toukokuuta 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. tammikuuta 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. toukokuuta 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. toukokuuta 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. tammikuuta 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. tammikuuta 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. tammikuuta 1980

▼B

Suukirurgia			
Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Viiteajankohta
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по ”Орална хирургия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. tammikuuta 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. tammikuuta 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28. tammikuuta 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. tammikuuta 1981
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. tammikuuta 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. toukokuuta 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. toukokuuta 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. toukokuuta 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. toukokuuta 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. toukokuuta 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. tammikuuta 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. toukokuuta 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. tammikuuta 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. tammikuuta 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. tammikuuta 1980

▼B

V.4. ELÄINLÄÄKÄRIT

5.4.1 *Eläinlääkärin opinto-ohjelma*

Eläinlääkärin koulutuksesta annettavaan asiakirjaan johtavan koulutusohjelman on sisällettävä vähintään seuraavassa mainitut oppiaineet.

Opetusta yhdessä tai useammassa näistä aineista voidaan antaa muiden aineiden osana tai niiden yhteydessä.

A. Perusopinnot

— fysiikka

— kemia

— eläintiede

— kasvitiede

— biomatematiikka

B. Erityisopinnot

a. Perustieteet

— anatomia (histologia ja embryologia mukaan luettuna)
— fysiologia

— biokemia

— genetiikka

— farmakologia

— farmasia

— toksikologia

— mikrobiologia

— immunologia

— epidemiologia

— ammattietiikka

b. Kliiniset tieteet

— obstetriikka

— patologia (mukaan luettuna patologinen anatomia)

— parasitologia

— sisätautioppi ja kirurgia (mukaan luettuna anestesiologia)

— kliinistä opetusta, jossa käsitellään kotieläimiä, siipikarjaa ja muita eläinlajeja

— ennaltaehkäisevä lääketiede

— radiologia

— lisääntyminen ja lisääntymiseen liittyvät sairaudet

— eläinlääkintöhallinto ja eläinlääketieteellinen kansanterveystyö

— eläinlääketieteellinen lainsäädäntö ja oikeuslääketiede

— sairauksien hoito-oppi

— propedeutiikka

c. Eläinten tuotanto

— eläinten tuotanto

— ruokintaoppi

— agronomia

— maatalousekonomia

— kotieläinten hoito

— eläinlääkintähygienia

— etologia ja eläintensuojelu

d. Elintarvikehygienia

— eläinkunnasta peräisin olevien ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden tarkastus ja valvonta

— elintarvikehygienia ja -teknologia

— käytännön harjoittelu (mukaan luettuna käytännön työ teurastamolla ja elintarviketehtaalla)

Käytännön harjoittelu voidaan suorittaa harjoittelujakson muodossa edellyttäen, että kyseinen harjoittelu on kokopäiväistä ja suoritetaan toimivaltaisen viranomaisen suoran valvonnan alaisena ja ettei harjoittelujakso ole kuutta kuukautta pidempi viiden vuoden koulutuksen kokonaismäärästä.

Teoreettisen ja käytännöllisen opetuksen on oltava tasapainossa ja sovitettu yhteen eri oppiaineryhmien välillä siten, että opiskelija saa asianmukaisella tavalla eläinlääkärin kaikissa tehtävissä tarvittavat tiedot ja tarvittavan kokemuksen.

5.4.2 *Eläinlääkärin koulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viiteajankohta
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent		21. joulukuuta 1980

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viiteajankohta
		d'enseignement de la Communauté française		
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1. tammikuuta 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. toukokuuta 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. joulukuuta 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abscnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. joulukuuta 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. toukokuuta 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. tammikuuta 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. tammikuuta 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. joulukuuta 1980

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viiteajankohta
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. joulukuuta 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. tammikuuta 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. toukokuuta 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. toukokuuta 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. toukokuuta 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. joulukuuta 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1. toukokuuta 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1. toukokuuta 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/ veeartse-nijkundig examen			21. joulukuuta 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. tammikuuta 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. toukokuuta 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. tammikuuta 1986

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viiteajankohta
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1. tammikuuta 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. toukokuuta 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor veterinárskej medicíny” (”MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1. tammikuuta 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. tammikuuta 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21. joulukuuta 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

▼B

V.5. KÄTILÖT

5.5.1 *Kätilön koulutusohjelma (koulutuslinjat I ja II)*

Kätilön koulutuksesta annettavaan asiakirjaan johtavan koulutusohjelman on sisällettävä seuraavat kaksi osaa:

▼B

A. Teoreettinen ja tekninen opetus

a. Yleiset oppiaineet

— anatomian ja fysiologian perusteet

— patologian perusteet

— bakteriologian, virologian ja parasitologian perusteet

— biofysiikan, biokemian ja radiologian perusteet

— lastentautioppi, erityisesti vastasyntyneiden sairaudet

— terveydenhoito, terveyskasvatus, sairauksien ehkäisy, sairauksien varhaisdiagnosointi

— ravitsemus ja ravitsemusoppi, erityisesti naisten, vastasyntyneiden ja imeväisten osalta

— sosiologian ja sosiaalilääketieteen perusteet

— farmakologian perusteet

— psykologia

— kasvatustiede

— terveys- ja sosiaalilainsäädäntö ja terveydenhuollon organisaatio

— ammattietiikka ja -lainsäädäntö

— sukupuolikasvatus ja perhesuunnittelu

— äidin ja lapsen oikeusturva

b. Kätilöntoimeen liittyvät oppiaineet

— anatomia ja fysiologia

— embryologia ja sikiön kehitys

— raskaus, synnytys ja lapsivuodeaika

— gynekologinen ja obstetrinen patologia

— synnytys- ja vanhempainvalmennus, mukaan luettuna psykologiset näkökohdat

— synnytykseen valmistaminen (mukaan luettuna obstetristen teknisten apuvälineiden tuntemus ja käyttö)

— kivunlievitys, nukutus ja elvytys

— vastasyntyneen fysiologia ja patologia

— vastasyntyneen hoito ja seuranta

— psykologiset ja sosiaaliset tekijät

B. Kliininen ja käytännön koulutus

Koulutukseen tulee liittyä asianmukainen ohjaus:

— Raskausneuvonta, joka käsittää vähintään 100 ennen synnytystä tehtyä tutkimusta.

— Vähintään 40 raskauden seuranta ja hoito.

— Vähintään 40 synnytyksen hoitaminen; jos opiskelija ei voi hoitaa näin monta synnytystä potilaiden vähyyden vuoksi, voidaan hyväksyä vähintään 30 synnytyksen hoitaminen edellyttäen, että opiskelija lisäksi avustaa 20 synnytyksessä.

— Avustaminen yhdessä tai kahdessa perätilasynnytyksessä. Jos tämä ei ole mahdollista sen vuoksi, ettei perätilasynnytyksiä ole, harjoittelu voidaan suorittaa simuloidussa tilanteessa.

— Välilihan leikkauksen tekeminen ja haavan ompelu. Haavan ompelua opetetaan sekä teoriassa että käytännössä. Haavan ompelun opetukseen kuuluu sekä välilihanleikkaushaavan että pelkän välilihan repeämän ompelu. Opetus voidaan antaa simuloidussa tilanteessa, jos se on aivan välttämätöntä.

— Seuranta ja hoito 40 riskisynnyttäjälle raskauden, synnytyksen tai lapsivuodeajan aikana.

— Vähintään 100 lapsivuoteisen naisen ja terveen vastasyntyneen seuranta ja hoito (tutkimus mukaan luettuna) synnytyksen jälkeen.

— Erityishoitoa tarvitsevien vastasyntyneiden seuranta ja hoito, mukaan luettuna keskoset, yliaikaiset, alipainoiset ja sairaat lapset.

— Gynekologisten ja obstetristen sairauksien hoito.

— Perehdytys sisätautien ja kirurgisten sairauksien hoitoon. Perehdytys sisältää teoreettista opetusta ja käytännön harjoittelua.

Teoreettisen ja teknisen opetuksen (koulutusohjelman osa A) on oltava tasapainossa ja sovitettu yhteen kliinisen koulutuksen kanssa (koulutusohjelman osa B) niin, että että opiskelijalla on mahdollisuus hankkia riittävästi tässä liitteessä tarkoitettua tietoa ja kokemusta.

Kliininen opetus (koulutusohjelman osa B) annetaan ohjattuna käytännön työpaikkakoulutuksena sairaalan osastoilla tai muissa toimivaltaisten viranomaisten tai elinten hyväksymissä terveydenhuollon yksiköissä. Kätilöopiskelijat osallistuvat harjoittelun osana yksikköjen toimintaan, sikäli kuin se liittyy heidän koulutukseensa. Heidät perehdytetään kätilöntoimeen liittyviin tehtäviin.

▼B

5.5.2 *Kätilön koulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. tammikuuta 1983
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Бакалавър” с професионална квалификация ”Акушерка”	Университет	Акушерка	1. tammikuuta 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. toukokuuta 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. tammikuuta 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. tammikuuta 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. toukokuuta 2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)	— Μαία — Μαιευτής	23. tammikuuta 1983
	2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ)	2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. tammikuuta 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. tammikuuta 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. tammikuuta 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. tammikuuta 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. toukokuuta 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. toukokuuta 2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1. toukokuuta 2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. tammikuuta 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1. toukokuuta 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. toukokuuta 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23. tammikuuta 1983

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. tammikuuta 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem ”magister położnictwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (toimivaltaisten viranomaisten tunnustama korkeakoulu)	Położna	1. toukokuuta 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. tammikuuta 1986
	2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica	2. Escolas Superiores de Enfermagem		
	3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde		

▼M1

România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1. tammikuuta 2007

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. toukokuuta 2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Ammattinimike	Viiteajankohta
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”bakalár z pôrodnej asistencie” (”Bc.”) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuolto-oppi-laitokset/hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1. tammikuuta 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. tammikuuta 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. tammikuuta 1983

V.6. PROVIISORIT

5.6.1 *Proviisorin koulutusohjelma*

— kasvi- ja eläinbiologia

— fysiikka

— yleinen ja epäorgaaninen kemia

— orgaaninen kemia

— analyyttinen kemia

— farmaseuttinen kemia, mukaan luettuna lääkevalmisteiden analysointi

— yleinen ja sovellettu (lääketieteellinen) biokemia

— anatomia ja fysiologia, lääketieteellinen terminologia

— mikrobiologia

— farmakologia ja lääkehoito

— farmaseuttinen teknologia

— toksikologia

— farmakognosia

— lainsäädäntö ja tarvittaessa ammattietiikka

Kaikkien koulutusohjelman vähimmäisvaatimuksiin kuuluvien oppiaineiden teoreettisessa ja käytännöllisessä opetuksessa on painotettava riittävästi teoriaa opetuksen yliopistollisen luonteen säilyttämiseksi.

▼B

5.6.2 *Proviisorin koulutuksesta annettavat asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Tutkintotodistukseen liitettävä todistus	Viiteajankohta
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. lokakuuta 1987
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт"	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1. tammikuuta 2007
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. toukokuuta 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. lokakuuta 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. lokakuuta 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. toukokuuta 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. lokakuuta 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. lokakuuta 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. lokakuuta 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. lokakuuta 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. marraskuuta 1993

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Tutkintotodistukseen liitettävä todistus	Viiteajankohta
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. toukokuuta 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. toukokuuta 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. toukokuuta 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. lokakuuta 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		1. toukokuuta 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta		1. toukokuuta 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. lokakuuta 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. lokakuuta 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. toukokuuta 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. lokakuuta 1987

▼M1

România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1. tammikuuta 2007

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv ”magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. toukokuuta 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”magister farmácie” (”Mgr.”)	Vysoká škola		1. toukokuuta 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. lokakuuta 1994

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Tutkintotodistukseen liitettävä todistus	Viiteajankohta
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. lokakuuta 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. lokakuuta 1987

V.7. ARKKITEHDIT

5.7.1 *Direktiivin 46 artiklan 1 kohdan nojalla tunnustettavat arkkitehdin koulutuksesta annetut asiakirjat*

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viitelukuvuosi
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. ”Faculté Polytechnique” van Mons		1988/1989
	1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/ Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ([1]) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

([1]) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 43 Absatz 1 anzuerkennen.

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viitelukuvuosi
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000 1994/1995

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viitelukuvuosi
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.	1. Le ministre chargé de l'architecture		1988/1989
	2. Diplôme d'architecte ESA	2. Ecole spéciale d'architecture de Paris		
	3. Diplôme d'architecte ENSAIS	3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin		1988/1989
	2. Degree of Bachelor of Architecture (B. Arch) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)	2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3. Certificate of associateship (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIAI)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma ”La Sapienza” — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma”La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma ”La Sapienza” — Università di Ancona	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che	2003/2004

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viitelukuvuosi
		— Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999 1999/2000 2003/2004 2004/2005

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viitelukuvuosi
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)		1998/1999
	2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	2. Technische Universität Wien		
	3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		
	4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien		
	5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5. Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura		1988/1989 1991/1992

▼B

Maa	Koulutuksesta annettava asiakirja	Asiakirjan antava elin	Koulutuksesta annettuun asiakirjaan liitettävä todistus	Viitelukuvuosi
	partir do ano académico de 1991/92	da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu / Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.*	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

LIITE VI

Niitä ammatteja koskevat saavutetut oikeudet, joihin sovelletaan koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvaa tunnustamista

6. *Arkkitehdin koulutuksesta annetut asiakirjat, joita saavutetut oikeudet koskevat 49 artiklan 1 kohdan nojalla*

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
België/Belgique/Belgien	— kansallisissa arkkitehtikorkeakouluissa tai -instituuteissa annetut tutkintotodistukset (architecte-architect) — Hasseltin maakunnallisessa arkkitehtikorkeakoulussa annetut tutkintotodistukset (architect) — kuninkaallisissa taideakatemioissa annetut tutkintotodistukset (architecte — architect) — Saint-Luc-oppilaitoksessa ”écoles Saint-Luc” annetut tutkintotodistukset (architecte — architect) — yliopistolliset insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on arkkitehtiliiton antama harjoittelutodistus, joka oikeuttaa sen haltijan käyttämään arkkitehdin ammattinimikettä (architecte — architect) — arkkitehtuurin keskus- tai valtakunnallisen tutkintolautakunnan antamat arkkitehdin tutkintotodistukset (architecte — architect) — yliopistojen soveltavien luonnontieteiden tiedekunnissa ja Monsin teknillisessä tiedekunnassa annetut insinöörin/arkkitehdin ja arkkitehdin/insinöörin tutkintotodistukset (ingénieur — architecte, ingénieur-architect)	1987/1988
▼M1		
България	Hyväksyttyjen korkeakoulujen antamat tutkintotodistukset seuraavista pätevyyksistä: ”архитект” (arkkitehti), ”троителен инженер” (rakennusinsinööri) tai ”инженер” (insinööri) seuraavasti: — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности ”Урбанизъм” и ”Архитектура” (Arkkitehtuurin, rakennustekniikan ja geodesian yliopisto — Sofia: erikoisaloina ”Kaupunkiarkkitehtuuri” ja ”Arkkitehtuuri”) ja kaikki seuraavat erikoisinsinöörialat: ”конструкции на сгради и съоръжения” (rakennusten ja rakenteiden rakentaminen), ”пътища” (tiet), транспорт ”(liikenne),” хидротехника и водно строителство (hydrotekniikka ja vesirakenteet), ”мелиорации и др” (kastelu jne.); — teknillisten yliopistojen ja korkeakoulujen seuraavilla rakennusaloilla myöntämät tutkintotodistukset: ”електро- и топлотехника” (sähkö- ja lämpötekniikka), ”съобщителна и комуникационна техника” (televiestintätekniikka ja -teknologia), ”строителни технологии” (rakennusteknologia), ”приложна геодезия” (sovellettu geodesia) ja ”ландшафт и др.” (maisema yms. rakentamisessa). Toimiminen arkkitehtuurin ja rakentamisen alojen suunnittelutyössä edellyttää, että tutkintotodistuksiin on liitetty ”придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (todistus laillisesta suunnittelupätevyydestä), jonka antaa ”Камарата на архитектите” (arkkitehtikamari) ja ”Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране” (investointisuunnittelualan insinöörien kamari) — jälkimmäinen antaa oikeuden harjoittaa toimintaa investointisuunnittelun alalla.	2009/2010
▼B		
Česká republika	— ”České vysoké učení technické” -yliopiston (Tšekin tekninen yliopisto Prahassa) tutkintotodistukset: ”Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (arkkitehtuurin ja rakennustekniikan tiedekunta) (vuoteen 1951), ”Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (arkkitehtuurin ja rakennustekniikan tiedekunta) (vuosina 1951—1960), ”Fakulta stavební”(rakennustekniikan tiedekunta) (vuodesta 1960) seuraavien opintolinjojen osalta: rakennustekniikka ja rakenteet, rakennustekniikka, rakentaminen ja arkkitehtuuri, arkkitehtuuri (mukaan lukien yhdyskuntasuunnittelu ja maankäytön suunnittelu), asuinrakennukset, teollisuusrakennukset ja maatalouden tuotantorakennukset tai rakennustekniikan opinto-ohjelmassa rakennustekniikan ja arkkitehtuurin opintolinjassa, ”Fakulta architektury” (arkkitehtuurin tiedekunta) (vuodesta 1976) seuraavien opintolinjojen osalta: arkkitehtuuri, yhdyskuntasuunnittelu ja maankäytön suunnittelu tai seuraavissa opinto-ohjelmissa: arkkitehtuuri ja yhdyskuntasuunnittelu seuraavien opintolinjojen osalta: arkkitehtuuri, arkkitehtonisen suunnittelun teoria, yhdyskuntasuunnittelu ja maankäytön suunnittelu, arkkitehtuurin historia ja historiallisten monumenttien rekonstruktuointi tai arkkitehtuuri ja rakennustekniikka — ”Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” -korkeakoulun (vuoteen 1951 asti)	2006/2007

▼B

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	arkkitehtuurin ja rakentamisen alalla antamat tutkintotodistukset, — ”Vysoká škola stavitelství v Brně” -korkeakoulun (vuosina 1951—1956) arkkitehtuurin ja rakentamisen alalla antamat tutkintotodistukset, — ”Vysoké učení technické v Brně”-, ”Fakulta architektury” -tiedekunnan (arkkitehtuurin tiedekunta) (vuodesta 1956) arkkitehtuurin ja yhdyskuntasuunnittelun opintolinjoilla antamat tutkintotodistukset tai ”Fakulta stavební” -tiedekunnan (rakennustekniikan tiedekunta) (vuodesta 1956) rakentamisen opintolinjalla antamat tutkintotodistukset, — ”Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, ”Fakulta stavební” -tiedekunnan (rakennustekniikan tiedekunta) (vuodesta 1997) rakenteiden ja arkkitehtuurin opintolinjalla tai rakennustekniikan opintolinjalla antamat tutkintotodistukset, — ”Technická univerzita v Liberci”, ”Fakulta architektury” -tiedekunnan (arkkitehtuurin tiedekunta) (vuodesta 1994) arkkitehtuurin ja yhdyskuntasuunnittelun koulutusohjelmassa arkkitehtuurin opintolinjalla antamat tutkintotodistukset, — ”Akademie výtvarných umění v Praze” -korkeakoulun taiteen koulutusohjelmassa arkkitehtonisen suunnittelun opintolinjalla antamat tutkintotodistukset, — ”Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” -yliopiston taiteen koulutusohjelmassa arkkitehtuurin opintolinjalla antamat tutkintotodistukset, — todistus ”Česká komora architektů” -kamarin ilman opintolinjan tai rakennustekniikan opintolinjan tarkennusta antamasta luvasta	
Danmark	— Kööpenhaminan ja Århusin arkkitehtikouluissa annetut tutkintotodistukset (architekt) — arkkitehtikollegion antama rekisteröintitodistus, joka on annettu 28 toukokuuta 1975 annetun lain N:o 202 nojalla (registreret arkitekt) — teknillisissä korkeakouluissa annetut tutkintotodistukset (bygningskonstruktør), joiden liitteenä on toimivaltaisen viranomaisen antama todistus muodollisen pätevyyden osoittavan kokeensuorittamisesta; kokeeseen täytyy sisältyä asianomaisen vähintään kuusivuotisen, tämän direktiivin 48 artiklassa tarkoitetun toimintansa aikana laatimien ja toteuttamien suunnitelmien arviointi	1987/1988
Deutschland	— taidekorkeakoulujen myöntämät tutkintotodistukset (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK) — teknillisten korkeakoulujen ”Technische Hochschule”-oppilaitoksen ja yliopistojen arkkitehtuuriosaston (Architektur/Hochbau), ja jos mainittu korkeakoulu on liitetty ”Gesamthochschule”-oppilaitokseen, myös ”Gesamthochschule”-oppilaitosten arkkitehtuuriosaston antamat tutkintotodistukset (Dipl.Ing. ja muut oppiarvot, jotka myöhemmin saatetaan myöntää kyseisten tutkintotodistusten haltijoille) — ammattikorkeakoulujen ”Fachhochschule”-oppilaitoksen arkkitehtuuriosaston (Architektur/Hochbau), ja jos mainittu korkeakoulu on liitetty ”Gesamthochschule”-oppilaitokseen, myös ”Gesamthochschule”-oppilaitosten arkkitehtuuriosaston antama tutkintotodistus, jonka liitteenä on, jos koulutus on lyhyempi kuin nelivuotinen, mutta ainakin kolme vuotta, asianomaisen ammatillisen toimielimen antama 47 artiklan 1 kohdan mukainen todistus nelivuotisesta ammattikokemuksesta Saksan liittotasavallassa (Ingenieur grad. ja muut oppiarvot, jotka myöhemmin saatetaan myöntää kyseisten tutkintotodistusten haltijoille) — teknillisten koulujen ”Ingenieurschule”-oppilaitoksen ja ammattioppilaitosten ”Werkkunstschule” arkkitehtuuriosaston ennen 1 päivää tammikuuta 1973 antamat tutkintotodistukset (Prüfungszeugnis), joiden liitteenä on toimivaltaisten viranomaisten antama todistus muodollisen ammattipätevyyden osoittavan kokeen suorittamisesta; kokeeseen täytyy sisältyä asianomaisen vähintään kuusivuotisen, tämän direktiivin 48 artiklassa tarkoitetun toimintansa aikana laatimien ja toteuttamien suunnitelmien arviointi	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (arkkitehtuuriopintojen tutkintotodistus, jonka on antanut vuodesta 1996 Viron taideakatemian arkkitehtuurin tiedekunta), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989—1995 (antanut vuosina 1989—1995 Tallinnan taideyliopisto), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951—1988 (antanut vuosina 1951—1988 Viron sosialistisen neuvostotasavallan taideinstituutti)	2006/2007
Ελλάς	— Ateenan Metsovion Polytechnion -korkeakoulussa annetut insinöörin/arkkitehdin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla — Thessalonikin Aristotelion Panepistimion -korkeakoulussa annetut insinöörin/arkkitehdin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla — Ateenan Metsovion Polytechnion -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla	1987/1988

▼B

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	— Thessalonikin Artistotelion Panepistimion -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla — Panepistimion Thrakis -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla — Panepistimion Patron -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa alalla	
España	Opetus- ja tiedeministeriön tai korkeakoulun antama virallinen arkkitehdin pätevyystodistus (título oficial de arquitecto)	1987/1988
France	— vuoteen 1959 saakka opetusministeriön ja sen jälkeen kulttuuriministeriön antamat valtion arkkitehdin tutkintotodistukset (architecte DPLG) — ”Ecole spéciale d'architecture” -oppilaitoksessa annetut tutkintotodistukset (architecte DESA) — Strasbourgin ”Ecole nationale supérieure des Arts et Industries” -oppilaitoksen (aiemmin ”Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg”) arkkitehtuuriosastossa vuodesta 1955 alkaen annetut tutkintotodistukset (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— Irlannin valtionyliopiston (National University of Ireland) ”Bachelor of Architecture” -tutkinto (B Arch. (NUI)), jota edeltää Dublinin University Collegessa suoritettu arkkitehtitutkinto — College of Technology -opistossa (Bolton Street, Dublin) annettu korkeakoulututkinnon tasoinen arkkitehdin tutkintotodistus (Diplom. Arch.) — todistus Irlannin kuninkaallisen arkkitehti-instituutin (Royal Institute of Architects of Ireland) liitännäisjäsenyydestä (A.R.I.A.I.) — todistus Irlannin kuninkaallisen arkkitehti-instituutin jäsenyydestä (M.R.I.A.I.)	1987/1988
Italia	— yliopistossa, teknillisessä korkeakoulussa sekä Venetsian ja Reggio Calabrian arkkitehtikorkeakoulussa annettu ”laurea in architettura” -tutkintotodistus, yhdessä arkkitehdin ammatin itsenäiseen harjoittamiseen oikeuttavan tutkintotodistuksen kanssa, jonka opetusministeriö antaa sen jälkeen, kun asianomainen on toimivaltaiselle lautakunnalle suorittanut valtiontutkinnon, joka antaa oikeuden itsenäisesti harjoittaa arkkitehdin ammattia (dott. architetto) — yliopistossa ja teknillisessä korkeakoulussa annettu rakennustekniikan (”sezione costenzione civile”) ”laurea in ingegneria” -tutkintotodistus, yhdessä arkkitehdin ammatin itsenäiseen harjoittamiseen oikeuttavan tutkintotodistuksen kanssa, jonka opetusministeriö antaa sen jälkeen, kun asianomainen on toimivaltaiselle lautakunnalle suorittanut valtiontutkinnon, joka antaa oikeuden itsenäisesti harjoittaa ammattia (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, (todistus rekisteröinnistä Kyproksen tekniikkakamarin (ETEK) arkkitehtirekisteriin)	2006/2007
Latvija	— ”arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un ”Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (vuoteen 1958 Latvian valtiollisen yliopiston rakennusteknisen tiedekunnan arkkitehtuurin osaston antamat arkkitehdin tutkintotodistukset, vuosina 1958—1991 Riikan polyteknisen instituutin rakennusteknisen tiedekunnan arkkitehtuurin osaston antamat arkkitehdin tutkintotodistukset, vuodesta 1991 Riikan teknillisen yliopiston arkkitehtuurin tiedekunnan antamat arkkitehdin tutkintotodistukset ja todistus rekisteröinnistä Latvian arkkitehtiyhdistyksen rekisteriin)	2006/2007
Lietuva	— vuoteen 1969 Kauno politechnikos institutas -korkeakoulun antamat suunnitteluarkkitehdin/arkkitehdin tutkintotodistukset (inžinierius architektas / architektas) — vuoteen 1990 Vilnius inžinerinis statybos institutas -korkeakoulun, vuoteen 1996 Vilniaus technikos universitetas -yliopiston ja vuodesta 1996 Vilnius Gedimino technikos universitetas -yliopiston antamat arkkitehdin tutkintotodistukset / todistukset arkkitehtuurin alan alemmasta korkeakoulututkinnosta / todistukset arkkitehtuurin alan ylemmästä korkeakoulututkinnosta (architektas / architektūros bakalauras / architektūros magistras) — vuoteen 1990 LTSR Valstybinis dailės institutas -korkeakoulun antamat tutkintotodistukset asiantuntijoille, jotka ovat saattaneet päätökseen seuraavat opinnot: arkkitehdin tutkintotodistus / todistus arkkitehtuurin alan alemmasta korkeakoulututkinnosta / todistus arkkitehtuurin alan ylemmästä korkeakoulututkinnosta; vuo-	2006/2007

▼B

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	desta 1990 Vilniaus dailės akademija -korkeakoulu (architektūros kursas / architektūros bakalauras / architektūros magistras) — vuodesta 1997 Kauno technologijos universitetas -yliopiston antamat seuraavat tutkintotodistukset: todistus arkkitehtuurin alan alemmasta korkeakoulututkinnosta / todistus arkkitehtuurin alan ylemmästä korkeakoulututkinnosta (architektūros bakalauras / architektūros magistras), sekä näiden kaikkien lisäksi asianomaisen viranomaisen varmentama todistus siitä, että henkilöllä on oikeus harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla (virallinen arkkitehti / Atestuotas architektas)	
Magyarország	— yliopistojen antama ”okleveles építészmérnök” -tutkintotodistus (arkkitehtuurin alan tutkintotodistus, todistus arkkitehtuurin alan ylemmän korkeakoulututkinnon suorittamisesta) — ”okleveles építész tervező művész” -tutkintotodistus (todistus arkkitehtuurin ja rakennussuunnittelun ylemmän korkeakoulututkinnon suorittamisesta), jonka yliopistot antavat	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit, jonka antaa Universita' ta' Malta -yliopisto; todistus oikeuttaa Perit-rekisteröintiin	2006/2007
Nederland	— todistus Delftin tai Eindhovenin teknillisen opiston arkkitehtuuriosastossa suoritetusta arkkitehdin tutkinnosta (bouwkundig ingenieur) — valtion hyväksymissä arkkitehtikouluissa annetut tutkintotodistukset (architect) — vuoteen 1971 saakka aiemmissa arkkitehtiopistoissa (Hoger Bouwkunstonderricht) annetut tutkintotodistukset (architect HBO) — vuoteen 1970 saakka aiemmissa arkkitehtiopistoissa (Voortgezet Bouwkunstonderricht) annetut tutkintotodistukset (architect VBO) — todistus Alankomaiden arkkitehtiliiton (Bond van Nederlandse Architecten BNA) arkkitehtineuvoston toimeenpaneman tutkinnon suorittamisesta (architect) — todistus ”Stichting Instituut voor Architectuur” -säätiön (IVA) (arkkitehtuuri-instituutti) järjestämän vähintään nelivuotisen koulutuksen päätteeksi toimeenpaneman tutkinnon suorittamisesta (architect), jonka liitteenä on toimivaltaisen viranomaisen antama todistus muodollisen ammattipätevyyden osoittavan kokeen suorittamisesta; kokeeseen täytyy sisältyä asianomaisen vähintään kuusivuotisen, tämän direktiivin 44 artiklassa tarkoitetun toimintansa aikana laatimien ja toteuttamien suunnitelmien arviointi — toimivaltaisen viranomaisen todistus siitä, että asianomainen on ennen 5 päivää elokuuta 1985 suorittanut Delftin tai Eindhovenin teknillisen opiston toimeenpaneman ”Kandidaat in de bouwkunde” -tutkinnon ja että hän on vähintään viiden vuoden ajan välittömästi ennen mainittua päivää toiminut arkkitehtuurin alalla sillä tavoin ja niin merkittävästi, että toiminta Alankomaissa voimassa olevien vaatimusten mukaan on takeena tällaisen toiminnan edellyttämästä pätevyydestä (architect) — toimivaltaisen viranomaisen vain ennen 5 päivää elokuuta 1985 40 vuotta täyttäneille henkilöille antama todistus siitä, että asianomainen on vähintään viiden vuoden ajan välittömästi ennen mainittua päivää toiminut arkkitehtuurin alalla sillä tavoin ja niin merkittävästi, että toiminta Alankomaissa voimassa olevien vaatimusten mukaan on takeena tällaisen toiminnan edellyttämästä pätevyydestä (architect) — toiminnasta arkkitehtuurin alalla arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen annettujen Alankomaiden lakien ja asetusten voimaantulopäivän jälkeen edellä seitsemännessä ja kahdeksannessa luetelmakohdassa tarkoitettuja todistuksia ei enää tarvitse tunnustaa, elleivät mainitut säädökset anna näiden todistusten haltijalle oikeutta kyseisen toiminnan harjoittamiseen ja kyseisen ammattinimikkeen käyttämiseen	1987/1988
Österreich	— Wienin ja Grazin teknillisten korkeakoulujen sekä Innsbruckin yliopiston rakennustekniikan (”Bauingenieurwesen”) ja arkkitehtuuriosaston (”Architektur”) arkkitehtuurin (”Architektur”) sekä rakentamisen (”Bauingenieurwesen (Hochbau, Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen)”) opintolinjoilta antamat tutkintotodistukset — maarakentamisen yliopiston (”Universität für Bodenkultur”) maa- ja vesirakennustekniikan (”Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) opintolinjoilta antamat tutkintotodistukset — Wienin taideteollisen korkeakoulun arkkitehtuuriopinnoista (”Studium der Architektur”) antamat tutkintotodistukset — Wienin kuvataideakatemian (”Akademie der bildenden Künste”) arkkitehtuuriopinnoista (”Studium der Architektur”) antamat tutkintotodistukset — teknillisten oppilaitosten tai rakennusalan teknillisten oppilaitosten antamat insinöörin tutkintotodistukset (Ing.) sekä ”Baumeister”-toimilupa todistuksena vähintään kuuden vuoden ammatillisesta kokemuksesta Itävallassa ja asianomaisen kokeen suorittamisesta — Linzin taide- ja taideteollisuuskorkeakoulun arkkitehtuuriopinnoista antamat tut-	1997/1998

▼B

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	kintotodistukset (”Studium der Architektur”) — todistus insinöörilain (Ziviltechnikergesetz, BGBl. 156/1994) tarkoittamasta rakennusalan insinöörin tai konsultti-insinöörin (”Hochbau”, ”Bauwesen”, ”Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen”, ”Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) pätevyydestä	
Polska	seuraavien arkkitehtuurin tiedekuntien antamat tutkintotodistukset: — Varsovan teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta Varsovassa (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); arkkitehdin ammattinimike: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magister inżynier architektury, magister inżynier architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt, (vuosina 1945—1948 nimike: inżynier architekt, magister nauk technicznych; vuosina 1951—1956 nimike: inżynier architekt vuosina 1954—1957, toinen vaihe, nimike: inżyniera magistra architektury; vuosina 1957—1959 nimike: inżyniera magistra architektury; vuosina 1959—1964 nimike: magistra inżyniera architektury; vuosina 1964—1982 nimike: magistra inżyniera architekta; vuosina 1983—1990 nimike: magister inżynier architekt; vuoden 1991 jälkeen nimike: magistra inżyniera architekta) — Krakovan teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta Krakovassa (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); arkkitehdin ammattinimike: magister inżynier architekt (vuosina 1945—1953 kaivos- ja metallurgia-alan yliopisto, arkkitehtuurin polytekninen tiedekunta — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury): Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) — Wrocławin teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta Wrocławissa (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); arkkitehdin ammattimnimike: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (vuosina 1949—1964 nimike: inżynier architekt, magister nauk technicznych; vuosina 1956—1964 nimike: magister inżynier architektury; vuodesta 1964 alkaen nimike: magister inżynier architekt) — Silesianin teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta Gliwicessa (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); arkkitehdin ammattinimike: inżynier architekt; magister inżynier architekt (vuosina 1945—1955 suunnittelun ja rakentamisen tiedekunta — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, nimike: inżynier architekt; vuosina 1961—1969 teollisen rakentamisen ja yleissuunnittelun tiedekunta — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, nimike: magister inżynier architekt; vuosina 1969—1976 rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta — Wydział Budownictwa i Architektury, nimike: magister inżynier architekt; vuodesta 1977 arkkitehtuurin tiedekunta — Wydział Architektury, nimike: magister inżynier architekt ja vuodesta 1995 inżynier architekt); — Poznanin teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta Poznańissa (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); arkkitehdin ammattinimike: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (vuosina 1945—1955 insinööritieteiden koulu, arkkitehtuurin tiedekunta — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury; arkkitehdin ammattinimike: inżynier architektury; vuodesta 1978 nimike: magister inżynier architekt ja vuodesta 1999 inżynier architekt) — Gdanskin teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta Gdanskissa (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); arkkitehdin ammattinimike: magister inżynier architekt (vuosina 1945—1969 arkkitehtuurin tiedekunta — Wydział Architektury, vuosina 1969—1971 rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta — Wydział Budownictwa i Architektury, vuosina 1971—1981 arkkitehtuurin ja yhdyskuntasuunnittelun instituutti — Instytut Architektury i Urbanistyki, vuodesta 1981 arkkitehtuurin tiedekunta — Wydział Architektury) — Białystokin teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta Białystokissa (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); arkkitehdin ammattinimike: magister inżynier architekt (vuosina 1975—1989 arkkitehtuuri-instituutti — Instytut Architektury) — Łódźin teknillinen yliopisto, rakennustekniikan, arkkitehtuuri ja ympäristösuunnittelun tiedekunta Łódźissa (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); arkkitehdin ammattinimike: inżynier architekt; magister inżynier architekt (vuosina 1973—1993 rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta — Wydział Budownictwa i Architektury ja vuodesta 1992 rakennustekniikan, arkkitehtuurin ja ympäristösuunnittelun tiedekunta — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; nimike: vuosina 1973—1978 inżynier architekt, vuodesta 1978 magister inżynier architekt) — Szczecinin teknillinen yliopisto, rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta Szczecinissä (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); arkkitehdin ammattinimike: inżynier architekt; magister inżynier architekt (vuosina 1948—1954 insinööritieteiden korkeakoulu, arkkitehtuurin tiedekunta — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury; arkkitehdin ammattinimike: inżynier architekt, vuodesta 1970 magister inżynier architekt ja vuodesta 1998 inżynier architekt)	2006/2007

▼B

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	Kaikkien ohessa mainittujen arkkitehtuurin tiedekuntien antamat tutkintotodistukset yhdessä Puolan asianomaisen alueellisen arkkitehtikamarin jäsenyyden osoittavan todistuksen kanssa antavat Puolassa oikeuden harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla.	
Portugal	— Lissabonin ja Porton taidekouluissa annettu ”diploma do curso especial de arquitectura” -tutkintotodistus — Lissabonin ja Porton taidekouluissa annettu arkkitehdin ”diploma de arquitecto” -tutkintotodistus — Lissabonin ja Porton taidekorkeakouluissa annettu ”diploma do curso de arquitectura” -tutkintotodistus — Lissabonin taidekorkeakoulussa annettu ”diploma de licenciatura em arquitectura” -tutkintotodistus — Lissabonin teknillisessä korkeakoulussa ja Porton yliopistossa annettu ”carta de curso de licenciatura em arquitectura” -tutkintotodistus — Lissabonin teknillisen korkeakoulun tekniikan instituutissa annettu insinöörin yliopistollinen tutkintotodistus (licenciatura em engenharia civil) — Porton yliopiston luonnontieteellis-teknillisessä tiedekunnassa annettu insinöörin yliopistollinen tutkintotodistus (licenciatura em engenharia civil) — Coimbran yliopiston luonnontieteellis-teknillisessä tiedekunnassa annettu insinöörin yliopistollinen tutkintotodistus (licenciatura em engenharia civil) — Minhon yliopistossa (tuotantotekniikan alalla) annettu insinöörin yliopistollinen tutkintotodistus (licenciatura em engenharia civil, produção)	1987/1988

▼M1

România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism ”Ion Mincu” București (arkkitehtuurin ja urbanismin ”Ion Mincu” -yliopisto, Bukarest): — 1953-1966: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București (Bukarestin ”Ion Mincu” -arkkitehtuuri-instituutti), Arhitect (arkkitehti), — 1967-1974: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București (Bukarestin ”Ion Mincu” -arkkitehtuuri-instituutti), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1975-1977: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Bukarestin ”Ion Mincu” -arkkitehtuuri-instituutti, arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1978-1991: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Bukarestin ”Ion Mincu” -arkkitehtuuri-instituutti, arkkitehtuurin ja systematisaation tiedekunta), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (arkkitehdin tutkintotodistus, erikoisalana arkkitehtuuri ja systematisaatio), — 1992-1993: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Bukarestin ”Ion Mincu” -arkkitehtuuri-instituutti, arkkitehtuurin ja urbanismin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (arkkitehdin tutkintotodistus, erikoisalana arkkitehtuuri ja urbanismi), — 1994-1997: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Bukarestin ”Ion Mincu” -arkkitehtuuri-instituutti, arkkitehtuurin ja urbanismin tiedekunta), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licență-tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1998-1999: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Bukarestin ”Ion Mincu” -arkkitehtuuri-instituutti, arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licență-tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — Vuodesta 2000 lähtien Universitatea de Arhitectură și Urbanism ”Ion Mincu” București (arkkitehtuurin ja urbanismin ”Ion Mincu” -yliopisto, Bukarest, arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri); Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Cluj-Napocan teknillinen yliopisto): — 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Cluj-Napocan polytekniinen instituutti, rakennustekniikan tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Cluj-Napocan teknillinen yliopisto, rakennustekniikan tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Technical University Cluj-Napoca, Faculty of Civil Engineering), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licență-tutkintotodistus,	2009/2010

▼M1

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Cluj-Napocan teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin ja urbanismin tiedekunta), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă-tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — Vuodesta 2000 lähtien Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Cluj-Napocan teknillinen yliopisto, arkkitehtuurin ja urbanismin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri); Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi: (”Gh. Asachi” -teknillinen yliopisto, Iaşi): — 1993: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (”Gh. Asachi” -teknillinen yliopisto, Iaşi, rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1994-1999: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (”Gh. Asachi” -teknillinen yliopisto, Iaşi, rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă-tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — 2000-2003: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (”Gh. Asachi” -teknillinen yliopisto, Iaşi, rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — Vuodesta 2004 lähtien Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Arhitectură (”Gh. Asachí” — teknillinen yliopisto, Iaşi, arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri); Universitatea Politehnica din Timişoara (Timişoaran ”Politehnica”-yliopisto): — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Timişoaran teknillinen yliopisto, rakennustekniikan tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin ja urbanismin opintoala, erikoisalana yleinen arkkitehtuuri), — 1995-1998: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Timişoaran ”Politehnica”-yliopisto, rakennustekniikan tiedekunta), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă-tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — 1998-1999: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Timişoaran ”Politehnica”-yliopisto, rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă-tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — Vuodesta 2000 lähtien Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Timişoaran ”Politehnica”-yliopisto, rakennustekniikan ja arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri); Universitatea din Oradea (Oradean yliopisto): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Oradean yliopisto, ympäristönsuojelun tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri), — Vuodesta 2003 lähtien Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (arkkitehtuurin ja rakennustekniikan tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri); Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Bukarestin Spiru Haret -yliopisto): — Vuodesta 2002 lähtien Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Bukarestin Spiru Haret -yliopisto, arkkitehtuurin tiedekunta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (arkkitehdin tutkintotodistus, arkkitehtuurin opintoala, erikoisalana arkkitehtuuri).	

▼B

Slovenija	— ”univerzitetni diplomirani inženir arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” -tutkintotodistus (arkkitehtuurin alan tutkintotodistus), jonka antaa arkkitehtuurin tiedekunta, sekä arkkitehtuurialan toimivaltaisen viranomaisen antama oikeudellisesti pätevä todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla — ”univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inže-	2006/2007

▼B

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	nirka” -nimikkeen antavien tiedekuntien antama yliopistotutkintotodistus sekä arkkitehtuurin alan toimivaltaisen viranomaisen antama oikeudellisesti pätevä todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla	
Slovensko	— arkkitehtuurin ja rakennustekniikan opintolinjan (”architektúra a pozemné staviteľstvo”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillinen yliopisto (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavassa vuosina 1950—1952 (nimike: Ing.) — arkkitehtuurin opintolinjan (”architektúra”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston arkkitehtuurin ja rakennustekniikan tiedekunta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavassa vuosina 1952—1960 (nimike: Ing. arch.) — rakennustekniikan opintolinjan (”pozemné staviteľstvo”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston arkkitehtuurin ja rakennustekniikan tiedekunta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavassa vuosina 1952—1960 (nimike: Ing.) — arkkitehtuurin opintolinjan (”architektúra”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston rakennustekniikan tiedekunta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavassa vuosina 1961—1976, (nimike: Ing. arch.) — rakennustekniikan opintolinjan (”pozemné stavby”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston rakennustekniikan tiedekunta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavassa vuosina 1961—1976, (nimike: Ing.) — arkkitehtuurin opintolinjan (”architektúra”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston arkkitehtuurin tiedekunta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavassa vuodesta 1977 (nimike: Ing. arch.) — yhdyskuntasuunnittelun opintolinjan (”urbanizmus”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston arkkitehtuurin tiedekunta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavassa vuodesta 1977 (nimike: Ing. arch.); — rakennustekniikan opintolinjan (”pozemné stavby”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston rakennustekniikan tiedekunta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavassa vuosina 1977—1997 (nimike: Ing.) — arkkitehtuurin ja rakennustekniikan opintolinjan (”architektúra a pozemné stavby”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston rakennustekniikan tiedekunta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavassa vuodesta 1998 (nimike: Ing.) — rakennustekniikan opintolinjan — erikoistumisalana arkkitehtuuri (”pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston rakennustekniikan tiedekunta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavassa vuosina 2000—2001 (nimike: Ing.) — rakennustekniikan ja arkkitehtuurin opintolinjan (”pozemné stavby a architektúra”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston rakennustekniikan tiedekunta (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) Bratislavassa vuosina 2001—2001 (nimike: Ing.) — arkkitehtuurin opintolinjan (”architektúra”) tutkintotodistus, jonka on antanut taiteen ja muotoilun akatemia (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavassa vuodesta 1969 (nimike: Akad. arch. vuoteen 1990; Mgr. vuosina 1990—1992; Mgr. arch. vuosina 1992—1996; Mgr. art. vuodesta 1997) — rakennustekniikan opintolinjan (”pozemné staviteľstvo”) tutkintotodistus, jonka on antanut Slovakian teknillisen yliopiston rakennustekniikan tiedekunta (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košicessa vuosina 1981—1991 (nimike: Ing.) Kaikkien ohessa on oltava seuraavat: — Bratislavassa toimivan Slovakian arkkitehtikamarin (Slovenská komora architektov) antama lupatodistus ilman opintolinjan tarkennusta tai tarkennuksin, joka viittaa rakennustekniikkaan (”pozemné stavby”) tai maankäytön suunnitteluun (”územné plánovanie”), — Bratislavassa toimivan Slovakian rakennusinsinöörikamarin (Slovenská komora stavebných inžinierov) antama lupatodistus rakennustekniikan alalla (”pozemné stavby”).	2006/2007
Suomi/Finland	— teknillisten korkeakoulujen ja Oulun yliopiston arkkitehtuuriosastojen antamat tutkintotodistukset (arkkitehti/arkitekt) — teknillisten oppilaitosten antamat tutkintotodistukset (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— Kuninkaallisen teknillisen korkeakoulun arkkitehtuuriosaston, Chalmersin teknillisen korkeakoulun ja Lundin yliopiston teknillisen korkeakoulun antamat tutkintotodistukset (arkitekt, yliopistotutkinto arkkitehtuurissa) — todistus Ruotsin arkkitehtiliiton ”Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR) jäse-	1997/1998

▼B

MAA	Koulutuksesta annettava asiakirja	Viitelukuvuosi
	nyydestä, jos asianomainen on saanut koulutuksensa jossakin valtiossa, johon tätä direktiiviä sovelletaan	
United Kingdom	— Sellaiset pätevyystodistukset tutkinnon suorittamisesta, jotka ovat myöntäneet — Royal Institute of British Architects — arkkitehtuuriosastot yliopistoissa, polyteknisissä korkeakouluissa, yksityisissä korkeakouluissa ja taideteollisuuskouluissa, jotka 10 päivänä kesäkuuta 1985 ovat olleet Yhdistyneen kuningaskunnan arkkitehtirekisterinneuvoston hyväksymiä rekisteriin merkitsemiseksi (Architect) — Todistus siitä, että sen haltijalla on vuoden 1931 arkkitehtirekisterilain 6 artiklan 1 kohdan a, b tai d alakohdan nojalla saavutettu oikeus käyttää arkkitehdin ammattinimikettä (Architect) — Todistus siitä, että sen haltijalla on vuoden 1938 arkkitehtirekisterilain 2 artiklan nojalla saavutettu oikeus käyttää arkkitehdin ammattinimikettä (Architect)	1987/1988

▼B

LIITE VII

Direktiivin 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat asiakirjat ja todistukset

1. *Asiakirjat*

a) Asianomaisen henkilön kansalaisuuden todistava asiakirja.

b) Jäljennökset pätevyystodistuksista tai jäljennös koulutuksesta annetusta asiakirjasta, joka antaa oikeuden ryhtyä harjoittamaan asianomaista ammattia, sekä tarvittaessa todistus asianomaisen henkilön ammattikokemuksesta.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi pyytää hakijaa toimittamaan tarvittaessa hänen koulutustaan koskevia tietoja, jotta voitaisiin määrittää mahdolliset olennaiset erot vaadittuun kansalliseen koulutukseen nähden 14 artiklan mukaisesti. Mikäli hakija ei voi toimittaa näitä tietoja, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on käännyttävä yhteystahon, toimivaltaisen viranomaisen tai kotijäsenvaltion muun asianomaisen elimen puoleen.

c) Direktiivin 16 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kotijäsenvaltion tai ulkomaan kansalaisen lähtöjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai elimen antama todistus, joka koskee toiminnan lajia ja kestoa.

d) Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen edellyttää niiltä henkilöiltä, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan säänneltyä ammattia, todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta tai siitä, että he eivät ole tehneet konkurssia, tai jos kyseinen viranomainen määräaikaisesti tai pysyvästi kieltää harjoittamasta tätä ammattia vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikoksen vuoksi, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä jäsenvaltion kansalaisilta, jotka haluavat harjoittaa asianomaista ammattia sen alueella, riittäväksi todisteeksi kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antamat asiakirjat, jotka osoittavat näiden edellytysten täyttyvän. Asianomaisten viranomaisten on toimitettava vaaditut asiakirjat kahden kuukauden kuluessa.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät anna ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, ne voidaan korvata valaehtoisella ilmoituksella — tai jollei jäsenvaltiossa ole käytössä valaehtoista ilmoitusta, juhlallisella vakuutuksella — jonka asianomainen antaa toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa kotijäsenvaltion notaarille tai toimivaltaiselle ammatilliselle elimelle, jonka on annettava valaehtoisen ilmoituksen tai juhlallisen vakuutuksen oikeaksi todistava asiakirja.

e) Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan säännellyn ammatin harjoittamiseen ryhtymiseksi todistusta hakijan fyysisestä tai henkisestä terveydestä, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä siitä riittäväksi todisteeksi kotijäsenvaltiossa vaadittava asiakirja. Jos kotijäsenvaltio ei edellytä tämäntyyppisen asiakirjan esittämistä, vastaanottavan jäsenvaltion on hyväksyttävä kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus. Tällöin kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vaadittu asiakirja kahden kuukauden kuluessa.

f) Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii kansalaisiltaan säännellyn ammatin harjoittamiseen ryhtymiseksi:

— todisteen hakijan vakavaraisuudesta,

— todisteen siitä, että hakija on vakuutettu ammatillisesta vastuusta johtuvien taloudellisten riskien varalta siten, että vakuutusehdot ja niiden kattavuus ovat vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien ja asetusten mukaiset,

kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi toisen jäsenvaltion pankkien ja vakuutusyhtiöiden näistä aiheista antamat todistukset.

2. *Todistukset*

Tämän direktiivin III osaston III luvun soveltamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat säätää, että edunsaajien, jotka täyttävät vaadittavat koulutusvaatimukset, on esitettävä koulutuksesta annettujen asiakirjojen yhteydessä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten todistus siitä, että kyseiset asiakirjat ovat tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja.